

ಚಂದ್ರಮಾಮೆ

ಮಕ್ಕಳ ಕಥೆಯ ಮಾಸಪತ್ರಿಕೆ

1st MAR. '51

6

೧೨

Chandamama, March, '51

Photo by B. Ranganadham

వస్త్రోంది!

వినోదావారి

ప్రీ సాహసము

అంజలి..నాగేశ్వరరావు..సూర్యప్రకాశ్..సి.యస్.ఆర్
శేషరావు..రేలంగి..గిరిజ..రామకృష్ణ..గోతరాకుయ్య
పి.వరలక్ష్మి..సదాశివరావు..అన్నపూర్ణ..

సంగీతం..మల్లారావు
ఛాయాగ్రహణం..రంగం
కల..వాలి..గోడగారి

ఆంధ్రప్రదేశ్ సినీ సాహిత్య
శిక్షణ కమిషన్ నియమాలు

MATA

అంధ్ర, సిడిడ్, స్టేజిమినల్లి
పూర్ణా రిలీజు
విజయవాడ

మేకూరు :
అన్యత సిక్లర్స్
బెంగళూరు

ಸಂಗೀತಾಚಾರ್ಯ

ಲೇಖಕರು:-ಎಸ್. ಎನ್. ಹರಿದಾಸ. ಬೆಲೆ ೧-೪-೦ ಅಂಚೆವೆಚ್ಚ ಬೇರೆ
೨೦ ಪ್ರಮುಖ ಹಿಂದುಸ್ತಾನಿ ರಾಗಗಳನ್ನು ಕನ್ನಡ ಹಾಡುಗಳೊಂದಿಗೆ
ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟ ಒಂದೇ ಒಂದು ಪುಸ್ತಕ

ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಅವಶ್ಯ ಸಂಗ್ರಹಿಸಲೇ ಬೇಕಾದ ಪುಸ್ತಕ
ಸ್ವತಂತ್ರ ಉದ್ಯೋಗ ಕಲಿಯುವವರಿಗೆ ತುಂಬಾ ಅನುಕೂಲ
ಸಚಿತ್ರ ಹೊಲಿಗೆಯ ಶಿಕ್ಷಣ, ೨ ಭಾಗಗಳು

ಇದರಲ್ಲಿ ಜಂಪರ, ಸ್ತ್ರೀಯರ ಅಂಡರ್ವೈರ್, ಗಂಡಸರ ಉಡುಪುಗಳ ಅಳತೆ
ಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವದು, ಮಿತವ್ಯಯದಿಂದ ಉಡುಪು ಹೇಗೆ ತಯಾರಿಸುವದು,
ಇತ್ಯಾದಿ ಅನೇಕ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಆಕೃತಿಗಳಿಂದ ವರ್ಣಿಸಿದೆ.

ಬೆಲೆ ೨-೦-೦ ಅಂಚೆ ವೆಚ್ಚ ಬೇರೆ

ಮೇಲ್ಕಾಣಿಸಿದ ಎಲ್ಲ ಪುಸ್ತಕಗಳು ಎಲ್ಲ ಪುಸ್ತಕ ವ್ಯಾಪಾರಗಳಲ್ಲಿ ದೊರಿಯುತ್ತವೆ.

ಪ್ರಕಾಶಕರು:-ರಾಮಾಶ್ರಯ ಬುಕ್ ಡಿಪೋ, ಧಾರವಾಡ.

A SCIENTIFIC ADJUNCT...

Albo-Sang

FOR BALANCED NUTRITION

Price Rs. 1/2 : 1/4 & 7/8.

J. & J. DeChane

MANUFACTURERS, BOMBAY, INDIA

ನಿಮ್ಮ ಸಾಧಾರಣ ಪುಷ್ಟಿಗೆ, ಅತಿ ಗುಣ
ಯುತ, ಫಲದಾಯಕ ಮತ್ತು ಶೀಘ್ರ ಪರಿ
ಣಾಮಕಾರಿಯಾದ, ಅಲ್ಬೊಸಾಂಗ್
ರುಚಿಕರವಾದ ಟಾನಿಕ್ಯು. ಅದು ಕುಗ್ಗು
ತ್ತಿರುವ ಜಠರಾಗ್ನಿಯನ್ನು ಉದ್ದೀಪನ
ಗೊಳಿಸಿ, ರಕ್ತ ಬಲವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿ ದೇಹದ
ತೂಕವನ್ನೂ ಅಧಿಕಮಾಡುತ್ತದೆ. ಮಕ್ಕ
ಳಾಗಲೀ ಮುದುಕರಾಗಲೀ ಭೇದವಿಲ್ಲದೆ
ಸರ್ವರಿಗೂ
ಒಂದೇ ವಿಧ
ಫಲಕಾರಿ.

ಈ ವರ್ಷದ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಮಹೋನ್ನತ ಚಿತ್ರ!

ಶೋಭನಾಚಲರವರ : _____

ತಿಲೋತ್ತಮ

ಕೆಲಗು

ಅಂಜಲೀದೇವಿ - ನಾಗೇಶ್ವರರಾವ್ - ಸೂರ್ಯಪ್ರಭಾ
ಅತಿ ಶೀಘ್ರದಲ್ಲಿಯೇ ನಿಮ್ಮ ನೆಚ್ಚಿನ ಚಿತ್ರಮಂದಿರಗಳಾದ

ಮೂವಿಲ್ಯಾಂಡ್ ಮತ್ತು ಶಾರದ ಟಾಕಿಸುಗಳಲ್ಲಿ
ಪ್ರದರ್ಶಿತವಾಗಲಿರುವ ತಾರೀಖನ್ನು ಗಮನಿಸಿ!

YESHWANTH FILM COMPANY RELEASE

UMA 503
Gold Ring
Rs. 9-15-0

UMA 508
Gold Ring
Rs. 10-0

500 ರೂಪಾಯಿಗಳ ಬಹುಮಾನ

ಉಮಾ ಗೋಲ್ಡ್ ಕವರಿಂಗ್ ವರ್ಕ್ ಉಮಾ ಮಹಲ್ : : ಮಚಲೀಪಟ್ಟಣ

ಉಮಾ ಗೋಲ್ಡ್ ಕವರಿಂಗ್ ವರ್ಕ್ಸ್ ಪ್ರೈವೇಟ್ ಲಿಮಿಟೆಡ್ ಅಪ್ಪಟ ಬಂಗಾರದ ರೇಕೆನ್ನು ಲೋಹದ ಮೇಲೆ ಅಂಟಿಸಿ (Gold Sheet Welding on Metal) ತಯಾರು ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ಅಲ್ಲವೆಂದು ರುಜುವಾತು ಮಾಡಿದವರಿಗೆ ರೂ. 500 ಬಹುಮಾನ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ. ನಾವು ತಯಾರಿಸಿ ಕಳಿಸುವ ಪ್ರತಿ ವಸ್ತು ಮತ್ತು ಪ್ಯಾಕಿಂಗ್ ಮೇಲೆ "ಉಮಾ" ಎಂಬ ಇಂಗ್ಲೀಷು ಅಕ್ಷರದ ಗುರು ತನ್ನು ನೋಡಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ. ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಗ್ಯಾರಂಟಿಯುಂಟು. ಇದನ್ನು ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಲಿಚ್ಛಿಸುವವರು ಉಮಾ ಆಭರಣಗಳನ್ನು ಮಹಾ ದ್ರಾವಕದಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟು 6 ನಿಮಿಷದಲ್ಲೇ ಬಂಗಾರದ ರೇಕು ಲೋಹದಿಂದ ಬೇರೆಯಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಿದ ಅನೇಕ ಮಹನೀಯರು ನಮಗೆ ಸರ್ಟಿಫಿಕೇಟುಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರುವರು. 800 ಡಿಸೈನುಗಳುಳ್ಳ ನಮ್ಮ ಕ್ಯಾಟಲಾಗು ಉಚಿತವಾಗಿ ಕಳುಹಿಸುತ್ತೇವೆ.

ಇತರ ದೇಶಗಳಿಗೆ ಕ್ಯಾಟಲಾಗು ದರಕ್ಕೆ 25% ಅಧಿಕ ಬೆಲೆಯಾಗುತ್ತೆ. N.B.- ವಸ್ತುಗಳ ವಿ. ಪಿ. ಪಾಸಲು ಛಾರ್ಜ್ ರೂ. 0-5-0 Tel : "UMA" Masulipatam.

* ಭಾರತೀಯರಿಗೆ ಅಪಮ ಬಹುಮಾನ *
ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಕುಳಿತು ದೇವದೇಶಗಳ
14 ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಕಲಿಯಿರಿ.

ಈ ಪುಸ್ತಕದ ಮೂಲಕ ನೀವು ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಸುಲಭವಾಗಿ ಹಿಂದಿ, ಬಂಗಾಳಿ, ಗುಜರಾಥಿ, ಮರಾಠಿ, ಟೆರೆಫ, ಪಂಜಾಬಿ, ಇಂಗ್ಲಿಷು, ಬರ್ಬೀ, ಲೆನೀ, ಜಾಪಾನಿ, ನೊದಲಾದ 14 ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಬರೆಯಲೂ, ಓದಲೂ, ಮಾತಾಡಲೂ ಕಲಿಯಬಹುದು.

ಅಮೂಲ್ಯವಾದ ಪುಸ್ತಕ.
ಬೆಲೆ 4-0-0 ಪೋಸ್ಟೇಜು 0-12-0 ಪ್ರತ್ಯೇಕ
ಕಸೂತಿ ಯಂತ್ರ

ಬಟ್ಟೆಯಮೇಲೆ ಅಂದವಾದ ಡಿಸೈನೂ, ಹೂ ಬಳ್ಳಿ ಎಲಿ ಮುಂತಾದುವನ್ನು ಹೊಲಿಯಬಲ್ಲ 4 ಸೂಜಿಗಳ ವಿದೇಶೀಯಂತ್ರ. ಬೆಲೆ 4-0-0
ಪೋಸ್ಟೇಜು 1-4-0 ಪ್ರತ್ಯೇಕ.

ಅನೇಕ ಡಿಸೈನುಗಳುಳ್ಳ ಕಸೂತಿ ಪುಸ್ತಕ.
ಬೆಲೆ 3-0-0 ಪೋಸ್ಟೇಜು 0-12-0 ಪ್ರತ್ಯೇಕ

BENGAL TRADERS (C. M. M.)
P. O. 21, ALIGARH, (U. P.)

ಸೋಲಾರಾ ಪೆನ್ಸ್

ಬೆಂಗಳೂರು ಸೋಲಾರಾ ಪೆನ್ಸ್ ಕಂಪನಿ ಲಿಮಿಟೆಡ್
ಮಾಡಿದ ಕೆಲಸವು ಕೆಲಸವು ಮಾಡುತ್ತದೆ

ಶಾಸ್ತ್ರಿ ಪೆನ್ಸ್ ವರ್ಕ್ಸ್ * ತೆನಾಲಿ

MORTON..

ಮಿಠಾಯಿಗಳೆಲ್ಲಾ
ಅತ್ಯಂತ ಸಿಹಿ ಮಿಠಾಯಿ

C. & E. MORTON (INDIA) LTD.

MAKERS OF QUALITY CONFECTIONERY

INCLUDING

Cream Toffees, Fruit Centered Sweets, Barley Sugar
Lollies, Satin Confectionery, Peppermint-Lozenges etc.

A/S.M

ಸೋಲರ ವಜೆಂಟರು :

ಸೌತ್ ಇಂಡಿಯಾ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ (ಮದ್ರಾಸು) ಲಿಡ್.,

80, ಶಂಭುದಾಸ್ ಬೀದಿ, ಮದರಾಸು - 1 (ದ. ಇಂಡಿಯಾ)

ಈಗ ದೊರಕುತ್ತೆ!!

ಅಮೆರಿಕನ್ ಮಾಡೆಲ್
ರೋಲ್ ಫಿಲಿಮ್
ಬಾಕ್ಸು ಕೆಮೆರಾ

ಒಳ್ಳೆಯ ಪವರು ಲೆನ್ಸು
ಮತ್ತು ವ್ಯೂಫೈಂಡರಿ

ನೊಡಗೂಡಿರುವ ಅತ್ಯುತ್ತಮವಾದ ಈ
ಕೆಮೆರಾ ಬಹಳ ಅಗ. ಅಭ್ಯಾಸಿಗರು ಸಹ
ಉತ್ತಮ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸ
ಬಹುದು. ಸಂ. 120 ಫಿಲಿಂನಲ್ಲಿ 33" x 33"
ಸೈಜಿನ ಅದ್ಭುತ ಫೋಟೋಗಳನ್ನು ತೆಗೆಯ
ಬಹುದು. ಫೋಟೋ ತೆಗೆಯುವ ವಿಧಾನ
ದೊಂದಿಗೆ ಬೆಲೆ ರೂ. 10-8-0 ಪ್ಯಾಕಿಂಗ್
ಫೋರ್ಸ್ವೇಜುಗಳಿಗೆ ರೂ. 1-8 0 ಪ್ರತ್ಯೇಕ.
ಕೆಮೆರಾಗೆ ಸರಿಪಡುವಂತಹ ಲೆದರ್ ಕೇಸ್,
ರೂ. 3-0-0. ಸರಳ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಾತ್ರವಿದೆ.
ಇಂದೇ ಆರ್ದರ ಕೊಡಿ.

ಪತ್ರ ವ್ಯವಹಾರ ಇಂಗ್ಲಿಷಿನಲ್ಲಿ.

BENGAL CAMERA HOUSE (108 C. M.)

P. O. 21, ALIGARH, U. P.

ಮಿತ್ರಾಂಜನ

ಮಿತ್ರ ಫಾರ್ಮ್ಸ್ ಲಿಮಿಟೆಡ್-ತನಾಲಿ

ಮತ್ತೂ ಕಮ್ಮಿ ದರಗಳು!

1-9-'50 ರಿಂದ ತಟ್ಟಿಗಳಿಗೂ, ಪ್ಲೇಟುಗಳಿಗೂ ದರಗಳು ತಗ್ಗಿವೆ.
ಗ್ಯಾರಂಟಿ ಸ್ಟೇಷನ್‌ಲೆಸ್ ಸ್ಪೀಡ್ ಪಾತ್ರೆಗಳು ಮಾಸಿಹೋಗುವು.
ಸದಾ ಹೊಳಪಿನಿಂದಿರುತ್ತವೆ.

ಅರೋಗ್ಯಕ್ಕೆ

ಬಾಳಿಕೆಗೆ

ಪ್ರತಿ ಮನೆಗೆ, ಹೋಟಲಿಗೆ, ಹಾಸ್ಟಲಿಗೆ, ಆಸ್ಪತ್ರೆಯ
ಕ್ಯಾನ್ಟೀನುಗಳಿಗೆ ಅವಶ್ಯಕವಾದ ಎಲ್ಲಾ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳೂ
ದೊರಕುತ್ತವೆ. ವಿಲಾಸಯುತ ಅಗ್ಗದ ಸಾಮಗ್ರಿ
ಮೈಸೂರಿಗೆ ವಿಜೆಂಟರು:

ದಿ ಕನ್ನಡ ಕಮರ್ಷಿಯಲ್ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ಲಿಡ್.
28, ಮನಾವರ್ ಸ್ಟ್ರೀಟ್, ಬೆಂಗಳೂರು ಸಿಟಿ.

ತಯಾರಿಕೆಗಾರರು :

ಇಂಡಿಯನ್ ಮೆಟಲ್ & ಮೆಟಲರ್ಜಿಕಲ್ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್

498, ಮಿಂಟ್ ಸ್ಟ್ರೀಟ್ :: ಮದ್ರಾಸು-3

ಐ. ಟಿ. ಎಲ್. ಗ್ರೆಪ್ ಸಿರಪ್

ನಿಮ್ಮ ಮುಷ್ಟು ಕಂದನ

ಅರ್ಜೀರ್ ವ್ಯಾಧಿಗಳನ್ನು ತಡೆದು

ಆರೋಗ್ಯ ಕಾಪಾಡುವ ಅಮೃತವಾನ

— ಶಯಾರಕರು : —

ದಿ ಮೈಸೂರು ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಅಂಡ್

ಟೆಸ್ಟಿಂಗ್ ಲ್ಯಾಬೋರೇಟರಿ

ಲಿ ಮಿ ಟೆಡ್.

ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂ ಪೋಸ್ಟ್, ಬೆಂಗಳೂರು 3

ಕ್ರೀಷ್ಣ ತೆಯ

ಹೆಗ್ಗುರುತು

ಗ್ರೆಪ್ ಸಿರಪ್

ಈ ತಿಂಗಳವರೆಗೂ ಅರ್ಧ ಕ್ರಯ!

GRAND CLEARANCE SALE

Original Price Rs. 29/- Sale Price Rs. 16-8/-

Pretty Shape and Design, Watch No. 44

ಮುಂಚಿನ ಕ್ರಯ : ರೂ. 29-0-0

ಈಗಿನ ಕ್ರಯ : ರೂ. 16-8-0

ಭಂಗಾರದ ಲೀವರ್ ರಿಸ್ಪವಾಚ್ ಎಂಬ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ನಮೂನೆ ಕೈ ಗಡಿಯಾರ.

ಸ್ವಿಸ್ ಮೇಕರ್, ಲೀವರ್ ಮೂವ್ ಮೆಂಟ್ಸ್ ಇಂಡಿಯಾ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೋ ಗಡಿಯಾರಗಳು ಖರ್ಚಾಗಿ ಅನೇಕ ಯೋಗ್ಯತಾಪತ್ರಗಳು ಬಂದಿರುವವು. ಇವು ಒಂದು ನಿಮಿಷವಾದರೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿಲ್ಲದೆ ಕಾಲವನ್ನು ತೋರಿಸುವವು. ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ಅಂದವಾಗಿಯೂ ಇರುತ್ತೆ. ಇವನ್ನು ಸ್ತ್ರೀ ಪುರುಷರು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳಲು ಬಹು ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ. ಭಂಗಾರದ ಗಡಿಯಾರಗಳನ್ನು ನಾವು ಬಹಳ ತರಿಸುವುದರಿಂದ ಸುಲಭ ಕ್ರಯಕ್ಕೆ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ. ಒಂದನ್ನು ತರಿಸಿ ನೋಡಿಸರೆ ಸಂತೋಷ ಪಡುವಿರಿ. ೩ ವರ್ಷ ಗಾರಂಟಿ. ನಂ. ೪೪ ಕಡಿಮೆ ಕ್ರಯ ವಾಚ್ ಗೆ ಕೈ ರೂ. 16-8-0. ಜಾಗ್ರತೆ ತರಿಸಿದವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ದೊರೆಯುತ್ತೆ.

ವಿಳಾಸ:—ಸುಷ್ಮಾ ಅಂಡ್ ಕಂ., ಪೋಸ್ಟ್ ಬಾಕ್ಸ್ ನಂ. 89, ಮದರಾಸು.

SHUSHMA & CO. :: Post Box No. 89, MADRAS

ಮುಖಚಿತ್ರ

ಕೆಂಪನಿಗೆ ಅಸ್ತಿ ಪ್ರಾಸ್ತಿಯೆಂಬ ಭಾರ್ಯೆಯರಿಬ್ಬರಿದ್ದರು. ಕೆಂಪನು ಹೆತನಾದಮೇಲೆ ಇಬ್ಬರೂ ಬೇರೆ ದಾರಿ ಕಾಣದೆ ತಮ್ಮ ತಂದೆಯಾದ ಮಗಧರಾಜ ಜರಾಸಂಧನಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ತಮ್ಮ ದುಃಖವನ್ನೆಲ್ಲಾ ತೋಡಿಕೊಂಡರು. ಜರಾಸಂಧ ಮಹಾಬಲಶಾಲಿ ಮತ್ತು ಸಾಹಸಿ. ಕೆಂಪನ ಗತಿಯನ್ನೂ ತನ್ನ ಕುಮಾರ್ತೆಯರ ದುರವಸ್ಥೆಯನ್ನೂ ನೋಡಿ ಆತನ ಕರುಳು ಕಿವಿಚಿದಂ ತಾಯಿತು. ರೋಷದಿಂದ ಉಗ್ರನಾಗಿ ತನ್ನ ಮಕ್ಕಳ ಈ ಗತಿಗೆ ಕಾರಣರಾದ ಕೃಷ್ಣಬಲರಾಮ ರನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣ ಯಾದವಕುಲದೊಂದಿಗೆ ನಾಶಪಡಿಸುವುದಾಗಿ ಪಣ ತೊಟ್ಟು ಕೂಡಲೇ 23 ಅಕ್ಷೋಹಿಣಿ ಸೈನ್ಯ ಕಟ್ಟಿ ಚತುರಂಗಬಲ ಸಮೇತನಾಗಿ ಮಧುರೆಯನ್ನು ಮುತ್ತಿದನು. ಕೃಷ್ಣನೂ ಸೈನ್ಯದೊಡನೆ ಅವನನ್ನೆದುರಿಸಿದನು. ಅತಿ ಘೋರಯುದ್ಧ ನಡೆಯಿತು. ಕೃಷ್ಣನ ಇಚ್ಛೆಯಂತೆ ಜರಾಸಂಧನ 23 ಅಕ್ಷೋಹಿಣಿ ಸೈನ್ಯವೂ ಹೇಳ ಹೆಸರಿಲ್ಲದಂತೆ ನಾಶವಾಯಿತು. ಜರಾಸಂಧನು ಸಿರಿಯಾದನು. ಆದರೆ ದುಷ್ಪಶಕ್ತಿಯುಳ್ಳ ಜನವನ್ನೂ, ಭೂಭಾರವನ್ನೂ ಪರಿಹರಿಸುವ ಮುಂದಾಲೋಚನೆಯಿಂದ ಕೃಷ್ಣನು ಜರಾಸಂಧನನ್ನು ಕೊಲ್ಲದೆ ಕ್ಷಮಿಸಿ ಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟನು. ಅದರಂತೆಯೇ ಜರಾಸಂಧನು ಸೋತರೂ ತನ್ನ ಭಲ ಬಿಡದೆ ತನ್ನ ಪಣ ಪೂರ್ತಿಗೊಳಿಸಲು ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಪ್ರಚಂಡ ಸೈನ್ಯಒಲದೊಡನೆ ಮಧುರೆಯನ್ನು ಮುತ್ತುತ್ತಿದ್ದನು. ಆದರೆ ಪ್ರತಿ ಸಲವೂ ತನ್ನ ಸೈನ್ಯವನ್ನೆಲ್ಲಾ ನಾಶಗೊಟ್ಟು ಕೃಷ್ಣನಿಂದ ಪರಾಜಿತನಾಗಿ ಹಿಂತಿರುಗುತ್ತಿದ್ದನು. ಹೀಗೆ ಹದಿನೇಳು ಬಾರಿ ಪರಾಜಿತನಾದರೂ ತನ್ನ ಹಠಮಾತ್ರ ಬಿಡಲಿಲ್ಲ. ಹದಿನೆಂಟನೆಯ ಬಾರಿ ತನ್ನ ಸಾಮಂತರಾಜರ ಸೈನ್ಯಒಲವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೂಡಿಸಿಕೊಂಡು ಸಮುದ್ರವೇ ಉಕ್ಕಿ ಬಂದಂತೆ ಮಧುರೆಯ ಕಡೆಗೆ ಸಾಗಿ ಬರಹತ್ತಿದನು.

ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಅತಿಪರಾಕ್ರಮಿಯೆಂದೆನಿಸಿಕೊಂಡ ಕಾಲಯವನನೆಂಬ ಮೈಚ್ಛನಾಯಕ ನೊಬ್ಬನು ಯಾದವರ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಸೋರಿಗೊಳ್ಳಲು ಮತ್ತೊಂದು ಮಹಾ ಸಾಗರದೋಪಾದಿಯಲ್ಲಿ 3 ಕೋಟಿ ಮೈಚ್ಛಸೈನ್ಯದೊಡನೆ ಬಂದು ಮಧುರಾಪಟ್ಟಣವನ್ನು ಮುತ್ತಿದನು. ಈ ಉಭಯ ವಿಪತ್ತನ್ನೂ ನೋಡಿ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಪಟ್ಟಣವೇ ಭಯದಿಂದ ತಲ್ಲಣಿಸಿತು. ಪಟ್ಟಣದ ನಾಶಸನ್ನಿಹಿತ ನೊಂದಿತ್ತು ಕೃಷ್ಣನೂ ಬಲರಾಮನೊಂದಿಗೆ ಸಮಾಲೋಚಿಸಿ ಬೇರೊಂದು ಶೀಘ್ರೋಪಾಯವನ್ನು ಕೈಕೊಂಡನು. ಯಾದವಕುಲ ಸಂರಕ್ಷಣಾರ್ಥವಾಗಿಯೂ ಮುಂದಿನ ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ ಅನುಕೂಲಾರ್ಥ ವಾಗಿಯೂ ಉಪಯೋಗಪಡುವಂತೆ ಸಮುದ್ರಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಕ್ಷಣಮಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಜಲದುರ್ಗ ವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿದನು. ಅದೇ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ಯೋಗಮಾಯೆಯಿಂದ ನಿರ್ವಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ದ್ವಾರಕಾಪುರಿಯು. ಸಕಲ ಸೌಖ್ಯಗಳಿಂದೊಡಗೂಡಿ ಸ್ವರ್ಣಶಿಖರಗಳಿಂದಲೂ, ಕೊಳಕಟ್ಟಿ, ಸುಂದರೋದ್ಯಾನಗಳಿಂದಲೂ ಸಕಲವಿಧ ಫಲವೃಕ್ಷ ಹೂಗಿಡಗಳಿಂದ ತುಂಬಿ ಹನ್ನೆರಡು ಯೋಜನವಿಸ್ತೀರ್ಣವುಳ್ಳದಾಗಿ ಪ್ರಕಾರದಿಂದಾವರಿಸಲ್ಪಟ್ಟು ಕಂಗೊಳಿಸುತ್ತಿತ್ತು ಆ ದ್ವಾರಕಾ ಪುರಿ. ಸಾಲದುದಕ್ಕೆ ಇದ್ದನ್ನೂ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಸುಧರ್ಮೆಯನ್ನೂ ದೇವಪಾಂಡಾತವನ್ನೂ, ಕುಬೇರನು ಅಷ್ಟವಿಧೈಶ್ವರ್ಯಗಳನ್ನೂ ಕಳುಹಿಸಿ ಕೊಟ್ಟರು.

ಮತ್ತೆ ಯೋಗಮಾಯೆಯಿಂದ ಕೃಷ್ಣನು ಮಧುರೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಸಮಸ್ತ ಪಶು ಪಕ್ಷಿ ಮನುಷ್ಯಾದಿ ಗಳನ್ನೂ ದ್ವಾರಕೆಗೆ ಸೇರಿಸಿ ತಾನು ಮಾತ್ರ ಭೂಭಾರ ಪರಿಹಾರಾರ್ಥವಾಗಿ ಯವನರನ್ನು ನಾಶ ಪಡಿಸಲು ಹೊರಟನು.

ನಂಬಿಕೆಗೆ ಅರ್ಹತೆ !

ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಟಾಯಿಲೆಟ್ ಸಾಬೂನಿನಲ್ಲಿ

ನೀವು ಏನೇನು ಗುಣಗಳನ್ನು

ಅಪೇಕ್ಷಿಸುವಿರೋ ಅವೆಲ್ಲಾ

ಮೈಸೂರು ಸ್ಯಾಂಡಲ್ ಸೋಪಿನಲ್ಲಿ

ಇರುವುವು ಎಂದು ಖಚಿತವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೇವೆ.

ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಗಳಲ್ಲೂ ದೊರಕುವುದು.

ಗವರ್ನಮೆಂಟ್ ಸೋಪ್ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿ, ಬೆಂಗಳೂರು.

ಡೋಂಗರೇ ಬಾಲಾಮೃತ

•

ಇದು ಸೂರಗಿ ಕಡ್ಡಿಯಂತಾದ ಚಿಕ್ಕ
ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಆರೋಗ್ಯವನ್ನೂ ಪುಷ್ಟಿ
ಯನ್ನೂ ಬಲವನ್ನೂ ಕೊಡುತ್ತದೆ.
ಇದರ ಸೇವನೆಯಿಂದ ಮಕ್ಕಳ
ಹಲ್ಲುಗಳು ಕಷ್ಟವಿಲ್ಲದೆ ಹೊರ
ಬೀಳಲು ಸಹಾಯವಾಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀಮಾಸಿಕವಾಗಿದ್ದ

‘ ನಂದಿನಿ ’

ಏಪ್ರಿಲ್ '51 ರಿಂದ ಮಾಸಪತ್ರಿಕೆಯಾಗಿ
ಹೊರಬರುವುದು. ಪ್ರತಿ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲೂ
ನಾಡಿನ ಹೆಸರಾಂತ ಸಾಹಿತಿಗಳಿಂದ
ಪಣ್ಣುಕತೆ - ನಾಟಕ - ಕವಿತೆ ಲೇಖನ
ಮತ್ತು ತಿಳಿವಾಸ್ತವ ಚುಟುಕುಗಳು
ಜೊತೆಗೆ

ಇನ್ನಿತರ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯಪೂರ್ಣ ವಿಭಾಗಗಳು
ಬಿಡಿ ಪ್ರತಿ ಚಂದಾದರ
0-4-0 8-8-0
(ಅಂಚೆವೆಚ್ಚ ಸೇರಿ)

ತೀವಣಿ ಕೊಡಲು ಶಕ್ಯವಲ್ಲವರು ಮಾತ್ರ
ವಿದ್ವಾನ್ಮಾನಿ ಬರೆಯಬಹುದು.

ನಂದಿನಿ ಕಾರ್ಯಾಲಯ,
ಬಿಗ್ ಬಜಾರ್, ಶಿವಮೊಗ್ಗ
(ಮೈಸೂರು ಸ್ಟೇಟ್)

విజయ రవర...

పాతాళ భైరవి

Direction

K.V. REDDI, B.Sc. (HONS)

Produced by **NAGI REDDI CHAKRAPANI**

ಚಂದಮಾಮ

ನಮ್ಮೂರು!

ಇಲ್ಲಿದೆ ನೋಡಿರಿ, ನಮ್ಮೂರು!

ಈ—ಕರೆಯುವೆನ ಬಳಿ ನಮ್ಮೂರು!

ಗಿಳಿಗಳು ಹಾರುವ ನಮ್ಮೂರು

ಬಲು—ಕಲೆಗಳ ಬೆಳೆವ ನಮ್ಮೂರು

ಹೂಗಳ ಕೊಟ್ಟವ ನಮ್ಮೂರು

ಅ—ಬಾವಿಯ ತೆಂಗಿನ ನಮ್ಮೂರು

ಪಂಚೆಯ ಸೈರಿಸ ನಮ್ಮೂರು

ಬಲು—ಮೆಟ್ಟಿಲ ಮಿಲಿಮೆಟರ ನಮ್ಮೂರು

ಬೆಳೆಗಳ, ಕಲೆಗಳ ನಮ್ಮೂರು

ಸಲೆ—ಹೂಳೆ, ಕೆರೆ, ಬಾವಿಯ ನಮ್ಮೂರು

ಜೀವಾಲಯಗಳ ನಮ್ಮೂರು

ಈ ನಾಡಿನ ಕಳಸವ ನಮ್ಮೂರು!

ಇಲ್ಲಿದೆ ನೋಡಿರಿ, ನಮ್ಮೂರು!

ಈ—ಕರೆಯುವೆನ ಬಳಿ ನಮ್ಮೂರು.

—ಮು. ವೆಂಕಟಕೃಷ್ಣ

* ಅಣ್ಣನ ಪತ್ರ *

ಬಿಲವಿನ ಮಕ್ಕಳರಾ, ನೀವೆಲ್ಲಾ ಕಳುಹಿಸಿದ ಲೇಖನಗಳಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮವಾದುದನ್ನು ಇಟ್ಟು ಕೊಂಡು ಬೇಡವಾಮವಲ್ಲಿ ಅಂಚೆ ಚೀಟಿ ಇದಂತಹದನ್ನು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಕಳಿಸಿದ್ದೇನೆ ಅಂಚೆ ಚೀಟಿ ಇಟ್ಟು ನಿಮ್ಮ ಲೇಖನ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟನೆಗಾಗಿ ಸ್ವೀಕೃತವಾಗಿದೆಯೆಂದು ತಿಳಿಯಿರಿ. ಆದರೆ ಅತಿ ಕೆಲವು ತಮ್ಮ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಪೂರ್ವಿಯಾಗಿ ಒರೆದಿಲ್ಲವಾದುದರಿಂದ ಅವು ತಲಪದಿದ್ದರೆ ಅಣ್ಣನ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯಲ್ಲ. ೩-ಯಿ ತೆ?

ಚಂದಮಾಮ ಪ್ರತಿ ತಿಂಗಳೂ ಕನ್ನಡನಾಡಿನ ಮೂಲೆ ಮೂಲೆಗೂ ಹೊಕ್ಕು ನಾಲ್ಕು ಲಕ್ಷಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಹಿರಿಕಿರಿಯರನ್ನು ಆಹ್ವಾನಿಸುತ್ತಿರುವುದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಹೆಮ್ಮೆಯ ವಿಚಾರವಲ್ಲವೇ? ಇಂತಹ ವ್ಯಕ್ತರ ಬಿಲವಿನ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಲೇಖನ ಹೆಸರನ್ನೊಂದಿಗೆ ಆಚ್ಛಾ ಗುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ನಿಮಗೆ ಎಷ್ಟು ಆನಂದ, ಆದರೆ, ಉತ್ಸಾಹವಾಗುತ್ತದೆಂಬುದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತು.

ಆದರೆ ಆ ಉತ್ಸಾಹ ಪೂರೈಸಲು ಆಡ್ಡದಾರಿ ಹಿಡಿಯಬಾರದು. ಈಚೆಗೆ ಚಂದಮಾಮ ಪ್ರಕಟಿಸಿದ 'ಅರ್ಗಣಿ ಮುದ್ದೆ' 'ಮಂಗಳಪ್ಪಾಜಿ ಪುರಾಣ'ವೂ ಕಷ್ಟ ಕಳಿಸಿದ ಕೃತಿಗಳೇ ಎಂದು ತಿಳಿದು ಬಂದಿದೆ. ಅದು ನಿಜವೇ ಅವ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಅವನ್ನು ಕಾಪಿ ಮಾಡಿ ತಮ್ಮದೊಂದು ಬರೆದು ಕಳಿಸಿದ ತಪ್ಪೊಂದಿರು, ಚಂದಮಾಮದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಹೆಸರು ನೋಡಿ ಹಿಗ್ಗುವುದಕ್ಕಿಂತ ಕಷ್ಟವನ ಕ್ಯಾಗಿ ನಾಟಕೊಂದು ಮುಖ ತಗ್ಗಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ರೀತಿ ಪುನಃ ಯಾರೂ ಮಾಡಬಾರದೆಂದು ಚಂದಮಾಮ ಕೋರುತ್ತಾನೆ. ಮುಂದೆ ಆ ರೀತಿ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದ ತಪ್ಪೊಂದಿರು ಅಣ್ಣನಿಗೆ ಕಾಗದ ಬರೆಯಲಿ ಮತ್ತು ಈಗಾಗಲೇ ಆ ರೀತಿ ಕಾಪಿ ಮಾಡಿ ಲೇಖನಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸುವ ಇವರೂ ಕೂಡಲೇ ಪತ್ರದಲ್ಲಿ ಅಂತಹ ಲೇಖನದ ಹೆಸರು ಬರೆದು ಅದನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಬಾರದೆಂದು ಬರೆವರೆ ಈ ರೀತಿ ತಪಮಾನವೂ ತೊಂದರೆಯೂ ತಪ್ಪಿತು. ಒಂದು ಪುಸ್ತಕದಿಂದ ಒಬ್ಬರ ಲೇಖನ ಅಕ್ಷರಶಃ ಕಷ್ಟ ತಮ್ಮ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಮತ್ತೊಂದು ಪುಸ್ತಕಕ್ಕೆ ಕೊಡುವುದು ತಪ್ಪೆಂದು ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲದೂ ತಿಳಿಯಬೇಕು ಇಂತಹ ಕೆಲಸಗಳಿಂದ ಕನ್ನಡ ನಾಡಿಗೆ ಗೌರವವಿಲ್ಲವೆಂದು ಎಲ್ಲರೂ ಗಮನಿಸಬೇಕು.

ಮಕ್ಕಳರಾ, ನಿಮ್ಮ ಅಭ್ಯವಯಕ್ತಾಗಿ ಮಾಮನು ಈ ಓತೋತ್ತಿ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಇಂದಿನ ಮಕ್ಕಳು ನಾತಿವಂತರೂ ಸದ್ಭಾವಿಗಳೂ ಆದರೆ ಮುಂದೆ ನಿಮ್ಮಿಂದ ಕನ್ನಡನಾಡು ಸುಖ, ಶಾಂತಿ, ಧರ್ಮ ಕರ್ಮಗಳಿಂದ ತುಂಬಿ ತುಳುಕಿ ರಾಮರಾಜ್ಯವನ್ನು ಮೀರಿಸಿತು. ಸಿರಿಗನ್ನಡನಾಡು, ಸಲೀಸು ಬೀಡು, ಶಾಂತಿಯ ನೆಲೆಬೀಡು, ಹೊನ್ನಿನಗೂಡು ಎಲ್ಲವೂ ನಿತ್ಯಸತ್ಯವಾದೀತು. ನಿಮ್ಮ ತಾಯಿನಾಡನ್ನು ಧರ್ಮಭೂಮಿಯನ್ನಾಗಿಸಿ ಸ್ವರ್ಗದಂತೆ ಮೆರೆಸುವುದೂ, ಅಥವಾ ಸುಳ್ಳು ಕನಟ, ಅದರ್ಮದ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ನರಕವನ್ನಾಗಿ ಕೆಡಿಸುವುದೂ ನಿಮ್ಮ ಕೈಯಲ್ಲೇ ನಿಮ್ಮ ನಡತೆಯಲ್ಲೇ ಇದೆ. ಇದನ್ನು ನೆನಪಿಡಿ. ನಿಮ್ಮ ಉದ್ಧಾರ ನಾಡಿನ ಮೇಲೆಯನ್ನವಲಂಬಿಸಿದೆ. ನಾಡಿನ ಉದ್ಧಾರ ನಿಮ್ಮ ಮೇಲ್ವಿಚಾರವಲಂಬಿಸಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ ನೀವೂ, ನಿಮ್ಮಿಂದ ದೇಶವೂ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ನಿವೇಶ್ವರನು ಹೆಚ್ಚು ನಿತಿವಂತರೂ ಸುಗುಣಿಗಳೂ ಆಗಲೆಂಬುದೇ ಮಾಮನ ಹಿರಿಯಾಣೆ. ಅಂತೆಯೇ ನಿವೇಶ್ವರನು ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನ ಕೀರ್ತಿ ಪಡಾಕೆಯನ್ನು ಮೇಲೆರಿಸುವರೆಂದು ಚಂದಮಾಮನಿಗೆ ಭರವಸೆ ಇದೆ.

ಸಿರಿಗನ್ನಡಂಗೆಲ್ಲೆ.

ನಿಮ್ಮ ಅಣ್ಣ—ಎಂ. ಟಿ. ವಿ. ಆಚಾರ್ಯ,

ಕ ತ್ರೆ - ಎ ತ್ತು

ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಪಾಳೆಗಾರ ಇದ್ದ. ಅವನಿಗೆ ತುಂಬ ಐಕ್ಯರ್ಥ ಸಂಪಾದಿಸದೇಕೂಂತ ಆತ. ಆದ್ದರಿಂದ ಧ.ಮಾರ್ಗದಿಂದ ಸಂಪಾದಿಸತೊಡಗಿದ. ಅವನು ಊರ ಹೊರಗಡೆ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿದವರನ್ನು ಹೊಡೆದು ಬದಿಮ ಹಣ ಕಿತ್ತುಕೊಂಡು ದ್ರವ್ಯ ಕೂಡಿ ಹಾಕಿಡುತ್ತಿದ್ದ. ಬರಬರುತ್ತ ಅವನ ಖಜಾನೆ ತುಂಬಹೋಯ್ತು. ಹಣ ಹೆಚ್ಚುವಷ್ಟು ಭಯ ಬಂತು. ಒಂದುವೇಳೆ ನೆರೆರಾಜ ಮುತ್ತಿಗೆ ಹಾಕಿ ಖಜಾನೆ ಕೊಳ್ಳೆ ಹೊಡೆದರೆ?—ತಾನು ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಸಂಪಾದಿಸಿದುದೆಲ್ಲಾ ಹೋಗುತ್ತಲ್ಲಾ ಎಂದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಮಂತ್ರಿಯನ್ನು ಕರೆದು ದ್ರವ್ಯವನ್ನು ಎಲ್ಲೆಡೆಬೀಕೆಂದು ಸಮಾಲೋಚಿಸಿದ ಅವಳು ಮಂತ್ರಿ ಹೇಳಿದ. “ಅಯ್ಯಾ ದೊರೆ, ಊರ ಹೊರಗೆ ಒಂದು ದೇವಸ್ಥಾನ ಕಟ್ಟಿಸು ಅದರೊಳಗೆ ಒಂದು ಲಿಂಗ ಇಡಿಸು. ಆ ಲಿಂಗದ ಕೆಳಗೆ ಒಂದು ಮಳಿಗೆ ಕಟ್ಟು; ಅಲ್ಲಿ ದ್ರವ್ಯ ಕೂಡಿ ಹಾಕು. ಯಾರಿಗೂ ಗುಟ್ಟು ಗೊತ್ತಾಗೊಲ್ಲ. ಅನುಮಾನವೂ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಅದು ದೇವಸ್ಥಾನ ಅಂತ ತಿಳಿದು ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ” ಅಂದ. ಪಾಳೆಗಾರ ತುಂಬ ಸಂತೋಷವನ್ನು ಮಂತ್ರಿಗೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಮರ್ಯಾದೆ ಮಾಡಿ ಕಳಿಸಿದ.

ದೇವಸ್ಥಾನ ಕಟ್ಟಿಸಿಯಾಯಿತು. ಗುಟ್ಟಾಗಿ ದ್ರವ್ಯ ಕೂಡಿ ಹಾಕಿಡ್ತಾಯಿತು. ಒಂದುದಿನ ಅವನಿಗೆ ಒಂದು ಅನುಮಾನ ಬಂತು. ಯಾರಾದರೂ ಬಾರಿ ಹೋಕರು ದೇವಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಬಂದು ಪೂಜಾರಿ

ಯೇ ಇಬ್ಬದಿದ್ದರೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಸಂದೇಹವದು ತ್ತಾರೆ. ನಮ್ಮ ಗುಟ್ಟು ರಟ್ಟಾಗುತ್ತದಲ್ಲಾ ಎಂದು ಒಬ್ಬ ಪೂಜಾರಿಯನ್ನು ತರಲು ಆಜ್ಞೆ ಮಾಡಿದ.

ಆ ದಿನ ರಾತ್ರಿ ಆ ಊರಿನಲ್ಲಿ ಯಾವನೋ ಒಬ್ಬ ಶಾಸ್ತ್ರಿ ಬೆಳಗ್ಗೆ ‘ಬ್ರಹ್ಮಕಾರ್ಥ’ ಮುಗಿಸಿ ಕೊಂಡು ತನ್ನ ಊರಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದ ಹೋಗುವಾಗ ಪಾಳೆಗಾರನ ಊರು ದಾಟಿ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಸರಿ, ಆ ಕಡೆ ಬಂದಷ್ಟಮಯ, ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದ ಪಾಳೆಗಾರನ ಕಣ್ಣು ಬಂದು ಅವನಿಗೆ ದೊಣ್ಣೆ ಸೇನೆ ಮಾಡಿ ಹತ್ತಿರದ್ದನೆಲ್ಲಾ ಕಿತ್ತುಕೊಂಡು ಕೊಲ್ಲಲು ಸನ್ನಿವೇಶವಾಯಿತು. ಶಾಸ್ತ್ರಿ ಒಹಳ ಹೆದರಿ “ಇಲ್ಲಾ ಸ್ವಾಮಿ! ನಾವು ಹೇಳಿದ ಕೆಲಸ ಮಾಡ್ತೀನಿ ಕೊಲ್ಲಬೇಡಿ” ಎಂದು ಅಂಗಲಾಚಿದ. ತಕ್ಷಣ ಪಾಳೆಗಾರನ ಆಜ್ಞೆ ಅವರಿಗೆ ಜ್ಞಾಪಕಕ್ಕೆ ಬಂದು “ಎಲೋ ನೀನು ನಮ್ಮೂರಿನ ದೇವಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಪೂಜಾರಿ ಆಗಬೇಕು” ಎಂದರು. ‘ಆಗಲಿ’ ಎಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡ ಶಾಸ್ತ್ರಿ. ಮಾರನೆ ದಿನದಿಂದ ಪೂಜೆಯ ಶುರು ಆಯ್ತು. ಶಾಸ್ತ್ರಿಯ ವಸವೂ ಅಲ್ಲಿ ಆಯಿತು. ಪಾಳೆಗಾರ ದ್ರವ್ಯ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ ಇಡಬೇಕಾದರೆ ಪೂಜಾರಿಯನ್ನು ಕೂರಿತು “ಲೋ! ಪೂಜಾರಿ, ಇವತ್ತು ನಾನೇ ಪೂಜೆ ಮಾಡ್ತೀನೆ ನಾಳೆ ಬಾ!” ಎಂದು ಹೇಳಿಕಳಿಸಿಬಿಡುತ್ತಿದ್ದನು.

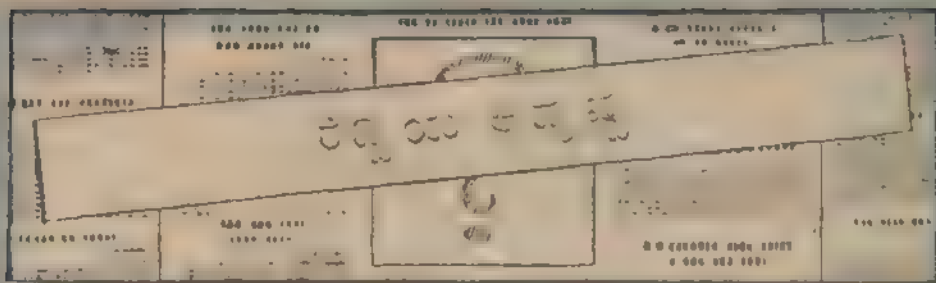
ಹೀಗೇ ಇರಲು, ಪಾಳೆಗಾರನಿಗೆ ಆಕಸ್ಮಾತ್ ಖಾಯಿಲೆ ಆಯಿತು. ಬದುಕುವುದೂ ಕಷ್ಟ

ನಾಯಕರು ಅಗ ವ ಸಂಗಾರ ಯೆ' ಬಿಡುವ. 'ನಾನು
ಕತ್ತರ ಸಂಪದಿಸಿದುದನ್ನು ವಂಶವು
ಸಂಪದಿಸಿ ಏನು ಮಾಡುವುದು?' - ಎಂದು.
ಅ ಹಗಲಿನಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ರಾಕರ ಪಾಲ ಮಗನು
ಬಂದನಾಯ. ಯೆ' ಬಿಡು ಮಂತ್ರಿಯನ್ನು ಒಂ
ದನು. 'ನೀಡು' ಎನ್ನುವುದು ಕೈ
ಇನ್ನು ನೋಡಿ ಬಡೆಯ ಇನ್ನು ನಾನು ಬಂದು ಕೊಳ್ಳುವೆ
ಎಂದು ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಏನೂ ಕೇಳುವ ಇವ
ಅದನ್ನು ವಂಶಾವಳಿ ಒಂದು ಕತ್ತೆಯನ್ನು
ಒಂದು ಎತ್ತನ್ನು ಲಿಂಗದ ಎರಡು ಕಡೆಗೆ ಇಟ್ಟು
ಮಾಡಿದು' ಎಂದು ಹೇಳಿದ. ಮಂತ್ರಿಯು ಎಂದು
ಹೇಳಿ ಕೂಡಲೇ ಲೇಖನದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕತ್ತ
ಮತ್ತು ಎತ್ತನ್ನು ನೋಡಿದ ಪ ಲೇಖನ ನಿವೃತ್ತ
ಯಾಗಿ ಪ್ರಾಣ ಬಿಟ್ಟ.

ಕೆಲ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಮಂತ್ರಿಯು ಅ ಹಗಲಿನ
ಭವನದ ಪ್ರಾಣ ಬಿಟ್ಟ. ಅ ಧನದ ವಿಷಯ ಇತರ
ರಾರಿಗೂ ತಿಳಿಯದು. ಒಬ್ಬನಲ್ಲಿ ಪುಂಡರ ಕೆಟ್ಟ
ರಾಜ್ಯ ಅನಾಯ ಕವಾಯಿತು. ಹಗಲಿನಲ್ಲಿ
ಒಂದು ಸಲ ಒಬ್ಬ ಸನ್ಯಾಸಿ ಅ ದೇವಾಲಯಕ್ಕೆ
ಬಂದು ಅಲ್ಲಿ ಅವನು ಕತ್ತ ಎತ್ತಗಳನ್ನು ನೋಡಿ
ಅವಾಕ್ಯಾದ. "ಎಲಾ, ಹಿಂದುಗಳ ದೇವಸ್ಥಾನ
ದಲ್ಲಿ ಕತ್ತ ಎತ್ತು ಎಂದರೇನು? ಏನೇನು ಕ ರಾಣ
ಇವೆ. ಈ ಪೂಜಾರಿಯನ್ನು ಕೇಳಿದರೆ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ"
ಎಂದು ಶಾಸ್ತ್ರಿಯನ್ನು ಕೇಳಿದ ಶಾಸ್ತ್ರೀಗನು
ಗೊತ್ತು? ಸನ್ಯಾಸಿಯು ಸುಮ್ಮನಿರುವಲ್ಲಿ
ಒಬ್ಬ ದಿನ ಆಯಿತು. ಶಾಸ್ತ್ರೀ ದೇವರಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ.
ಅ ಸನ್ಯಾಸಿ ಯಾರು ಗೊತ್ತೆ? ಪಕ್ಕದ ರಾಜ್ಯದ

ರಾಜಕುಮಾರ ವಿಗ್ರಹವು. ಅವನು ಈ ಪಾಳೆ
ಯದ ಗುಟ್ಟು ತಿಳಿದುಲು ಸನ್ಯಾಸಿಯಂತೆ ಬಂ
ದಿ. ಅವನು ದೇವಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿದ
ವಿತ್ತೆಂದು ದಿನ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬೃಹದ್ವಾಂಸ ಬಂದ.
ಅತನು ಹೇಳಿದ ಕುತಂಭವು ಅವನು ದೇವಸ್ಥಾನದ
ನಿಚಿತ್ತವನ್ನು ನೋಡಿ ಲೇಖನಗೇಡ "ಇಲ್ಲಿ
ಸನ್ಯಾಸಿಯನ್ನು ಕೇಳಿದರೆ ಗುತ್ತು ಗುತ್ತು" ಎಂದು
ಕೇಳಿದ. ಅಗ ವಿರಸಿಂಹ "ನನಗೂ ಗೊತ್ತು"
ಎಂದು ತನ್ನ ಪುತ್ರಂ ತನನ್ನು ಗುಟ್ಟಾಗಿ ಹೇಳಿದ.
ವಿವಾಂಸನು ಸನ್ಯಾಸಿಯು ಡೊಡ್ಡತುಟ್ಟು ನಿಂತ.

ಒಂದು ದಿನ ಮಧ್ಯ ರಾತ್ರಿ. ವಿವಾಂಸ ಲಿಂಗದ
ಮುಂದೆ ನಿಂತು ಏನನ್ನೂ ಯೆ' ಚಿಂತಿಸುತ್ತಿದ್ದ.
ಮತ್ತೆ ನನ್ನ ಕತ್ತ ಕತ್ತ, ಎತ್ತು, ಲಿಂಗ ಮೂರ
ನ್ನು ಹುಡುಗ ಬಿಡಬಿಡುತ್ತಿದ್ದನು ಅದು ಸಲ
ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡ ಕತ್ತಿಗೆ ನನಗೆ ಈ ರಾತ್ರಿ ಹೇಳಿ
ಯಿತು. "ಕತ್ತ....ಲಿಂಗ....ಎತ್ತು" "ಅಯ್ಯೋ,
ಕತ್ತ ಸನ್ಯಾಸಿಗಳಿಗೆ ಲಿಂಗವನ್ನು ಎತ್ತು," ಎಂದು
ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಓಡಿ ಹೋಗಿ ಸನ್ಯಾಸಿ
ಯನ್ನು ಕರೆದನು. ಕೂಡು ಒಂದು ವಿಷಯ ತಿಳಿಸಿದ.
ಇವರೂ ಮಗ ಕಷ್ಟವನ್ನು ಲಿಂಗ ಎತ್ತದರೆ ಒಂದು
ಗುಹೆ ಅವರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕೆ. ಓದಿಯಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣು
ಕೆಟ್ಟು ಸುವಸ್ತು ಗ್ರಾ, ವಿತ್ತು ವಿರಸಿಂಹ ತಕ್ಷಣ
ವಿವಾಂಸನೊಡನೆ ತನ್ನ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ದ್ರವ್ಯ
ಸಹಾಯವೆಂದು ಕೈ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಒಂದು ಬಂಡ
ರನ್ನು ತಡಗಿನಿ ಅಮರ ಹೂವನ್ನು ಊರನೂ
ತಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಬಿಡಿಸಿಕೊಂಡ. ಕಂಕ ಭಟಿ
ರಾಜನ ಅಪ್ಪನವರಲ್ಲಿ 'ವಿವಾಂಸ ವಿಳಾಸ' ನಂದ.

ಹರಿಹರ ಅಯ್ಯರ ಅನಂತಪ್ಪರವರಿಗೆ ವಸ್ತಿ
ವೃತ್ತಿ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದು ತಿಳಿದು ಬಂದಿತು.
ಆತ ಪೂರ್ವಕಾಲದ ಮನುಷ್ಯ. ನಂದರಿ
ಮಡಿ, ಮೈಲಿಗೆ, ಬೊಟ್ಟಿ, ಮುಟ್ಟು ಮುಂತಾದ
ತಾದುವುಗಳನ್ನು ತುಂಬಾ ನಿಷ್ಕಯಿಂ
ಆಚರಣೆಯಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟು. ಒಂದು ಮಾತಿ
ನಲ್ಲಿ ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ ಆತನು ಸ್ವಂತದ
ಲಕ್ಷಾಂತರ ಸಂಪಾದಿಸಿದರೂ ಏಳು ಜುಟ್ಟು
ಮಾತ್ರ ತೆಗೆದು ಹಾಕಿರಲಿಲ್ಲ. ಆತನ ಉಪ
ನಯನದ ದಿನ ಎಲ್ಲಿ ಕೇಳಿ ಬಿಡಲಿಲ್ಲ.
ಅದೇ ರೀತಿ ಅದೇ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ
ನಿಂತು ಹೋಗಿತ್ತು ಆ ಜುಟ್ಟು. ಈ ರೀತಿ
ತಾನು ಪೂರ್ವಕಾಲದ ಸಂಪಾದಿಸಿದವರು
ವದು ಮಾತ್ರವೇ ಅಲ್ಲದೆ, ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ
ಎಲ್ಲರೂ ತನ್ನ ಹಾಗೆಯೇ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳ
ಬೇಕೆಂಬುದು ಆತನ ಉದ್ದೇಶ.

ಅಯ್ಯರಿಗೆ ಹದಿನೈದು ವರ್ಷದ ವೈದ್ಯ
ನಾಥ ಎಂಬ ವಾಗಿನಿತ್ತು. ವೈದ್ಯನಾಥ
ತುಂಬಾ ಬುದ್ಧಿವಂತ. ಐದನೇ ಘರಾನೆಯ
ಓಗುಟ್ಟಿದ್ದ. ಎಲ್ಲ ವಾರಗಳಲ್ಲೂ ಆತನು

ಸ್ವಾಮಿ ಎಂಬ ನಂಬರ ಗಣತಿಯ, ಅವ
ರಿಗೆ ವೈದ್ಯಕೀಕರಣ ಮಾಡುವ ಕೆಲಸ
ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದಕೆ ಕೆಲವರು ಗಣ
ತಿಯನ್ನು, ಆದರೆ ಕೆಲವರು ವೈದ್ಯಕೀಕರಣ
ಮಾಡುವ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ
ಅವರು ಮಾತ್ರ ತನ್ನ ಕೆಲಸವನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸ
ಆಗಲಿಲ್ಲ, ಬೇರೆಯರನ್ನು ವೈದ್ಯಕೀಕರಣ
ಮಾಡುವ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು.
ಆದರೆ ಅವರು ಮಾತ್ರ ತನ್ನ ಕೆಲಸವನ್ನು
ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಅವರು ಮಾತ್ರ
ತನ್ನ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ
ಅವರು ಮಾತ್ರ ತನ್ನ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು.
ಆದರೆ ಅವರು ಮಾತ್ರ ತನ್ನ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು.

ಆದರೆ ಒಂದೊಂದು ತನ್ನ ಅಪ್ರಮಾಣವಾಗಿ,
ಎಂದೂ ತನ್ನನ್ನು ಗಣತಿಯ ಮಾಡದವನೂ ಆದ
ರಾಮರೆಡ್ಡಿಯೂ ಕೂಡ ಏನೋ ಮಾತಿಗೆ

ಮಾತು ಬಂದು ವೈದ್ಯನಾರ್ಥನನ್ನು 'ಹೋಗೋ
ಲೋ, ಸಿಳ್ಳು ಜುಡ್' ಎಂದ. ಮನ ನೋಯು
ವಂತಹ ಈ ಮಾತುಗಳು ಮತ್ತೆ ಯಾರಾದರೂ
ಹೇಳಿದ್ದರೆ ವೈದ್ಯನಾರ್ಥ ಗಮನಿಸುತ್ತಲೇ
ಇರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ರೈಲ್ವೆಯ ಬಾಯಿಯಿಂದ
ಇಂತಹ ಮಾತು ಬಂದುವನ್ನು ವೈದ್ಯನಾರ್ಥ
ಸಹಿಸಲಾರದ. ಅವರಿಂದ ಕ್ರಮೇಣ ಅವ
ರಿಬ್ಬರ ನಡುವೆ ಜಗಳ ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡಿತು.
ವೈದ್ಯನಾರ್ಥ ಒಲವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಉಪಯೋಗಿಸಿ
ಎರಡು ಗುಡ್ಡು ಗುಡ್ಡು ಅಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲದೆ ಓಡಿದ.
'ಸರಿ ಬೆಡೋ, ನೀನಲ್ಲ ಹೋಗ್ತೀಯಾ?
ಇನ್ನೊಂದು ಸಾರಿ ಕಾಣೋಲ್ಲವೇ? ಅಗ
ನಿನ್ನ ಸಿಳ್ಳು ಜುಟ್ಟು ಹಾರಿಸಿ ನಿನ್ನ ಕೈಗೆ
ಕೊಡದೇಯಿರೋದೇನು?' ಎಂದು ಸವಾಲು
ಹಾಕುತ್ತಾ ರಾಮಿರೆಡ್ಡಿ ಮನೆಗೆ ಹೋದ.

ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಕಾಲೆಗೆ ರಜ ಕೊಟ್ಟರು. ತಂದೆ
ತಾಯಿಗಳೊಂದಿಗೆ ರಾಮಿರೆಡ್ಡಿ ನೆಂಟರ
ಮನೆಗೆ ಪ್ರಯಾಣಮಾಡಿದ. ಅವರು ಬೆಳಗಿನ
ಜಾವ ಹೊರಡುವ ಪ್ಯಾಸೆಂಜರು ಗಾಡಿಗೆ
ಪ್ರಯಾಣವಿಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಸ್ಟೇಷನ್ ಸೇರಿ
ಕೊಂಡರು. ರೈಲು ಬಂತು. ರಾಮಿರೆಡ್ಡಿ
ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನಿಡುವ ಹಲಗೆಯೊಂದರ
ಮೇಲೆ ಹಾರಿ, ಹಾಸಿಗೆ ಹರಡಿ ಕಾಲು ಜಾಚಿ
ಕೊಂಡು ರೀವಿಯಿಂದ ಮಲಗಿದ. ಸ್ವಲ್ಪ
ಹೊತ್ತಿಗೆಲ್ಲಾ ಅವನಿಗೆ ಗಾಢನಿದ್ರೆ ಬಂತು.

ಆ ನಿವ್ರೆಯಲ್ಲೇ ರಾಮಿರೆಡ್ಡಿ ಹಠಾತ್ತನೆ
ಎದ್ದು ಕುಳಿತು, ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದ ರೈಲು ನಿಲ್ದಾಣವು
ಸರಸಳೆಯನ್ನು ಕೈಯಿಂದ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು
"ಈ ಸಾರಿ ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗ್ತೀಯೋ ಭದವಾ,
ಇದು ನಿನ್ನ ಜುಟ್ಟು ಹಾರಿಸಿ ಕೈಗೆ ಕೊತ್ತೇನೆ"
ಎಂದು ಹಲ್ಲು ಕಟಕಟ ಅಂತ ಕಡಿದ.

ಅವನು ಈ ರೀತಿ ಸರಸಳೆ ಹಿಡಿದು
ಕೊಂಡು ಎಳೆದಕೂಡಲೇ ರೈಲು ಗಾಡಿ ತಟ
ಕ್ಕನೆ ನಿಂತುಬಿಟ್ಟಿತು. ರಾಮಿರೆಡ್ಡಿಯ ಮಾತು,
ನಡತೆ ಯಾರಿಗೂ ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಇಷ್ಟ
ರಲ್ಲಿ ಗಾರ್ಡ್, ಡ್ರೈವರ್, ಫೋಲಿಸಿನವರೂ
ಮತ್ತು ಕೆಲವು ರೈಲ್ವೆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳೂ ಓಡಿ
ಬಂದು ಆ ವೆಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಹತ್ತಿದರು. "ಯಾರು
ಸರಸಳೆ ಎಳೆದಿದ್ದು?" ಎಂದು ಅವರನ್ನು
ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಲು ಏನೂ ಹೇಳಲೂ ತೋರದೆ
ರಾಮಿರೆಡ್ಡಿಯ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳು ಭೀತಿ
ಗೊಂಡು ತಲ್ಲಣಿಸಿದರು.

ಆಗಲೂ ಸರಪಳಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಕೂಲಿ ತಿದ್ದಿ ರಾಮರೆಡ್ಡಿ ಈ ಗೊಂದಲ ಕೇಳಿ ಎಚ್ಚರವಾಗಿ "ಅಪ್ಪಾ, ಅಪ್ಪಾ ಇದು ಯಾವ ಸ್ಟೇಷನ್" ಎಂದು ಕೇಳಿದ. ರೆಡ್ಡಿಯ ತಂದೆಯವರಿಗೆ ಮಗನ ಮಾತು ಅರ್ಥವಾಗಲೇ ಇಲ್ಲ. "ಯಾಕೇ ಮಗು, ಆ ಸರಪಳಿ ಹಿಡಿದು ಎಳೆದೆ. ನಿನ್ನ ಮಾತೇನು? ಏನಾದರೂ ಕನಸು ಕಂಡೆಯೇನೋ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದರು.

ರಾಮರೆಡ್ಡಿ ತನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದಿರುವುದು ವೈದ್ಯನಾಥನ ಜುಟ್ಟು ಅಂತ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದನೇ ಹೊರತು, ಅದು ರೈಲು ಗಾಡಿಯನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸುವ ಸರಪಳಿ ಎಂದು ಅವನಿಗೆ ತಿಳಿಯದು. ಸ್ವಲ್ಪಹೊತ್ತಿಗೆ ಅವನು ಚೇತರಿಸಿಕೊಂಡು ಹುಸಾರಾದ ತರುವಾಯ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳು ಮೆತ್ತಗೆ ನಡೆದ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಕೇಳಿದರು. ತನಗಾದ ಕನಸನ್ನು ರಾಮರೆಡ್ಡಿ ಮನೆ ಪೋಣಿಸಿದಂತೆ ಈ ರೀತಿ ಹೇಳಿದ. "ಅಮ್ಮಾ ಅಮ್ಮಾ, ಹರಿಹರ ಅಯ್ಯರ್ ಮಗ ವೈದ್ಯನಾಥನಿಗೂ ನನಗೂ ಜಗಳವಾಯಿತು. 'ಹೋಗೋಲೋ ಪಿಳ್ಳಜುದ' ಅಂತ ಅಂದೆ. ಅವನು ಸಿಡುಕುಗೊಂಡು ನನಗೆರತು ಗುದ್ದು ಕೊಟ್ಟು ಓಡಿಬಿಟ್ಟ. ಈಗ ಅವನು ನನಗೆ ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿದ. ಅವನ ಜುಟ್ಟು ನನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡಿತು. ಇಂತಹ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಜುಟ್ಟು ಕಿತ್ತು ಅವನ ಕೈಯಲ್ಲೊಡ್ಡದು ಬಿಟ್ಟು ಸುಮ್ಮನಿರುವುದೇ?" ಎಂದ.

ಈ ಕಥೆ ಕೇಳಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳೂ, ಅಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದ ಪ್ರಯಾಣಿಕರೂ ಘೊಳ್ಳನೆ ನಕ್ಕುಬಿಟ್ಟರು.

ಆಗ ಗಾರ್ಡ್ ರಾಮರೆಡ್ಡಿಯನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಹೇಳಿ ಅವನ ಪೋಣೋ ತೆಗೆಯಲು ಸಿದ್ಧನಾದ. "ಇದೇ ಕಸ್ತಾ" ಅಂತ ಅವನ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳು ಬೆದರಿತರು. ಪೋಣೋ ತೆಗೆದ ತರುವಾಯ ಗಾರ್ಡ್ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದ. "ಇಂದು ನಾವೆಲ್ಲಾ ಅದೃಷ್ಟವಂತರು. ಗಾಡಿ ಇನ್ನೊಂದು ಇಸ್ವತ್ತು ಗಜ ದೂರ ಹೋಗಿದ್ದರೆ ಉರುಳಿ ನಮಗೆಲ್ಲಾ ಪ್ರಮಾದ ಸಂಭವಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಯಾರೋ ಏಂಪರು ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಕಂಬಿಗಳನ್ನು ಕಿತ್ತು ಹಾಕಿ ಓಡಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಕಾರಣವೇನೇ ಇರಲಿ, ಸರಪಳಿ ಎಳೆದು ನಿಮ್ಮ ಹುಡುಗ ರಾಮರೆಡ್ಡಿ ದೊಡ್ಡ

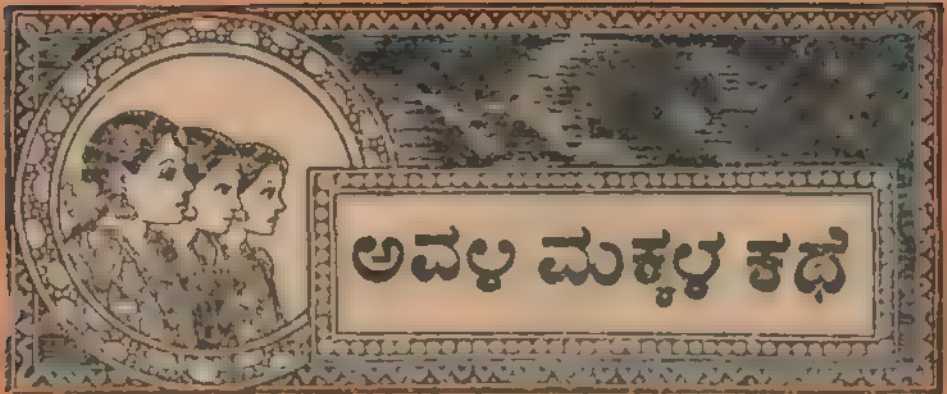
ಗಾಂಧೀಜಿಯವರನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿದ. ಅವರಿಗೆ
ಕನಿಷ್ಠ ಉಪದ್ರವ, ಅಸಹಿಷ್ಣುತೆಯಿಂದ
ಪ್ರತಿರೋಧಿಸಿದರು, ಎಲ್ಲಾ ಆ ದೇಶದ ಸಂ
ಸ್ಕೃತಿ, ಸಂಪ್ರದಾಯವನ್ನೂ ಲೋಪಿಸಿ
ನಾಶಮಾಡಿದರು. ನಮ್ಮ ಆರ್ಥಿಕತೆಯನ್ನೂ, ಈ
ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೇ ಗಾಂಧೀಜಿಯವರನ್ನು
ನಿರಾಶ್ರಿತರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಕೃತಿ
ನನ್ನೆಲ್ಲಾ ನಾಶಮಾಡಿದರು. ಆದರೆ ಈ ಸಮಸ್ಯೆ
ನಿರ್ಮೂಲನೆಯಾಗುವವರೆಗೆ ಅವರ ಸಂಸ್ಕೃತಿ
ಅವರಿಗೆ ಸಹಜವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ
ಜಾತಿ, ಕುಲ, ಮತ, ಮುಂತಾದವು
ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು
ಮಾತ್ರವೇ. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, 'ಪ್ರಾಣಿಭಕ್ತಿ' ಎಂಬ
ಬಾಹ್ಯ 'ಮನುಷ್ಯ' ಎಂಬ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಅವರ
ಫೋಟೋ, ಈಗಲೇ ಎಲ್ಲ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ
ಕಳಿಸಿರುವುದು ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಕೂಡಲೇ
ಅಲ್ಲಿನ ಪ್ರಭಾವಶಾಲಿಗಳಿಗೆ 'ಅದ್ವೈತ', 'ಅಸ್ತಮಿ
ನಸ್ತಮಿ' ವಾದ್ಯ ಕಂಡು' ಎಂದು ಹೇಳಿ
ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಕೃತಿ, ಮುಂದಾಗುವರು. ಮುಂದೆ
ಹಾಸ್ಯಾಂಕಿತ ಕಥೆ ಫೋಟೋ ಸಹಿತ

ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ದಪ್ಪ ದಪ್ಪ ಅಕ್ಷರಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟ
ಮಾಡುವರು.

ರಜ ಸಂಗೀತ ಕೂಡಲೇ ರಾಜಸಂಸ್ಕೃತಿ
ಸಂಸ್ಕೃತಿಗೆ ಬಂದ. ಈ ಮನೋ ನಡೆವ
ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ನೋಡುತ್ತಿರುವ
ವಾರಿಯು ಉಪಾಧ್ಯಾಯರಾಗಿ ಮುಂದುವರಿದು
ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಸುತ್ತಿರುವರು. ಅವರ ಅಧ್ಯಯನವನ್ನು
ಅನೇಕ ವಿಧವಾಗಿ ಕೊಂಡಾಡಿದರು. ಇಷ್ಟ
ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವಾಗಲೇ ಬಂದು 'ಲೋಕ ರೈತ',
ನೀಗೆ ಕೋಪಗೊಳ್ಳುವುದಾದರೆ, ಕೂಡಲೇ
ಪತ್ರಿಕೆಗಳಾದರೂ, ಕೂಡಲೇ ಸನ್ನ ಕೀರ್ತಿಗೆ
ಕಾರಣವಾದುದು ಸನ್ನ ಹಿನ್ನ ಜಿಲ್ಲೆ ಅಲ್ಲ
ನೀನೋ? ಮತ್ತೆ ಸನ್ನ ಫೋಟೋ ಹಾಕದೆ,
ನಿಮ್ಮ ಏಕೆ ಹಾಕಿದರೋ ಬೇರನ್ನೊಬ್ಬರು
ಎಂದು ನಗುತ್ತಾ. ಆತನೊಂದಿಗೆ ಎಲ್ಲರೂ
ನಕ್ಕರು.

ಪಾಠ ಸಂಗೀತ ಕೂಡಲೇ ರೈತ, ವೈದ್ಯ
ಸಾಧರಿಬ್ಬರೂ ಕೈಕೈ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಆಟ
ವಾಡಲು ಓಡಿದರು.

೮

[ಪುಣ್ಯನಿರೀಕ್ಷದಿಂದ ನಮ್ಮ ಅವಳ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಮಾನಸಿಕ ನಷ್ಟಕ್ಕಾಗಿತ್ತು. ಒಂದು ದಿನ ಅದರ ವಿಚಿತ್ರವಾದ ಅಂಚಿನ, ಭಸ್ಮ ಮತ್ತು ಮಾಯಾಸೃತದ ಮುಖವನ್ನು, ಮತ್ತು ಅವುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅವರು ರಾಜಕುಮಾರಿಯನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತಾ ಮುಂದೆ ಹೋಗುತ್ತಿರುವ ಮೊದಲು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ ಉಪಯುಕ್ತ ಹಿತತನವನ್ನು ಮಾಯವಾಗುವವನ್ನು ನೋಡುವವರಿಗೆ ಒದಿಸಿ.]

ಯಾವಾಗ ಉದಯನನು ಹುಡುಗನಿಗಾಗಿ ಮಾಯವಾದನೋ ಆಗ ಸಂಧ್ಯಾ ನಿಶೀಘರ ತನ್ನ ಕುದುರೆಗಳ ಲಗಾವನ್ನು ಎತ್ತುವ ಹಿಡಿದು ವೇಗವನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿ ಮೆಲ್ಲನೆ ಮುಂದುವರಿದರು. ಸ್ವಲ್ಪದೂರ ಹೋಗುವಲ್ಲಿ ಭವನದ ಮುಂದೆ ಒಂದು ಮೊಡ್ಡ ಕಂದಕ ಕಾಣಿಸಿತು. ತನ್ನ ಸಹೋದರನು ಕುದುರೆಯೊಂದಿಗೆ ಅವರಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು ಹೋಗಿ ಬಹುದೆಂದು ಸಂಧ್ಯಾ ನಿಶೀಘರ ಊಹಿಸಿದರು. ಆದರೆ ಬಹಳ ಆಳವಾಗಿರುವ ಆ ಕಂದಕದಲ್ಲಿ ಉದಯನನ ಸುಳಿವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅತನ ಕುದುರೆಯ ಜಾಡಾಗಲಿ ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ಏನೂ ತೋರದಾಯಿತು.

ಭವನವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಮಾಡೋಣವೆಂದರೆ ಕಂದಕವನ್ನು ದಾಟುವುದು ಹೇಗೆ? ಅದರ ಅಗಲ ಅಷ್ಟಿಷ್ಟಲ್ಲ. ಕಂದಕಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಯಾವುದೋ ಕೂನೆ ಯಾವುದೋ ಕಂಡು ಹಿಡಿದಿರಬಹುದಲ್ಲ, ಭವನವನ್ನು ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಪ್ರವೇಶಿಸಬಹುದೆಂದೆಣಿಸಿದರು. ಈ ಊರನ್ನಿರಲಿರುವ ಅವರು ಕುದುರೆಗಳನ್ನು ನಡೆಯಿಸಿಕೊಂಡು ಕಂದಕದ ಅಂಚಿನಲ್ಲಿಯೇ ಹೆಣ್ಣಿ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಎಷ್ಟು ದೂರವಾಗಿದರೂ ಆ ಕಂದಕಕ್ಕೆ ಅದಿ ಅಂತ್ಯಗಳಿಲ್ಲವೆಂದು, ಭವನವನ್ನು ಯಾರೂ ಪ್ರವೇಶಿಸದಂತಿರುವ ಸಂಭವವಾಗಿಯೇ ಈ ಕಂದಕವನ್ನು ಮಾಡಿರುವರೆಂದೂ ಅವರು ಗ್ರಹಿಸಿದರು.

ಅವರಿಗೆ ಭವನವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸುವ ಮಾರ್ಗ ಹೊಳೆಯಲೇ ಇಲ್ಲ.

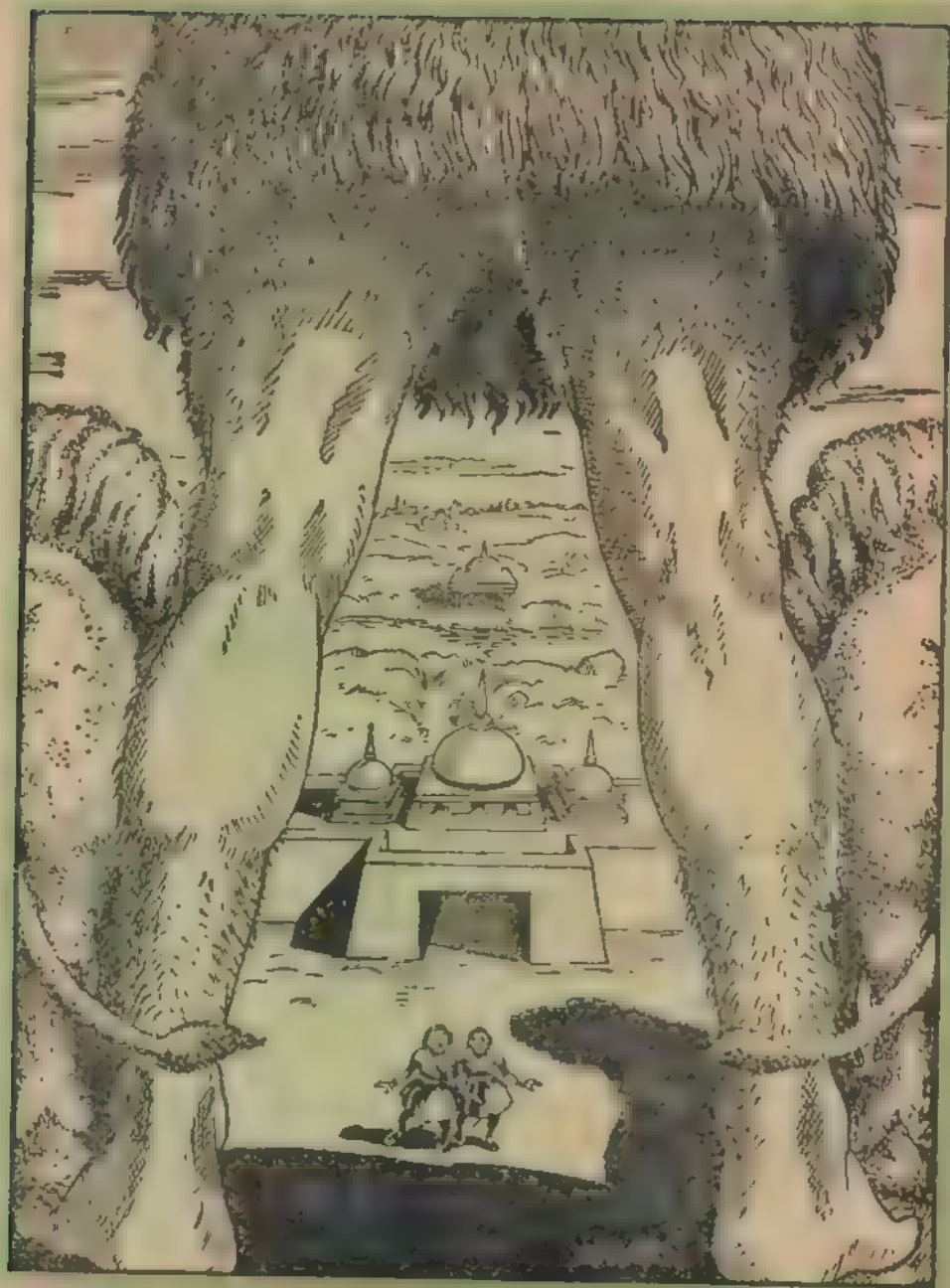
ಸ್ವಲ್ಪಮೊತ್ತ ತೀವ್ರವಾಗಿ ಅಲೋಚಿಸಿದ ಮೇಲೆ ಸಂಕಲ್ಪನು ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದ. "ಅಣ್ಣಾ, ಹೇಗಾದರೂ ನಾವು ಈ ಕಂದಕವನ್ನು ದಾಟಿಯೇ ತಿರಬೇಕು. ಕುದುರೆಯನ್ನು ದೌಡಾಯಿಸಿಕೊಂಡು ಒಂದು ಒಂದುನಾಳೆ ಹಾರೋಣ. ದಾಟಿದ್ರೆವೋ ಅದ್ಭುತವಂತರು. ಕೂಗ್ಲದೆ ಕಂದಕದ ಬಿಡೆವೋ, ನಮಗೆ ಎದುರಿಸಬೇಕಾಗಿ ತತ್ತಿ ಸಾವು ಘಟ್ಟಗಳೆ ನ್ನಿಲ್ಲಾ ಏನಿ ಯೋಗಿಸಿ ಹುಡುಕೋಣ" ಎಂದು ಅಣ್ಣನಿಗೆ ಹೇಳಿದನು.

ಇದಕ್ಕೆ ಸಿರಿಫಸೂ ಸಹ 'ಭೀಷ್ ಅದೇ ಸರಿ' ಎಂದು. ಅವರು ವತ್ತೆ ತಪ್ಪು ಕುದುರೆಗಳನ್ನೇರಿ ಸ್ವಲ್ಪದೂರ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ

ಅಂತರರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಕವಿತೆಗಳು

ಕರನೇಗದಿಂದ ಒಂದೇ ಒಂದು ನೆಗೆತಕ್ಕೆ ಕಂದಕವನ್ನು ದಾಟಿದರು. ಅದ್ಭುತವೂತ್ ಯಾದ ಅದರ ರೂ ಇಲ್ಲದೆ ಕಂದಕದ ಅಚ್ಚಿದಳನ್ನು ಸೇರಿದರು. ಇಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ನಮಗೆ ಮುಂದೆ ಒದಗಬಹುದಾದ ಶುಭಮೂತನೆ. ಇನ್ನು ಪರವಾಯಿ. ಕೋಟಿಯಲ್ಲಿ ಹೆಜ್ಜೆ ಯಿಟ್ಟಂತೆ!—ಎಂದು ಅಂದುಕೊಂಡು ಸಂತೋಷಪಟ್ಟರು. ಅಣ್ಣತನ್ಮಂದಿರು. ಈ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಅವರು ಆ ಭವನವನ್ನೇ ನೋ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದರು. ಆದರೆ ಅಲ್ಲಿ ನೋಡಿ ದರೆ ಮನುಷ್ಯಸಂಚಾರವೇ ಕಾಣಿಸದು. ಲೆಕ್ಕ ಬಿಡುವಷ್ಟು ದ್ವಾರಗಳಿವೆ. ಆದರೆ ಅವೊಂದಕ್ಕೂ ಬಾಗಿಲುಗಳಿಲ್ಲ. ಅವರು ಒಂದೊಂದೇ ದ್ವಾರವನ್ನು ದಾಟಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿರು ನಾಗ ಪ್ರತಿವಾರದಲ್ಲೂ ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಮೂವವರ ಶಿರಾವಿಗ್ರಹಗಳು ಕಾಣಿಸಿದವು.

ಕೊನೆಗೆ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ದ್ವಾರವನ್ನು ತಲುಪಿದರು. ಅದು ನಿಜವಾಗಿ ದ್ವಾರವೇ ಅಲ್ಲ. ಭೀಕರ ರಾಕ್ಷಸರೊಬ್ಬನು ಈ ಆಕಾರ ದಲ್ಲಿ ಆಕಾರವನ್ನು ಎತ್ತರವಾಗಿ ನಿಂತು ನಿಲ್ಲಿ ಮೂದುತ್ತಿರುತ್ತಾನೆ. ಅದರ ಕಾಲಗಳ ನಡುವೆ ಯಿರುವ ಬಾಗಿಲಿನಲ್ಲಿ ದ್ವಾರದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿದೆ. ಈ ರಾಕ್ಷಸನ ಎದ ಬಲಗಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಎರಡು ಸಿಂಹದ ಪ್ರತಿಮೆಗಳಿವೆ. ಇವುಗಳೆಲ್ಲ ದೂರದಿಂದ ಕಲ್ಲು ಪ್ರತಿಮೆಗಳಂತೆ ಕಂಡರೂ, ಹತ್ತಿರ ಬಂದಾಗ ಅವು ಜೀವಕಳೆಯಿಂದೂ ಡಗೂಡಿ, ಮೇಲೆ ಸಾರುವವೆನ್ನುವಂತೆ ಭೀಕ

ಚಿಂತಿಸಿದರು. ಆದರೆ ಅವರು ಕಾರೀತಿ ಚಿಂತಿಸಿ
ಮಾಡುವುದಾದರೂ ಏನಿದೆ?

ಇಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳು ತಮ್ಮ ಜೀವನ
ದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೇ ಸಂಭವಿಸುತ್ತವೆ. ಬಿಕ್ಕಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ
ಬುದ್ಧಿ ಚಾಕುರ್ಯದಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು
ಹೊರವಲುವಾದರಲ್ಲದೆ ಮಾನವನ ಸಾಮಾನ್ಯ
ಧೈರ್ಯ.—ಹೀಗೆಂದು ಅವರು ಧೈರ್ಯ ತಂದು
ಕೊಂಡರು. “ಮರಣವಾದರೂ ಬರುವುದು
ಒಂದೇ ಸಲವಲ್ಲವೆ? ಎಷ್ಟುಸಲ ಬಂದೀತು?
ಅದಕ್ಕೂ ಕಾಲವಿಲ್ಲವೇ? ಧೈರ್ಯವೂ ಯುಕ್ತಿ
ಯೂ ಇವಕ್ಕೆ ಇದ್ದೀನೋ ದೊಡ್ಡವನತ್ತಲ್ಲ.
ಮರಣವಾಗಲಿ, ಒಂದು ಯುಕ್ತಿ ಹೂಡಿ
ಪೋಗುತ್ತೇನೆ” ಎಂದುಕೊಂಡ ಕುಲಾಗ್ರ
ಬುದ್ಧಿಯಾದ ನಿಶೀಥ.

ಹಾಗೆಂದು ಯೋಚಿಸಿ, ನಿಶೀಥನು
ರಾಕ್ಷಸನ ಎದುರಾಗಿ ನಿಂತು “ಏನಯ್ಯಾ,
ನಾವು ಯಾರೆಂದು ತಿಳಿದಿರುವೆ? ನಾವೇನೂ
ಇಲ್ಲಿಗೆ ಕಳ್ಳತನದಿಂದ ಬಂದಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿಗೆ
ನಾಲ್ಕುಗಾವುವ ದೂರದಲ್ಲಿನ ಕಾಡಿನಲ್ಲರುವ
ಗಡ್ಡವ ಆಸಾಮಿ ನಿನಗೆ ಒಂದು ಸುದ್ದಿ
ಮುಟ್ಟಿಸುವಂತೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದ್ದಾನೆ.
ಅದರಿಂದಲೇ....” ಎಂದು ಇನ್ನೂ ಏನೋ
ಹೇಳುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ರಾಕ್ಷಸನು ಆತನಿಂದ
“ಏನು? ಅವನಿನ್ನೂ ಜೀವಿಸಿದ್ದಾನೆಯೇ?
ಇಷ್ಟುದಿನ ಅವನು ಒಂದೇ ಹೋದುದನ್ನು
ಕಂಡು, ಅವನು ಯಾವುದೋ ಪ್ರಮಾದ
ದಿಂದ ಸತ್ತುಹೋಗಿರಬೇಕೆಂದು ಯೋಚಿ

ರವಾಗಿ ಕಾಣಬರಲು ಸಮೋದರವಿಲ್ಲದೂ
ತಮ್ಮಗತಿ ಇನ್ನು ಮುಗಿಯಿತೆಂದು ಒಂದೇ
ಸಾರಿ ಕಿಟ್ಟನೆಕಿರಿಚಿದರು. ಈ ಕೂಗು ಕಿವಿಗೆ
ಬಿದ್ದ ಕೂಡಲೇ ರಾಕ್ಷಸನಿಗೆ ಎಚ್ಚರ
ವಾಯಿತು. ಲೇಲಾಜಾಲವಾಗಿ ಸಂಘ್ಯಾ
ನಿಶೀಥರನ್ನು ತನ್ನ ಮುಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ತೆಗೆದು
ಕೊಂಡು “ಭೇಷ್ ಭೇಷ್, ಮತ್ತೆರಡು ವಿಗ್ರ
ಹಗಳು” ಎಂದು ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಕೂಗಾಡಿ
ದನು. ಅವನು ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಅಡಿದ
ಕೂಡಲೇ ಸಂಘ್ಯಾ ನಿಶೀಥರು ಭವನದಲ್ಲಿ
ತಮಗೆ ಕಂಡು ಬಂದ ವಿಗ್ರಹಗಳೆಲ್ಲವೂ
ಯಾವುದೋ ಮಾಯೆಯಿಂದ ಉಂಟಾದ
ವೆಂದು ಊಹಿಸಿದರು.

ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆಯೇ ಹೀಗೆ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡಿ
ದಕ್ಕೆ ಸಂಘ್ಯಾ ನಿಶೀಥರು ವ್ಯಾಕುಲವಿಂದ

ಸಿದ್ಧವು. ಸರಿ, ಅವನು ನಿಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಹೋಗಿ ಕಳುಹಿಸಿರುವ ವಿಷಯವಾರೋ ಎಂದು ಬೇಗ ಹೇಳಿ" ಎಂದು ಅವನವನು ಹೇಳಿದನು.

ಆಗ ನಿರೀಧನು "ಆತನ ಬೈನು ಕತ್ತೆನು ಮೋಸವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಲಕ್ಷನ ಬೈನು ಲಕ್ಷವನ್ನು ಯಾರೋ ಕಂಡು ಹಿಡಿದುಬಿಟ್ಟಿರುತ್ತೆ. ಕಂಡು ಹಿಡಿದುದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ. ಆತನ ಹತ್ತಿರವಿದ್ದ ಭಕ್ತಗಳನ್ನೂ, ಅಂಜನಗಳನ್ನೂ ವಸ್ತ್ರವನ್ನೂ ಸಹ ಕಸಿದುಕೊಂಡಿರುವಂತೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿದೆ ತಾನು ಒಂದು ಹಳ್ಳಿಯವನಾದರೂ ಮುಂದಿಡಲಾರನಂತೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ನಿಮಗೆ ತಿಳಿಸಿ, ಮತ್ತೆ ಸಲ್ಲ ಅಂಜನ ಭಕ್ತಗಳನ್ನೂ, ಮಾಯಾವಸ್ತ್ರವನ್ನೂ ಸಹ ಕಳುಹಿಸಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವಂತೆ ಹೇಳಿದ" ಎಂದು ನಂಬಿಕೆ ಹುಟ್ಟಿಸುವಂತೆ ಹೇಳಿದನು.

ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಕುತೂಹಲದಿಂದ ಕೇಳಿ ರಾಕ್ಷಸನು "ಹಾಗೇ? ಪಾಪ! ಅವಕ್ಕಿಂತಲೇ ಅವನು ಮತ್ತೆ ಬರಲಾರದೆ ಹೋದ. ಎಷ್ಟೋ ಮೇಲು, ಅದು ರಾತ್ರಿ ಯಾರೋ ಅವನ ಹಾರನನ್ನು ಲಪಟಾಯಿಸಿಲ್ಲಿವೆಲ್ಲಾ ಅದೇ ನಾವರೂ ಸಂಭವಿಸಿದ್ದರೆ ಅವನನ್ನು ಕಾಪಾಡಲು ಯಾರಿಂದಲೂ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಸರಿ, ಇನ್ನು ನಾನು ಹೋಗಿ ಬರತೀನಿ. ನೀವು ಮಾತ್ರ ಒಂದು ಹುಳುನ್ನು ಸಹ ಒಳಗೆ ಬರದಂತೆ ಜಾಗರೂಕತೆಯಿಂದ ನೋಡುತ್ತಿರಿ" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಭೂಮಿ ನಡುಗುವ

ಲೀತಿಯಲ್ಲಿ ಧಾವಿಸಿ ಗಾಲು ಹಾಕುತ್ತಾ ಹೊರಟು ಹೋದನು.

ರಾಕ್ಷಸನು ಹೋದನೇ ಕಡ, ಸಂಘ್ಯಾ ನಿರೀಧರ. ಕೂಗಿದು ಕುಳಿತಿದರು. ರಾಕ್ಷಸ ನಿಗೂ ಸಹ ಬಿಟ್ಟು ಹಾರಿದನಲ್ಲಾ ಎಂದು ಆನಂದದಿಂದ ಉಚ್ಚಿ ಹೋದರು. ಇನ್ನಾರನ್ನೂ ನಿರೀಧನು "ಇನ್ನು ಒಂದು ನಿಮಿಷವಾದರೂ ನಾವು ತಡನಾದರೂ ಕೂಡದು. ಅವನು ಹಿಂದಿರುಗಿ ಬರನಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಈ ಘನನದ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯೋಣ" ಎಂದು ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ನಿಂತನು.

ಅಷ್ಟೇ ತನ್ನಿಂದಿರು ಮುಂದಕ್ಕೆ ನಡೆದರು. ಮತ್ತೆ ಕೆಲವು ಬಾಗಿಲುಗಳನ್ನು ದಾಟಿ, ಕೊನೆಯ ವ್ಯಾಸವನ್ನೂ ಸಹ ದಾಟಿದರು. ಅವರಿಗೆ ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಕೊಳೆ ಕಾಣಿ

ಮಿಕ್ಕ ಹುಣ್ಣುಗಳನ್ನು ತಿನ್ನದೆ ಅವುಗಳನ್ನು
ಅರ್ಧೇ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟು. ಆ ಹುಂಗನ ರೂಪವು
ಲಿಪ್ಪ ನಿರೀಧನು, ಸಂಧ್ಯಾನು ಶಿಲಾರೂಪವನ್ನು
ತಾಳಿದಕೊಳದ ಹತ್ತಿರ ಬಂದು ಸ್ವಲ್ಪ
ತಿರುಗಾಡುತ್ತಾ ಕಾಲ ಕಳೆಯುತ್ತಿದ್ದನು.

ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಕೊಳದಿಂದ ಬಡಬಡ ಅಂತ
ತಬ್ಬ ಬಂತು. ಮತ್ತೆ ಸ್ವಲ್ಪಗೊತ್ತಿಗೆ ನೀರಿ
ನಿಂದ ಬಂದು ಹಂಸ ತನ್ನ ಕಣೆ ಬರುವುದು
ಕಾಣಿಸಿತು. ಇದನ್ನು ಕೊಳತಿಯಾಗಿದ್ದ
ನಿರೀಧ ಎಣಿಸುವುದು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದನು.

ಸ್ವಲ್ಪದೊತ್ತಿಗೆಲ್ಲಾ ಆ ಹಂಸ ಪೂರ್ತಿ
ಯಾಗಿ ಮೊರೆಗೆ ಬಂದು ಮುನ್ನೆಡೆಗೆ ಬಂದು
ಬದಲಾಯಿಸಿತು. ನಿರೀಧ ನೋಡುತ್ತಾ
ದಿದನು. ಏಕೆ ಗೊತ್ತು? ಆ ಬಂದಾತ ಮತ್ತೆ
ಯಾರೂ ಅಗಿರದೆ, ಕಂಡಕೂಡಾ ಅಗಿ
ಸದೆ ಕೊಡುವ ಸಮೋದರ ಎಂದಾಯಿಸಿ
ಅಗಿದ್ದನು.

ಉದಯನ ದಡಕ್ಕೆ ಬಂದಕೊಡು,
ಸಂಧ್ಯಾಕೂಮಾರನು ಶಿಲಾಸ್ತಂಭವೆ. ಹುಣ್ಣು
ಕಂಡು ನಿರ್ಭಾಂತನಾದನು.

ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಮುಂಗನರೂಪದಲ್ಲಿನ ನಿರೀಧ
ಉದಯನನ ಅಂಗವನ್ನು ಹಿಡಿದು ಮುನ್ನ
ನೋಡುತ್ತಾ ನಿಂತನು. ಅದು ಸಾಮಾನ್ಯ
ಕೋತಿವೆಂದು ಮೊದಲು ಉದಯನನು
ಅದನ್ನು ಕೊಸಲೆಕೊಂಡನು. ಆದರೆ ಅದು
ಎಣೆಬಿದದೆ ಕಾಲುಗಳ ಬರಿಸುತ್ತಾ ಎಣೆ
ನೋಡುವ ಸನ್ನಿ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಕಂಡು ಉದ
ಯನನಿಗೆ ತನ್ನ ಸಮೋದರ ನಿರೀಧನ ನೆನಪು

ಬಂತು. ಅಂತೆ ಈ ರೀತಿ ಬದಲಾಯಿಸಿರು
ವನೇ ಎಂದು ಸಂದೇಹವಿಟ್ಟು.

ಇದನ್ನು ನುಸುಳಿಸಲು ಮನು ಮಾಡ
ಬೇಕೋ ಉದಯನನಿಗೆ ತಿಳಿಯದಾಯಿತು.
ಸಂಧ್ಯಾಕೂಮಾರನು ಕಿರಿಕಿರಿಗಾಗಿ ಏಕೆ ಬದಲಾ
ಯಿಸುವೆನೋ, ಕೊಳತೊಳದವರು ವುದು
ತನ್ನ ಸಮೋದರ ನಿರೀಧನೋ ಅಲ್ಲವೋ
ಹೇಗೆ ತಿಳಿಯುವುದು? ಸ್ವಲ್ಪಸಮಯ ಹಾಗೇ
ಯೋಚಿಸಿ ತಬ್ಬಿಕೊಂಡು ಯಾವುದೋ ಉಪಾಯ
ಹೂಡುವಂತೆ ತನ್ನ ಕಸೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಭಸ್ಮ
ಅಂಜನಗಳನ್ನು ಮೊರೆಗೆ ತೆಗೆದನು. ಸಂಧ್ಯಾನು
ಶಿಲಾಸ್ತಂಭವು ಮೇಲೆ ಕಣ್ಣುಭಸ್ಮ ಹಾಕಿ
ದನು. ಮನು ಅಗಲಿತು. ಮನು ಅಂಜನ
ಬೀಜು ನೋಡಿದ. ಉಪಾಯ-ಬದಲಾವಣೆ
ಯಿಲ್ಲ. ಕೆಂಪು ಅಂಜನ ಹುಟ್ಟಿ ನೋಡಿದ.

ಆಗಲೂ ಶಿಲಾಪ್ರತೀಕವು ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ, ಎಂಬ ವಿಧದಲ್ಲಿ ಪ್ರಯತ್ನಮಾಡಿದರೂ ಫಲವಾಗದಿರಲು ಉದಯನನು ಆ ಅಂವನಗಳನ್ನೂ, ಭಸ್ಮಗಳನ್ನೂ ನಿರ್ಮಿತಿಯಾದವನ್ನೆ ನಿರ್ಮಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದನು. ಆದರೆ ಈ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಬದಲಾವಣೆ ಏನೂ ಕಾಣಿಸಲಿಲ್ಲ. ಕ್ರೋತಿ ಕ್ರೋತಿಯಾಗಿದ್ದೇ ಇತ್ತು.

ಉದಯನನಿಗೆ ಏನು ಮಾಡಬೇಕೋ ಬುದ್ಧಿಗೆ ದೊಳೆಯದೆ ನದೀತೀರದಲ್ಲಿ ಕೂತು ಕೊಂಡು ಆಲೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಆಗ ಕೊಳದಲ್ಲಿನ ಹಂಸಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಉದಯನನ ಪಾದಗಳ ಮುಂದೆ ಹಾದುಹೋಗುತ್ತಿತ್ತು. ಉದಯನ ತಟ್ಟನೆ ಅದನ್ನು ಹಿಡಿದು ಕೊಂಡು ಹೊರಕ್ಕೆ ತೆಗೆದನು. ಹೊರಗೆ ಬಂದಕೂಡಲೇ ಆ ಹಂಸ ಒಂದು ಸುಂದರ ಕನ್ಯೆಯಾಗಿ ಬದಲಾವಣೆ ಕೊಂಡಿತು.

ಆ ಕನ್ಯೆ ನಾಚಿಕೆಯಿಂದ ತಲೆ ಬಗ್ಗಿಸಿ ಕೊಂಡು ಮಾತನಾಡದೆ ನಿಂತುಕೊಂಡಳು. "ನೀನು ಯಾರು? ಹೀಗೆ ಹಂಸರೂಪದಲ್ಲಿ ಈ ಕೊಳದಲ್ಲಿರಲು? ಹೇಳಿದರೆ....." ಎಂದು ಇನ್ನೂ ಏನೋ ಹೇಳಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಮುಂದಿನ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಓದಿ.

ರಶ್ಮಿ "ಎಲ್ಲಿನಿಂದೋ ನೀವು?" ಎಂಬ ಒಂದು ಕರ್ಕಶಕ್ಕೂ ಸು ಕೇಳಿಸಿತು. ಈ ಶಬ್ದ ಕೇಳಿಸಿದಕೂಡಲೇ ಆ ಕನ್ಯೆಯು ಒಳಗೆ ಬರುತ್ತಿರುವವನು ಆ ಭವನವನ್ನು ಕಾಯುವ ರಾಕ್ಷಸನೆಂದು ತಿಳಿದು ಉದಯನನೊಂದಿಗೆ "ಅನ್ನಲ್ಲಾ ಆನ್ನೋರೆ ಹೇಳುವನು. ಮೊದಲು ಈಗ ವ್ಯಾಜಗಳನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳೋಣ" ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಸಂಧ್ಯಾಕುಮಾರನ ಶಿಲಾಪ್ರತೀಕೆಯನ್ನೂ, ಪ್ರತೀಕೆಯ ಹತ್ತಿರದಿದ್ದ ಕ್ರೋತಿಯನ್ನೂ ಕೊಳದೊಳಕ್ಕೆ ತಳ್ಳಿದಳು. ಕೂಡಲೇ ಅವರೂ ಎರಡು ಹಂಸಗಳಾಗಿ ಬದಲಾಯಿಸಿದವು. ತರುವಾಯ ಉದಯನನ ಕೈ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ತಾನೂ ಸಹ ಕೊಳದೊಳಕ್ಕೆ ಧುಮುಕಿದಳು. ಧುಮುಕಿದಕೂಡಲೇ ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಹಂಸಗಳಾಗಿ ರೂಪಾಂತರ ಹೊಂದಿದರು.

[ಹಂಸರೂಪದಲ್ಲಿ ಒಂದ ಆ ಕನ್ಯೆ ಯಾರು? ಈ ಸಂಜೆವಂದು ತನಗೆ ಮೊದಲಿನ ರೂಪಕ್ಕೆ ಒಂದರೆ? ಅಷ್ಟಕ್ಕೂ ಕಾರಣವಾದ ಆ ಮಾಯಾಭವನ ಯಾರದು? ಈ ವಿಚಿತ್ರಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮುಂದಿನ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಓದಿ.]

ధర్మసంసార

ఓంధానోంధు అరణ్యము మునగర
నోబ్బాతను తపసు మాడుత్తి. ఆతన
దేశరీసో యాదో అరియరు. అదరి
ఆతన సభావ, గుణాతిరయగళ కారం
దించ ఆతనగే లోకదర్శ సత్కళేతకంబ
దేశరు అన్యధానావ.వాయుకు. సత్కళేత
సిగే సుళు, వేళవదిరి, సుళుందరీ
నోంబుదే తిళుమడు, అన్య అల్ల. యావ
వ్రాగయన్ను, హింస వాడలొ ఆతనగే
ఎళున్ను ఇష్టచిరల్లి. సత్, అహింస,
దయగళ ప్రతిరూపదే ఆతనగిచ్చ. అద
రిందలీ టింగేగళించ హుక్కి కిత్తరి
మరక్కె ఎల్లి నోవాగువదో ఎందు
ళేగేలుదురి బిష్ట హుక్కిగళన్న మాత్ర
భుజన.వసు. కరుగళ బాయుగే సోన్నీ
సుత్త వనగాగుదేశోనో ఎందు అవు
హుక్కినాగ సోరన నోరి మాత్ర
కుదిదు జీవనిరిసికొందిచ్చ. అమ్మ
అహింసాపర సత్కళేత.

ఓంధుదిన సత్కళేత తన్న ఆరమవల్లి

దయాసకప దేశరీ కుళితు, రేద్రాక్కి
మాదయన్ను, అహింస జన మాడుత్తిర వ
సమంబుద్ధి ఓంధ. కాదు. హంది గురు
గుట్టిత్తా వ్రాని భవ.దించ బేదరి టితి
బందు, ఆతన సమీపవర్తన బందు. వుదే
యోళక్కి నుగ్గి వరిసికొందితు. అదర
తరిరవేల్లా రక్తమయనాగిత్తు. ఈ
హంది బేటిగారన దిల్లినేట్రు తిందిరలే
బీకేందు సత్కళేత అరితుకొంద.

వాస, ఓంధోటిగే ఈ కాదు హంది
తగ్గరిసి రక్తప్రవాహ హరిస్తా. టితి
బంతు. వత్తేందు టితి ఎల్లి బోలు
వదో ఎందు భృతియించ తల్లిగేసి
అయాసగేండు అదు టితి బందు తరి
వరిసికొందరిబీకు. ఈగ ఇదన్ను దేగే
కానాడరి? ఎందు అదర రక్తకాయన్ను
కురితు ఆహింసాకేదగివ మునగర.

ఇష్టరల్లి అగ్గే ఒట్ట బేటిగార
బందు. కాదిగేయ బట్టద కళ్ళు తరిర
జ్ఞాంబు, కేందవంతక కణ్ణు, గిరలు

ಅತ್ತ ಹಂದಿ ಗಾಗಲಿ, ಇತ್ತ ಮೊರೆಯಿಡು
ತ್ತಿರವ ಬೇಟೆಗಾರನಿಗಾಗಲಿ ಹಿಂಸೆಯಂ
ಟಾಗುವುದು ಸತ್ಯಕೇತನಿಗೆ ಎಕ್ಸಪ್ಪ ಇಷ್ಟ
ವಿಲ್ಲ. ಆತನೇನು ಮಾಡಬೇಕು?

ಆದುದರಿಂದ ವೀರ್ವಾಳೋಚನನೊಡನೆ
ನಂತರ “ಅಯ್ಯಾ, ಹಂದಿಯನ್ನು ಕಂಡಿದ್ದರೆ
ಹೇಳು ಎಂದೆಯ್ಯವೇ? ಆದರೆ ನೋಡುವುದು
ನಯನಗಳು. ನೋಡಿದುದನ್ನು ಹೇಳಲು
ನಯನಗಳಿಗೆ ಶಕ್ತಿವಿಲ್ಲ. ಬಾಯಿಗೆ ಮಾತ್ರ
ಹೇಳುವ ಶಕ್ತಿಯಿದೆ. ಆದರೆ ಬಾಳುವೇನು?
ಬಾಯಿ ನೋಡಲಿಲ್ಲ. ನೋಡದೆ ಯಾವ
ಬಾಯಿಯಾದರೂ ಏನು ಹೇಳುತ್ತದೆ?
ಎಂದು ಬೇಟೆಗಾರನಿಗೆ ಜವಾಬು ಕೊಟ್ಟ.

ಇಷ್ಟು ಯಾಚಿಸುವ ಭಿಕ್ಷುರ ಲೋಕದ
ಮುನೀಶ್ವರನನ್ನು ವಶೀಕರಿಸಿ ಕೇಳಲೂ ಅವ
ಕಾರವಿರಲಿಲ್ಲ. ಬೇಟೆಗಾರನಿಗೆ. ಅಸತ್ಯ ನಡೆ
ಯದೆ ಹಂದಿಯು ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡ
ಸತ್ಯಕೇತನ ಕುಳುಗುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಕೊಂಡ
ದನೋ ಎಂಬಂತೆ ಬಹಳ ಹೃದಯಾಳುಮಿಂದ
ಬಂದ ಆ ಬೇಟೆಗಾರ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡವನಂತೆ
ತೋರಿ ಕಿರುನಗೆಯನ್ನು ಹಿಡಿದ. ಮನ
ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ ಬೇಟೆಗಾರನ ಕಷ್ಟ
ನೆಯ ಶರೀರವೆಲ್ಲಾ ಬಂಗಾರದ ಬಣ್ಣವಾಗಿ
ಬದಲಾಯಿಸಿತು. ಆತನ ಕೈಯಲ್ಲಿದ್ದ ದಿಬ್ಬ
ತ್ತಿರುಲವಾಯಿತು. ಕೆದರಿಕೆ ಆತನ ಕೂದ
ಲಿಗೆ ತಿಪ್ಪೆ ಏರ್ಪಟ್ಟು, ಅ ತಿಪ್ಪೆಯಲ್ಲಿ ಗಂಗೆ
ದೇವಿ, ಚಂದ್ರರು ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡರು.

“ಇನ್ನೇನು ಸಂದೇಹ. ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಪರ
ಮೇಶ್ವರನೇ ಈ ರೂಪದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ದರ್ಶನ
ವಿತ್ತಿದನನು. ಸ್ವಪ್ನವೆಂತಹ ಅದೃಷ್ಟ”
ಎಂದುಕೊಂಡು ಸತ್ಯಕೇತನು ಆ ದಿವ್ಯ
ಸುಂದರಮೂರ್ತಿಗೆ ಸಾಕ್ಷಾಂಗ ನಮಸ್ಕಾರ
ಮಾಡಿದ.

ಪರಮೇಶ್ವರನು ಆತನನ್ನು ಕರೆದು “ಎಳ್ಳೆ
ಸತ್ಯಕೇತನೇ, ನೀನು ಅನಲಂಬಿಸುತ್ತಿರುವ
ಅಹಿಂಸಾವ್ರತಕ್ಕೂ, ಅಸತ್ಯವಾದದಿರುವ
ವಕ್ಕೂ ನಡುವೆ ಸಂಧಿಗ್ರವಾದ ಜಟಿಲಪ್ರಶ್ನೆ
ಯೊಂದನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿದರೆ ಯಾವ ವೀತಿ ಭಿಕ್ಷುರ
ಪ್ರೀತಿಯನೆಯೋ ನೋಡೋಣವೆಂಬ ಸಂಕಲ್ಪ
ದಿಂದ ಈ ಸಮಸ್ಯೆ ಹಿಡಿದಿದೆ. ನನ್ನ ಮುದ್ದಿ
ಜಾತುರ್ಯದಿಂದ ಸತ್ಯ ಮತ್ತು ಅಹಿಂಸಾ

ವ್ರತಗಳನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡೆ. ಧರ್ಮವನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಂಡೆ. ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಜಯ ಗಳಿಸಿದೆ" ಎಂದು ತನ್ನ ಅಮಾರ ಸಂಶೋಧನೆಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದನು.

ಅದಕ್ಕೆ ಸತ್ಯಕೇತನು "ದೇವಾ ಎಲ್ಲವೂ ನಿನ್ನ ಅನುಗ್ರಹ" ಎಂದನು.

ಆಗ ಪರಮೇಶ್ವರನು "ಸತ್ಯಕೇತ, ನೀನು ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ಕಂಡ, ಬಾಯಿಂದ ಹೇಳಿ ಲಾರದ ಆ ವರದಾ ಮೂರ್ತಿ ಯಾರೋ ಗೊತ್ತೇ?" ಎಂದ.

ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿರುವಲ್ಲಿ ಪೂಜೆಯಲ್ಲಿ ಅಡಗಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಕಾಡು ಹಂದಿ ಮಾಯವಾಗಿ, ಮುಗುಳುಸಗೆ ನಗುತ್ತಾ ಪಾರ್ವತಿದೇವಿ ಮೆಲ್ಲನೆ ತೊರಟು ಬಂದು ಪರಮೇಶ್ವರನ ವಕ್ರದಲ್ಲಿ ನಿಂತುಕೊಂಡಳು.

ಈ ಮಾಯೆಗೆ ತನ್ಮಯನಾಗಿ ಸತ್ಯಕೇತನು ಆ ದಿವ್ಯ ದಂಪತಿಗಳನ್ನು ಸರಿಪರಿಸಿಹ ಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ತೂತ್ರಮಾಡಿದನು. ಆಗ ಅವರು ಉಭಯರೂ "ಎಲೈ ಭಕ್ತಾಗ್ರೇಸರ, ಸತ್ಯಕೇತ, ಧರ್ಮರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡಿದ ನಿನ್ನ ಬಾಕಿ ಚಕ್ರಕ್ಕೆಗೆ ನಾವು ಸಂಶೋಧಿಸಲಾಗಿದೆ.

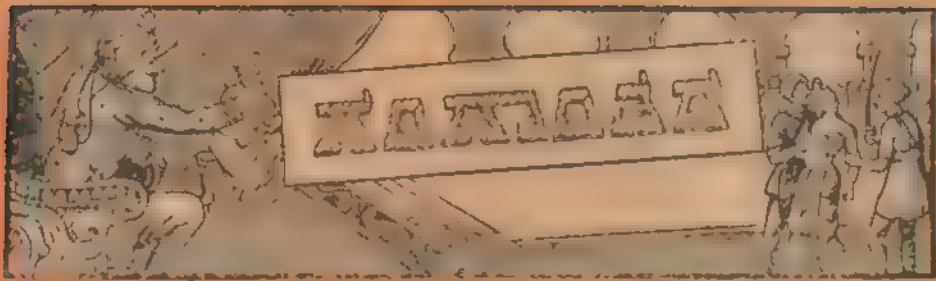
ನಿನಗೇನು ವರ ಬೇಕೋ ಕೇಳು?" ಎಂದರು.

ಅದಕ್ಕೆ ಸತ್ಯಕೇತನು "ಪ್ರಾಣ್ಯದಂಪತಿಗಳೇ ನಿಮ್ಮ ವರ್ತನ ಭಾಗ್ಯಕ್ಷಿಂತಲೂ ನನಗೆ ಬೇಕಾದುದಾದರೂ ಏನಿದೆ? ಅದರೂ ನೀವು ನನ್ನಪೇರಿ ಅನುಗ್ರಹವಿಟ್ಟು, ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಆಚ್ಛಿ ಮಾಡಿದಾಗ ಒಳ್ಳೆ ಎನ್ನುವುದು ನಿಜವೆಂದು ಲಕ್ಷ್ಯವಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ, ಇನ್ನು ಮುಂದೆಯೂ ಸಹ ಈ ಎರಡು ಧರ್ಮಗಳನ್ನು ತಪ್ಪದೆ ವಾಲಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುವಂತಹ ಶಕ್ತಿ ಕೊಟ್ಟರೆ ಅರ್ಪಣೆ ನನಗೇಸಾಕು" ಎಂದ.

ಆತನ ಕೋರಿಕೆ ಕೇಳಿ ಅವರು ಹಾಗೇ ಆಗಲೆಂದು ಮುಗುಳುಸಗೆ ಬೀರಿದರು. ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪ್ರಕ್ಷುಬ್ಧವನಾಸವು ಭೂರೋಕಕ್ಕೆ ಇಳಿದು ಬಂದು, ಅನುಬ್ಬರನ್ನೂ ಗಗನ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಕರೆದೊಯ್ದಿತು.

ಅಂದಿನಿಂದ ಸತ್ಯಕೇತನು ಜೀವಿಸಿರುವಷ್ಟು ಕಾಲವೂ ತಾನು ಸತ್ಯ, ಅಹಿಂಸೆಗಳನ್ನು ನೆರವೇರಿಸುತ್ತಿದ್ದುದೇ ಅಲ್ಲದೆ, ತನ್ನ ಆಶ್ರಮದ ಶಿಷ್ಯರೊಡಗೂ ಈ ಸುಗುಣಗಳ ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ಬೋಧಿಸಿ, ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಮುಕ್ತಿ ಪಡೆದನು.

ಬಿಹಳಕಾಲದ ಹಿಂದೆ ರಣಾರಣವನೆಂಬ ಒಬ್ಬ ರಾಜನಿದ್ದ. ಆತ ತುಂಬಾ ದುಷ್ಟ. ಯಾರ ಮೇಲಾದರೂ ಆತನ ದಯೆ ತಪ್ಪಿತೆಂದರೆ ಮರುಮಾತ್ತಿಲ್ಲದೆ ಮರಣಶಿಕ್ಷೆ ವಿಧಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ಈ ರೀತಿ ನಿರಪರಾಧಿಗಳು ಅನೇಕರು ಆತನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿ ಪ್ರಾಣಗಳನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ರಣಾರಣವನ ಆಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಸಮಯಜ್ಞ ಅಂತ ಒಬ್ಬ ಜೋತಿಸ್ತನಿದ್ದ. ರಾಜನು ಯಾವ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕೆಂದರೂ ಮೊದಲು ಸಮಯಜ್ಞನೊಂದಿಗೆ ಸಮಾಲೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ಆದ್ದರಿಂದ ರಾಜನು ಕೇಳಿದ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಆತನು ಸರಿಯಾದ ಸಮಾಧಾನ ಕೊಡಬೇಕಿತ್ತು. ಎಂದಾದರೂ ಉತ್ತರ ತಪ್ಪಾಯಿತೆಂದರೆ ದಯೆ ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯಗಳಿಲ್ಲದೆ ತನಗೂ ಸಹ ರಾಜನು ಮರಣದಂಡನೆ ವಿಧಿಸುವನೆಂಬ ವಿಷಯ ಸಮಯಜ್ಞನಿಗೆ ಗೊತ್ತು.

ಒಂದಾವರ್ತಿ ರಣಾರಣವನು ನೆಲೆಯರಾಜನಾದ ಶೂರಸೇನನ ಮೇಲೆ ದಂಡೆತ್ತಿ ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ "ಎಲೈ ಸಮಯಜ್ಞನೇ, ನಾನು ಒಂದು ಕಾರ್ಯ ಮಾಡಲು ತಲೆ

ಹಾಕಿರ. ನೆನು. ಅದು ಜಯವಾಗುವುದೇ, ಇಲ್ಲವೇ?" ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಹಾಕಿದ. ಅದಕ್ಕೆ ಸಮಯಜ್ಞ ಮರುಛೇದನೆಯಿಲ್ಲದೆ "ಅಳುವ ಮಹಾಪ್ರಾಣಿಯವರಿಗೆ ಸದಾ ಜಯವೇ" ಎಂದು ಉತ್ತರಿಸಿದ..

ಇದುವರೆಗೆ ಸಮಯಜ್ಞ ಕೇಳಿದ ಉತ್ತರ ಯಾವುದೂ ತಪ್ಪಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈಗಲೂ ಸಹ ಆತನ ಮಾತಿನಂತೆ ತನ್ನ ಉದ್ದೇಶ ಸಫಲವಾಗುವುದೆಂದು ರಣಾರಣವನು ಧೈರ್ಯಗೊಂಡ. ಈ ಧೈರ್ಯದಿಂದ ಆತನು ಶೂರಸೇನನನ್ನು ಎಲ್ಲಿಗಾದರೂ ಕರೆಯಿಸಿಕೊಂಡು, ಭೇಟಿಮಾಡಿ ಸವಿಮಾತು ಗಳಾಡುತ್ತಿದ್ದ. ಹೀಗೆ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡಿ, ಶೂರಸೇನನನ್ನು ಸೆರೆ ಹಿಡಿಯುವ ಸಂಚು ಹೂಡಿದ ರಣಾರಣವ.

ಆದರೆ ಇಂತಹ ಸಂಚುಗಳನ್ನು ಸುಲಭವಾಗಿ ಕಂಡು ಹಿಡಿಯಬಲ್ಲ ಸೂಕ್ಷ್ಮಮತಿ ಯೊಬ್ಬ ಶೂರಸೇನ ಮಹಾರಾಜನಿಗೆ ಮಂತ್ರಿಯಾಗಿದ್ದ. ಆತನ ಹೆಸರು ದೂರದರ್ಶಿ. ರಣಾರಣವನ ಕವಟೋಪಾಯಗಳ ವಿಷಯ

ಅವಳಿ ಮರಣವನ್ನೇ ಅನಿರೀಕ್ಷಿತವಾಗಿ ದೂರದರ್ಶಿ ತನ್ನ ಸ್ನೇಹದಿಂದಿಗೆ ಅಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಗಾದ. ಆತನ ಸ್ನೇಹದ ರಣಾರಣವನ್ನೂ, ಅವನ ಪರಿವಾರವನ್ನೂ ಮತ್ತು ಗಟ್ಟಿದರು. ದೂರದರ್ಶಿ ಸಂಸ್ಥೆ ಮಾಡಿದ ಕೂಡಲೇ ಅವರು ರಣಾರಣವನ ಕೈಗಳಿಗೆ ಸಂಕೋಲೆ ತೊಡಿಸಿದರು. ಆತನ ಕಣ್ಣೆದು ರಾಗಿಯೇ ತಮ್ಮ ರಾಜನಾದ ಶೂರಸೇನನನ್ನು ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಿದರು.

ಮತ್ತೇನೂ ಮಾತನಾಡಲಾರದೆ ರಣಾರಣವ ಕಣ್ಣೀರು ಸುರಿಸಿದ. ದೂರದರ್ಶಿಯ ಕೈಕಾಲು ಹಿಡಿದು ಬೀಡಿಕೊಳ್ಳಲು, ಆತನು ಕನಿಕರಗೊಂಡು, ಮತ್ತೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಈ ರೀತಿ ಕುಟಿಲವರ್ತನೆಗೆ ಕೈ ಹಾಕುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಕಠಿಣವಾದ ಪರತ್ತುಗಳನ್ನು ಹಾಕಿ, ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳಿ, ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಿದ.

ಜೋತಿಷನ ಮಾತು ತಪ್ಪಾದುದರಿಂದಲೂ, ಈ ರೀತಿ ಪರಾಭವವಾದುದರಿಂದಲೂ ರಾಜನು ಕುಪಿತನಾಗಿ ಸಮಯಜ್ಞನಿಗೆ ಶಾಸ್ತಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದ. ಅದಿನ ರಾತ್ರಿ ಜೋತಿಷನಿಗೆ ಬರುವಂತೆ ಸುಬ್ಬಕಳುಹಿಸಿದ. ಪರಿಚಾರಕರು ಹೋಗಿ ಸಮಯಜ್ಞನನ್ನು ಕರೆದಕೂಡಲೇ, ಆತನು ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಗ್ರಹಿಸಿ ಅವರನ್ನು "ಅಪ್ಪಾ, ನಮ್ಮ ಪ್ರಭುಗಳು ಹೋದ ಕಾರ್ಯವೇನಾಯಿತು?" ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಿದ. ಅವರು ರಾಜನು ಸೋತು, ಪರಾ

ದೂರದರ್ಶಿಗೆ ಬಹಳ ದಿನಗಳಿಂದ ಗೊತ್ತಿತ್ತು. ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಈ ರೀತಿಯಿರುವಲ್ಲಿ, ತನ್ನ ಧನಿಯಾದ ಶೂರಸೇನನನ್ನು, ಆ ರಣಾರಣವನು ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ನಟಿಸುತ್ತಾ ಕರೆದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಉಬ್ಬಿ ಮೋಗುವನೇ? ಈ ರೀತಿ ಬರುವಂತೆ ಏಕೆ ಅತ್ತಾನೆ ಕೊಟ್ಟಿರಬಹುದು? ಎಂದು ತುಂಬಾ ಯೋಚಿಸಿ, ಇವರ ಒಳಗುಟ್ಟನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು, ದೂರದರ್ಶಿ ತಕ್ಕ ಬಂಜೋ ಬಿಟ್ಟು ಮಾಡಿಕೊಂಡೇ ಇದ್ದ.

ಹೀಗೆ ಒಂದುಸಲ ರಣಾರಣವನು ಶೂರಸೇನನನ್ನು ಸೆರೆ ಹಿಡಿಯಲು ಸಕಲ ಸಿದ್ಧತೆ ಮಾಡಿ ಮುನ್ನುಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ, ಆತನು ಮೈವಲೋಗ ತನ್ನ ಪರಿವಾರಕ್ಕೆ ಸನ್ನಿಹಿಸಿದ. ಅವರು ಕೂಡಲೇ ಹಿಂದಿನಿಂದ ಬಂದು ಶೂರಸೇನನನ್ನು ಬಂಧಿಸಿದರು.

ಭವಗೊಂಡ ವಿಷಯವನ್ನು ಮನೆ ಪೋಣಿಸಿದಂತೆ ಹೇಳಿದರು. ಆಗ ಸಮಯಜ್ಞ ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಹೀಗೆಂದುಕೊಂಡ.—ರಾಜನ ಆಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಮಾಡುವುದೇ ಕಷ್ಟಕರವಾದುದು. ಏಕೆಂದರೆ ಪ್ರಭುಚಿತ್ತ ಯಾವ ಕ್ಷಣ ಹೇಗೆ ಬದಲಾಯಿಸುವುದೋ ಯಾರೂ ಹೇಳಲಾರರು. ಅದರಲ್ಲಿ ದುಷ್ಟನೂ ಮಂತ್ರಗೋಪಿಯೂ ಅದರ ರಕ್ಷಾರ್ಥವನಂತಹ ಆರಸನ ಹತ್ತಿರ ಚಾಕರಿಮಾಡುವುದು ನಿತ್ಯಗಂಡಾಂತರ. ಏನೋ ದೇವರ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಇಂದಿನವರೆವಿಗೆ ಈ ದುಷ್ಟನ ಹತ್ತಿರ ಕಾಲ ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಬಂದೆ. ಇಂದಿಗೆ ಮುಕ್ತಾಯಗೊಂಡಂತೆಯೇ ಸರಿ. ನನ್ನ ಆಯುಷ್ಯ ಮುಕ್ತಾಯವಾದುದರಿಂದಲೇ ಉತ್ತರ ತಪ್ಪಾಯಿತು. ವಿಭಿಲಾಸ ಈ ರೀತಿ ಇದ್ದರೆ ನಾನು ಮಾಡುವುದಾದರೂ ಏನಿದೆ? ಹುಲು ಮನುಷ್ಯಾದ ನನ್ನಲ್ಲಿ ಏನಿದೆ? ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅರ್ಥಯುಕ್ತವೆಂಬ ಹಿಂದೆ ಬಾಕಿ ದೇವರ ಲಾಭವೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಆಸತ್ತು ಬಂದಾಗ ಗುಂಡಿಗೆ ಗಟ್ಟಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಅಗತ್ಯ. ಆದುದರಿಂದ ರಾಜನ ಹತ್ತಿರವೋಗುವೆನು. ಅಲ್ಲಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ನೋಡುತ್ತೇನೆ. ಪರಮೇಶ್ವರನು ಸಮಯಕ್ಕೆ ಸೂಚಿಸಿದ ರೀತಿ ಉತ್ತರ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಎಲ್ಲಾ ಆ ಜಗನ್ನಾಟಕಸೂತ್ರಧಾರಿಯ ದಯೆ—ಎಂದುಕೊಂಡು ಅರಮನೆಗೆ ಹೊರಟ.

ತನ್ನ ಅಭ್ಯಾಸದಂತೆ ರಾಜನು ಕೋಪ

ವನ್ನು ಸುಂಗೆಕೊಂಡು, ಸಮಯಜ್ಞನೊಂದಿಗೆ ಹುಸಿನಸಯವಿಂದ ಮಾತನಾಡಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ. ಈ ಕಸಟ ವಿನಯಗಳು ಏಕೆಂದು ಸಮಯಜ್ಞನಿಗೆ ತಿಳಿದೇಯಿದೆ. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ, ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ತಳವಾರವು ಅಪತಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವುದನ್ನೂ ಕಂಡು ಬಂದಿತು. ಆದರೂ ಭೀತಿ ಹೊಂದಲಿಲ್ಲ.

ಸ್ವಲ್ಪಸಮಯ ಸುದ್ದಿ ಸಮಾಚಾರ ಮಾತನಾಡಿ ರಾಜನು : "ಅಯ್ಯಾ ಜೋತಿಷ್ವರೇ, ಯಾರು ಯಾರಿಗೋ ತಾವು ಜಾತಕ ಫಲಗಳನ್ನು ಹೇಳುವವರಿ. ಅದರ ನಿಮ್ಮ ಜಾತಕ ಹೇಗಿದೆವೋ ನೋಡಿದ್ದೀರೇನು ತಾವು?" ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಿದ. "ನೋಡವೇನು? ನೋಡಿದ್ದೇನೆ ಪ್ರಭುಗಳೇ" ಎಂದು ಜೋತಿಷ್ವರು ಸ್ವಲ್ಪನಾದರೂ ಹೆದರಿಕೆ ಬಿಡದೆ

ಕೆಲ್ಲದೆ ಸ್ವಸ್ಥವಾಗಿ ಮಡಿದ, "ಹಾಗಾದರೆ ನಿನ್ನ ಅಯ್ಯಪ್ಪವೇಷ್ಟೆ" ಎಂದು ಮತ್ತೆ ಕೇಳಿದ ರಾಜ.

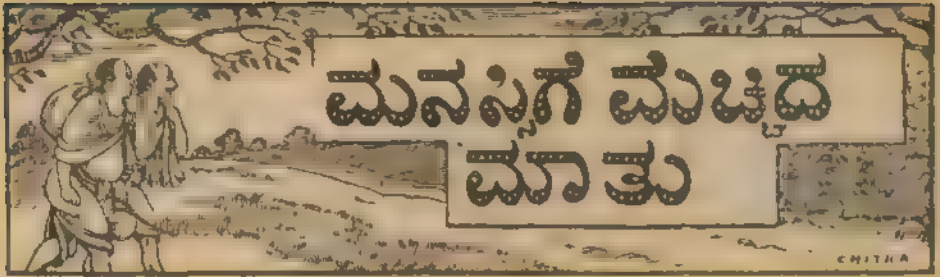
ಒಂದುವೇಳೆ ಹತ್ತೋ ಇಪ್ಪತ್ತೋ ವರ್ಷ ಅಂತ ಸಮಯಜ್ಞ ಹೇಳಿದರೆ ಕತ್ತಿ ಸಮೇಲೆ ಕತ್ತಿ ಹಿಡಿದು' ಈ ಕೂಡಲೇ ನಿನ್ನನ್ನು ತುದರಿಸಿದರೆ ನಿನ್ನ ಜೋತಕ್ಕು ಸ್ವಲ್ಪ ಅಂತ ಅಯ್ಯಪ್ಪನೇ? ನಿನ್ನ ವಿಸಯವೇ ಸಂಯಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬಾರದ ನೀನು ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ಭವಿಷ್ಯ ಹೇಳುವುದೇನು ಒಂತು, ಪೆಪ್ಪ' ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಅಲ್ಲವೇ? ಅದರಿ ಅಪ್ಪನಾಕ್ರಕ್ಕೆ ಬಗ್ಗುವನೇ ಬುದ್ಧಿ ಕುಲತಿ ಯುಳ್ಳ ಸಮಯಜ್ಞ.

ಒಂದು ಇದು ನಿಮಿಷ ದೀರ್ಘವಾಗಿ ಅಶೋಕನೆ ಮಾತಿದಂತೆ ನಟಿಸಿ "ಪ್ರಭುವೇ ಜೋತಕ್ಕುರಾಸ್ತಕ್ಕೆ ಪಾರ್ವತಿದೇವಿಯ ಶಾಸನವಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಜೋತಕ್ಕರು ಹೇಳಿದು ನೆಲ್ಲಾ ನಡೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅದರಲ್ಲೂ ಸ್ವಂತಸಮಯದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ. ಅದಿರಲಿ. ಅದರಿ ನನ್ನ ಅಯ್ಯಪ್ಪದ ವಿಸಯದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಒಂದು ವಿಚಿತ್ರವಾದ ರಹಸ್ಯವಿದೆ. ಈ

ರಹಸ್ಯವನ್ನು ನಾನು ನನ್ನ ಪತ್ನಿಗೂ ಹೇಳಿರ ಲಿಲ್ಲ. ಅದರಿ ಆಳುವ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರು ನನ್ನ ಕ್ಷೇಮವನ್ನು ಚಿಂತಿಸಿ ಕೋರುವಾಗ ಮರಮಾತುವರು ಸರಿಯೆನ್ನಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಅದೇನೆಂದರೆ ನಾನು ಸತ್ತ ಹತ್ತು ಗಂಟೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಭುಗಳಿಗೆ ಪ್ರಾಣಸಾಯ ಒದಗುವು ದೆಂದು ನನ್ನ ಜಾತಕದಲ್ಲಿ ಬರೆದಿದೆ. ಆದ್ದ ರಿಂದಲೇ ಎಷ್ಟೋ ಜನ ಇಕರರಾಜರು ತಮ್ಮ ಆಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಒರುವಂತೆ ಕೂಗಿದರೂ ಸಹ ತಮ್ಮನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಲು ಮನಸ್ಸಿಲ್ಲದೆ ನಿಂತು ಹೋಗಿದ್ದೇನೆ" ಎಂದ.

ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದಕೂಡಲೇ ರಣಾರಣವನು ಮನೆಂದು ಭಾವಿಸಿದನೋ ಏನೋ, ತಳವಾರರನ್ನು ಹೋಗುವಂತೆ ಸಂಜ್ಞೆ ಮಾಡಿದ. ಸಾಲ್ವರು ಘಟರನ್ನು ಜೊತೆ ಮಾಡಿ, ಸಮಯಜ್ಞನನ್ನು ಭದ್ರವಾಗಿ ಮನೆಗೆ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟ. ಅಂದಿನಿಂದ ಸಮಯಜ್ಞ ನನ್ನು ಇರುವೆಯಾದರೂ ಕಚ್ಚದಂತೆ ಕಾಪಾಡುತ್ತಾ, ತನ್ನ ಪಂಚಪ್ರಾಣಗಳಲ್ಲಿ ಆತನನ್ನೂ ಒಂದು ಪ್ರಾಣವಂತೆ ನೋಡಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಇದ್ದ ರಣಾರಣವ.

ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿದ ಮಾತು

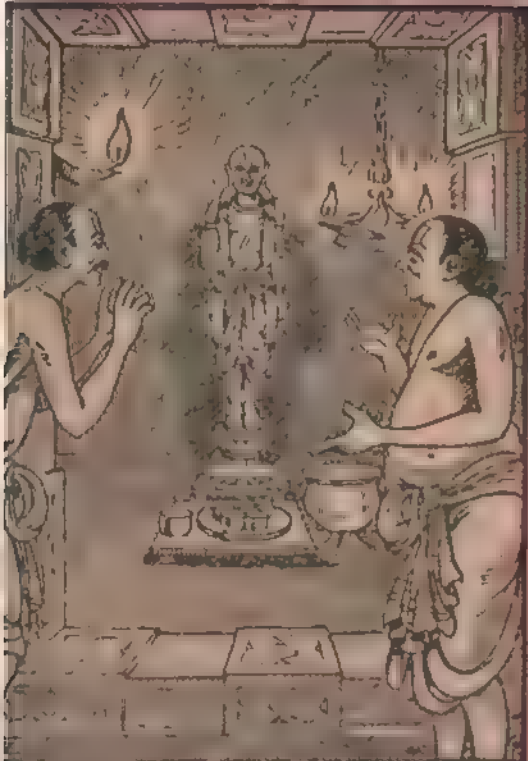
ಬಹಳ ಕಾಲದ ಹಿಂದೆ ಉಜ್ಜಯಿನಿಯಲ್ಲಿ ಶೇಷಯ್ಯ ಶೆಟ್ಟಿ ಎಂಬ ಒಬ್ಬ ವರ್ತಕನಿದ್ದನು. ಆತನು ಹೊಗೆ ಸೊಸ್ಟಿನ ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡಿ ಅಪಾರ ಹಣ ಗಳಿಸಿದ್ದನು. ಆದರೆ ಆತನಿಗೆ ಪರಲೂರಿಗೆ ಹೋಗುವ ಕೆಲಸವಿರಲಿಲ್ಲ.

ಒಂದು ದಿನ ಆತನ ಸ್ನೇಹಿತ ಚಂಗಲ ರೆಡ್ಡಿ ಬಂದು “ ಏನು ಶೆಟ್ಟಿ, ಈಗಾಗಲೇ ಇಷ್ಟತ್ತು ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿರುವಿರಿ. ಮನಸ್ಸು ಲಕ್ಷದ ಆಸ್ತಿ ಮಾಡಿರುವಿರಿ. ಹೊಲಗಳನ್ನೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟಿದೆ. ಎಷ್ಟು ಸಂಪಾದಿಸಿದರೆ ಸಮಗತೃಪ್ತಿಯಾಗುತ್ತೆ? ಆತನಿಗೆ ಕೊನೆಯದೇನೋ? ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ಪುಣ್ಯ ಗಳಿಸಿ ಮುಂದಿನ ಗತಿ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೇ ಹೊರತು ಸಹಾ ಈ ಏಕಾಕಿ ವಿಚಾರಗಳಲ್ಲೇ ಬಿದ್ದಿರುವುದೇ? ಏಕೆ ಹೊರಡುವ. ಹಾಗೇ ವ್ಯರ್ಥವೇರದ ಯಾತ್ರೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬರೋಣ. ಪುಣ್ಯ, ಪುರುಷಾರ್ಥ ಎಲ್ಲಾ ಕೂಡಿಸಿರುತ್ತೆ” ಎಂದು ಹಿತವಚನ ನುಡಿದನು.

ಈ ಮಾತು ಶೆಟ್ಟಿಯ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಹಿಡಿಯಿತು. ರೆಡ್ಡಿ ಹೇಳಿದ ಮಾತನ್ನು ಕೂಡಲೇ

ಅಂಗೀಕರಿಸಿದನು. ಆಗಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಯಾತ್ರೆ ಹೋಗಿ ಬರಬೇಕಾದರೆ ಬಹಳ ಕಾಲ ಹಿಡಿಯುತ್ತಿತ್ತು. ಅದುವರಿಂದ ತನ್ನ ಆಸ್ತಿ ವಾಸ್ತಿ, ಹೊಗೆಸೊಪ್ಪಿನ ವ್ಯಾಪಾರಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಸಿ “ ಮಕ್ಕಳೇ, ಕೈಯಲ್ಲಾದಷ್ಟು ಗಳಿಸಿಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ. ಇಷ್ಟು ತೀರ್ಥಯಾತ್ರೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಪುಣ್ಯ ಸಂಪಾದಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಆದ್ದರಿಂದ ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಸಂಸಾರ, ವ್ಯಾಪಾರ ಎಲ್ಲಾ ಸೀನೇ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳೆ” ಎಂದು ಹೇಳಿ ವ್ಯಾಪಾರವನ್ನು ಕೆಲ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದನು.

ಏರ್ಪಾಟಿಸುತ್ತೆ ಚಂಗಲ ರೆಡ್ಡಿ ಶೇಷಯ್ಯ ಶೆಟ್ಟಿ ಕಡೆಗೆ ಯಾತ್ರೆಗೆ ಹೊರಟು, ಮೊದಲ ಮಧುರಾಪಟ್ಟಣದ ವಕ್ರದ್ವಾರದ ಚಿಕ್ಕ ಪ್ರೇತಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿರುವ ಅಳಗಿರಿಯೊಂದಿಗೆ ಪೂಜೆ ಪುನಸ್ಕಾರಗಳನ್ನು ನಡೆಸಿದನು. ಪೂಜೆ ಮುಗಿದ ತರುವಾಯ ಶೆಟ್ಟಿ ದೇವರ ವಿಗ್ರಹ ನೋಡಿ “ ರೆಡ್ಡಿ, ಈ ದೇವಲೋಕ ಒಂದು ಕೈ ಮೇಲೆ, ಒಂದು ಕೈ ಕೆಳಗೆ ತೋರಿಸುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರವೇನು ಹೇಳಬೇಕೋ
ರಿದ್ದಿಗೆ ತಿಳಿಯವಾಯಿತು. ಆದರೆ 'ನನಗೆ
ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ' ಎಂದು ಹೇಳಿ ತನ್ನ ಅಜ್ಞಾನ
ತೋರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ರಿದ್ದಿಗೆ ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲ.
ಅದುದರಿಂದ ಉಸಾಯವಾಗಿ "ಶೆಟ್ಟ, ನಾವು
ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ದೇವರನ್ನು ಸೇವಿಸುವುದೆಷ್ಟೋ
ಅಷ್ಟೇ ಹೊರತು. ನಡು ನಡುವೆ ಈ ರೀತಿ
ಕಂಕೆ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಕೂಡದು. ನಿನ್ನ ಸಂಕಯ
ವನ್ನು ತರವಾಯಿ ಸರಿಹರಿಸುವೆನು" ಎಂದು
ದೇವಿ ಆಗ ರಸ್ತೆಸಿಕ್ಕೊಂಡ ರಿದ್ದಿ.

ಅಂತರ ಅವರು ಕಂಚಿಗೆ ಹೋಗಿ
ಅದ್ವಿ ವರದರಾಜಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು ಸೇವಿಸಿ
ಕೊಂಡರು. ಇಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ಶೆಟ್ಟಿಗೆ ಒಂದು
ಸಂಕಯ ಜನಿಸಿತು. "ಅಯ್ಯಾ ಗೆಳೆಯಾ,
ಅಳಗಿರಿಸಾಮಿ ಒಂದು ಕೈ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಕೈ
ಕೆಳಗೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ಈ ವರದರಾಜ
ಸ್ವಾಮಿ ಎರಡು ಕೈಗಳನ್ನು ಬೊಗಸೆಯಂತೆ
ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾನಲ್ಲಾ, ಏನು ವಿಷಯ?"
ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಿದನು.

ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರ ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ ರಿದ್ದಿಗೆ.
ಹೇಗೋ ಒಂದು ನಿಘವಾಗಿ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳ
ಬೇಕೆಂದು "ಅಯ್ಯಾ, ನಾನು ಆಗಲೇ ಹೇಳಿದೆ
ನಲ್ಲಾ, ಯಾತ್ರೆ ಮಾಡುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ
ನಾವು ಯಾವುದೇ ನಿಘವಾದ ಸಂಕಯವನ್ನು
ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಕೂಡದು ಅಂತ. ಹಾಗೆ
ಮಾಡಿದ್ದೇ ಆದರೆ ಯಾತ್ರೆ ಮಾಡಿದ ಫಲ

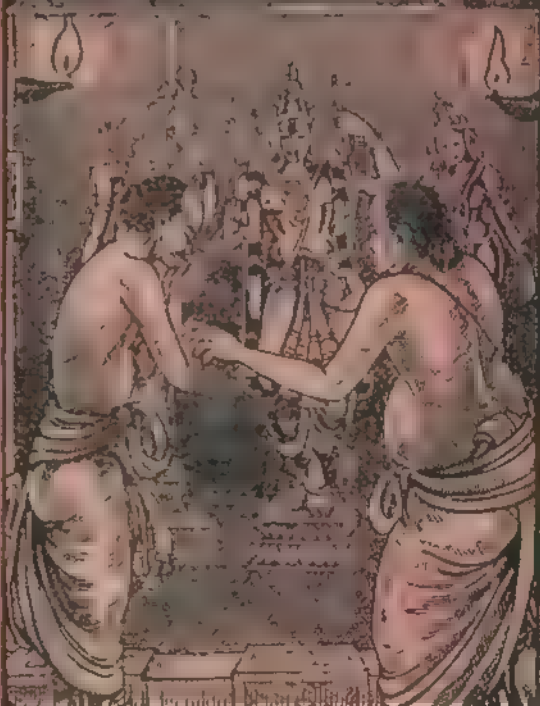
ದಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರೂ ಇದರ ವಿಷಯವೆಲ್ಲಾ
ಅಮೇಲೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳಿ
ಬಿಟ್ಟೆನೇ? ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಸಿನಗೆ ಅವರವೇನು?"
ಎಂದು ರಿಡ್ಲಿ ಹೇಳಿ ತುಟಿ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡನು.

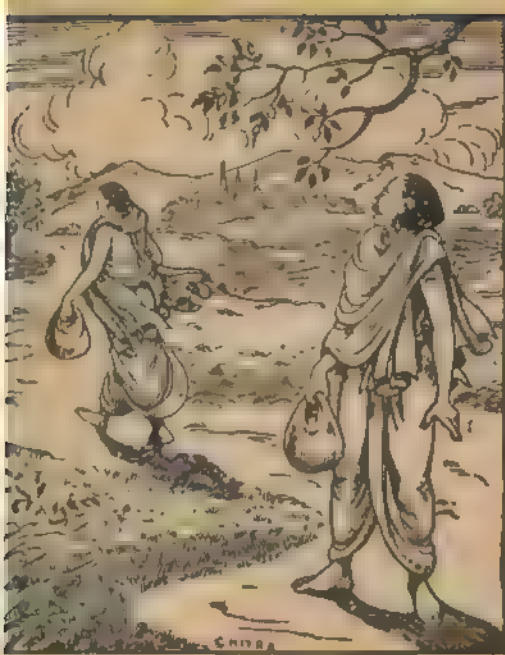
ರಿಡ್ಲಿ ಈ ವಿತ್ತಿ ಮೂಡುಸು, ಮತ್ತೆ
ಕೆಲವು ಕ್ಷೇತ್ರಗಳನ್ನು ದರಾಸ ಮಾಡುವ
ವರೆವಿಗೂ ಶೇಷವ್ಯ ಶಿಟ್ಟಿ ರಿಡ್ಲಿಯನ್ನು
ಯಾವ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನೂ ಕೇಳಿಲ್ಲ.

ಅದೇ ಅವರು ಮತ್ತೆ ಸತ್ತಿ ಭದ್ರಾಚಲ
ಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು ಸೇರುವವಳಿಗೆ ಶಿಟ್ಟಿಯ ವಸಸ್ತಿ
ನಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ಸಂಶಯ ಜನಿಸಿತು. ಅಲ್ಲಿ ಮೂರು
ಲಿತ ಹಸ್ತನಾಗಿವೆ ಅಂಜನೆಯ ದೇವರ
ವಿಗ್ರಹವನ್ನು ಕಂಡು, ಶಿಟ್ಟಿ - ಅಯ್ಯಾ, ರಿಡ್ಲಿ,
ಇದರ ವಿಷಯವಾಗಿಯಾದರೂ ಹೇಳು.
ಈ ಹನುಮಂತ ಹೀಗೆ ಎರಡು ಕೈಗಳನ್ನೂ
ಜೋಡಿಸಿ ನಿಂತುಕೊಂಡಿರಲು ಕಾರಣ
ವೇನು?" ಎಂದು ಮತ್ತೆ ಕೇಳಿಯೇರಿತು.

ರಿಡ್ಲಿ ಕೋಪವನ್ನು ನಟಿಸುತ್ತಾ "ಎಲೈ,
ಶಿಟ್ಟಿ, ಯಾವಾಗಲೂ ವಿಗ್ರಹಗಳ ಕೈಗಳನ್ನೂ,
ಮುಖಗಳನ್ನೂ ನೋಡುವುದೇ ಹೊರತು,
ನೀನು ಆ ದೇವರುಗಳನ್ನು ವಸಸಾಡಿ ಧ್ಯಾನ
ಮಾಡಿದಂತೆ ತೋರುವುದಿಲ್ಲ. ವಸವಿಟ್ಟು
ಇಷ್ಟು ದೂರ ಬಂದಿದ್ದು ಇವಕ್ಕೇನೇ?"
ಎಂದು ಮೂವಲಿರಲು ಶಿಟ್ಟಿ ಬದಲು ಹೇಳಿ
ಲಾರದೆ ಆಗ ಸುಮ್ಮನಿದ್ದುಬಿಟ್ಟನು.

ಕೊನೆಗೆ ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಶ್ರೀ ರಾಮಚಂದ್ರ
ಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ದರ್ಶನ ಮಾಡಿ, ಆ ದೇವ

ದೇವನನ್ನು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಸೇವಿಸಿ ಮುಕ್ತಿ ಪಡೆಯುವ ಸಂಕಲ್ಪವೊಂದಿ ಗುಡಿಯೊಳಕ್ಕೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದನು. ರೆಡ್ಡಿ ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಧ್ಯಾನದಿಂದ ಯಾವುದೋ ಶ್ಲೋಕಗಳನ್ನೂ ಸ್ತೋತ್ರಗಳನ್ನೂ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದನು. ಅದರ ಶಿಟ್ಟು ಮಾತ್ರ ರಾಮ ದೇವರ ಕಿಗಳೆಡೆಯೇ ವಿಸ್ಮಯದಿಂದ ನೋಡುತ್ತಾ ನಿಂತುಬಿಟ್ಟನು.

ರೆಡ್ಡಿ ಧ್ಯಾನ ಸ್ಥಾರ್ತಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಕಣ್ಣು ತೆರೆದಕೂಲಿ ಶಿಟ್ಟು ಲಗು ಬಗಕೆ ಆತನ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ “ಎಲೈ ಸ್ವೇಚ್ಛತನೇ, ನೀನು ಈ ರಾಮ ದೇವರ ಕೆ ಬೆರಳುಗಳಿಂದ ಚಿಟಿಕಿ ಹಿಡಿದು ನಿಂತಿದ್ದಾರಲ್ಲಾ ಯಾಕೆ ಹೇಳು: ವಿಯೋ ಇಲ್ಲವೋ, ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಈ ಸಲ, ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ. ಏನಾದರಾಗಲಿ” ಎಂದು ಹಟ ಹಿಡಿದನು. ರೆಡ್ಡಿ ಏನೂ ಹೇಳಲಾರದೆ

ಸಪ್ತ ಮುಖ ಹಾಕಲು, ಶಿಟ್ಟು ಉದ್ದೇಶ ಗೊಂಡು “ವಾರೆವಾ, ರೆಡ್ಡಿ, ಈ ಯಾತ್ರೆಗಳಿ ಗೆಂದು ನನ್ನ ಕೈಯಿಂದ ಹಣವೆಲ್ಲಾ ಹಾಳು ಮಾಡಿಸಿದೆ. ಯಾತ್ರೆ ಮಾಡಿದರೆ ಪ್ರಪಂಚ ಜ್ಞಾನ ಹೆಚ್ಚುವುದೆಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಸಂಶಯ ಗಳು ಪರಿಹಾರವಾಗುವುದೆಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಕೊನೆಗೆ ಈ ಊರುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸುತ್ತಿಸಿ, ನನ್ನ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳೊಂದಕ್ಕೂ ಸಮಾಧಾನ ಹೇಳದೆ ಮೋಸ ಮಾಡುವೆಯಾ? ಸರಿ ಬಿಡು. ನಿನ್ನ ಪ್ರಜ್ಞಾವೂ ನನಗೆ ಬೇಡ, ನಿನ್ನ ಸ್ನೇಹವೂ ನನಗೆ ಬೇಡ. ನಿನ್ನ ದಾರಿ ನೀನು ಹಿಡಿ” ಎಂದು ಬಿಡಾ ಬಿಡಿತವಾಗಿ ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟು, ಆತನ ಸಂಗ ತ್ಯಜಿಸಿ ತಾನೊಬ್ಬನೇ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಮನೆಗೆ ಬಂದು ಸೇರಿದನು.

ಶೇಷಯ್ಯನೇನೋ ಮನೆ ಸೇರಿದ. ಆದರೆ ಆತನ ಮನಸ್ಸೆಲ್ಲಾ ತಾನು ನೋಡಿಕೊಂಡು ಬಂದ ಪ್ರೇಮರುಗಳು ಯಾವಯಾವ ರೀತಿ ಕೈ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡಿದ್ದರೋ ಅದರ ಕಡೆಗೇ ಹರಿಯುತ್ತಿತ್ತು. ಎಷ್ಟು ದಿನ ಆಲೋಚಿಸಿದರೂ ಆತನ ಸಂಶಯ ನಿವಾರಣೆಯಾಗಲಿಲ್ಲ, “ಸರಿ, ಎಷ್ಟು ಹಣ ಖರ್ಚಾದರೂ ಸರಿ. ಅದನ್ನು ತಿಳಿಯಲೇ ಬೇಕು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಈ ಜನ್ಮ ಸಾರ್ಥಕವಾಗುವುದಿಲ್ಲ” ಎಂದು ಕೊಂಡು, ತನ್ನ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಸಮಾಧಾನ ಹೇಳುವವರಿಗೆ ಬೇಡಿದ ಬಹುಮಾನ ಕೊಡುವೆನೆಂದು ಊರಲ್ಲಿ ಸುಮ್ಮನಿರುತ್ತಿದ್ದನು.

ಶೆಟ್ಟಿಯ ಪ್ರಕಟನೆ ಕೇಳಿ ದೇಶ ದೇಶ
 ಗಳಿಂದ ಭೂಪ್ರಾಂತವೆನಿಸಿ ಮಾಡಿದವರು, ನೇದ
 ವಿದ್ಯಾಪಾರಂಗತರು, ಸಕಲ ಶಾಸ್ತ್ರ ಪ್ರವೀ
 ಣರು ಉಜ್ಜಯಿನಿ ನಗರಕ್ಕೆ ಬಂದು ಇಳಿದರು.
 ಶೆಟ್ಟಿಯ ಮನೆ ಅಂಗಳದಲ್ಲಿ ಬಂದು ಪೂಜಿತರ
 ಪ್ರಚಂಡ ಸಭೆ ಏರ್ಪಡಾಯಿತು. ಶಾಸ್ತ್ರ
 ಪಾರಂಗತರೆಲ್ಲರೂ ಆ ವಿಗ್ರಹಗಳ ಮುದ್ರೆಗೆ
 ಅನೇಕ ಅರ್ಥಗಳನ್ನೂ, ಅಂತರಾರ್ಥಗಳನ್ನೂ,
 ವಿಶೇಷಾರ್ಥಗಳನ್ನೂ ಹೇಳಿದರೂ ಶೆಟ್ಟಿ ಮನ
 ಸ್ಸಿಗೆ ಹಿಡಿಸಲಿಲ್ಲ. ಶೆಟ್ಟಿ ಯೋಚಿಸುತ್ತಾ
 ಸುಮ್ಮನೆ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ರಂಗಣ್ಣ
 ಎಂಬ ರೈತನೆಂದು "ಇಷ್ಟು ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಈ
 ಪಂಡಿತರೆಲ್ಲಾ ಏಕೆ? ಈ ಗೊಂದಲ ಏಕೆ?
 ನಮ್ಮ ಶೇಷಯ್ಯನಿಗೆ ನಾನು ಸಮಾಧಾನ
 ಕೊಡುತ್ತೇನೆ" ಎಂದು ಮುಂದೆ ಬಂದನು.
 ಪಂಡಿತರೆಲ್ಲ ಮೆಚ್ಚಿ ಮೆಚ್ಚಿ ನೋಡುತ್ತಾ ಕುಳಿತು
 ಕೊಂಡರು. ರಂಗಣ್ಣ ಅವರೇ ಉರಿನವ.
 ಶೆಟ್ಟಿಯ ಮನಸ್ಸು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅರಿತವ.

ಅಗ ರಂಗಣ್ಣ ಹೀಗೆ ಹೇಳಲು ಪ್ರಾರಂಭ
 ಸಿದ. "ಶೇಷಯ್ಯ, ಇಷ್ಟೊಂದು ಅನುಭವ
 ವಿಧೂ ಸಹ, ಇಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ತಿಳಿಯಲಾರದೆ
 ಹೋದೆಯಾ? ಆ ಅಳಗಿರಿವ್ವಾಸಿ ನಮ್ಮ
 ಶ್ವೇತರದಲ್ಲಿರುವ ಭೂಮಿ ಎಷ್ಟು ಫಲವತ್ತಾದುದು
 ದೋ ನಿನಗೆ ತಿಳಿದಿದೆಯೇ? ಇಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ
 ನೋಡು ನೋಡು ಸಾಗಿ ಬಂದು ಗಜದಷ್ಟು
 ಎತ್ತರ ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆ" ಎಂದು ಹೇಳಲು ತನ್ನ

ಕೆಳಗೆ ಬಂದನ್ನು ಮೇಲೂ, ಬಂದನ್ನು
 ಕೆಳಗೂ ಬಂದು ಗಜ ಅಂತರದಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದು
 ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ ತಿಳಿಯುವಂತೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ
 ವಾಗಿ ತೋರಿಸುತ್ತಾ ಸಂತೋಷವೆಂದು
 ಹೇಳಲು, ಶೇಷಯ್ಯನ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಮುಗುಳು
 ನಗೆ ಮಿಂಚಿತು.

ತರುವಾಯ ರಂಗಣ್ಣ ಮುಂದುವರಿಸಿದ.
 "ಅಕ್ಕಾ, ಈ ವಿವರವಾಗಿ ಬೆಳೆದಂತಹ ಹೊಗೆ
 ಸೊಪ್ಪು, ಇವೆಲ್ಲ ಅಗಲವಾಗಿದ್ದದೆ" ಎಂದು
 ಹೇಳಲು ಕುಂಚಿ ವರದರಾಜಸ್ವಾಮಿ ತನ್ನ
 ಎರಡು ಕೈಗಳನ್ನು ಹಾಚಿ ನಮಗೆ ತೋರಿಸು
 ತ್ತೀರಾ ನಮಗೆ ಎಂದ. ಈ ಮಾತು ಕೇಳಿ
 ದೇವರು ತನ್ನ ವ್ಯಾಪಾರಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ
 ವಿಷಯವನ್ನೇ ಬೋಧಿಸುತ್ತಿರುವನೆಂದು
 ಶೆಟ್ಟಿಯ ಆಸಂದಕ್ಕೆ ಸಾರವೇ ಇಲ್ಲ.

“ನುತ್ತಿಹಾಗಾದರೆ ಭದ್ರಾ ಚಲಿದ್ರಿ ಹನು
ವಂತ ಏಕೆ ಕೈ ಹೊರಿಸಿಕೊಂಡು ನಿಂತಿದ್ದಾ
ನೆ?” ಎಂದು ಅತ್ತರದಿಂದ ಕೇಳಿದ ಶಿಟ್ಟಿ.

ಅದಕ್ಕೆ ರಂಗಣ್ಣ “ಶಿಟ್ಟಿ, ಅಷ್ಟು ಸ್ವರ
ವಾಗಿಲ್ಲ, ಅಷ್ಟೊಂದು ಅಗಲವಾಗಿಯೂ
ಬೆಳೆದಂತಹ ಹೊಗೆಸೊನ್ನಿನ ಗಾತ್ರ ಇಷ್ಟು
ದಷ್ಟಕ್ಕೆ ಇರತ್ತದೆ” ಎಂದು ತೋರಿಸುವುದು
ಅಂಜನಿಯ ಪ್ರವರ ಉದ್ದೇಶ” ಎಂದು ಶಿಟ್ಟಿ
ಹಾಕಿದ ಮೂರನೇ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಸಮಾಧಾನ
ದೇಳಿದ. ರಂಗಣ್ಣನ ತಿಳುವಳಿಕೆಗೆ ಸಂತೋಷ
ಪಟ್ಟ ಶಿಟ್ಟಿ ಅಕ್ಷರ್ಯವನ್ನು ಮುಳುಗಿದ.

“ರಂಗಣ್ಣಾ, ನೀನು ಹೇಳಿದುದೆಲ್ಲಾ ಸರಿ.
ಅದರ ಶ್ರೀ ರಾಮದೇವರ ವಿಷಯವೇನು?”
ಎಂದು ಕಾತುರದಿಂದ ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಿದ ಶಿಟ್ಟಿ.

“ಅಣ್ಣಾ, ಇಷ್ಟು ದೇಶಗಳನ್ನು ಸುತ್ತಿ
ಕೊಂಡು ಬಂದೆಯಲ್ಲಾ, ಈ ಸಾಧಾರಣ
ವಿಷಯ ಅರಿಯಲಾರದೆ ಹೋದರೆ ನಿನ್ನ
ಪ್ರಪಂಚ ಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಏನೆಂದು ಹೇಳಬೇಕು?
ಸರಿ, ರಾಮದೇವರ ಉದ್ದೇಶ ಹೇಳುವೆನು
ಕೇಳು—ಇಂತಹ ಪ್ರಶಸ್ತವಾದ ಹೊಗೆ

ಸೊನ್ನಿನಿಂದ ತಯಾರಿಸಿದ ನಸ್ಯ ಒಂದು
ಚಟಿಕೆ ಮೂಗಿಗೇರಿಸಿದರೆ ಸಾಲದೆ, ಕೈಲಾಸ
ಕಾಣಿಸಲು?” ಎಂಬ ಭಾವವನ್ನು ನಮಗೆ
ತಿಳಿಯ ಪಡಿಸಲೇ ಅವತಾರ ಮೂರ್ತಿಯಾದ
ಈ ಮಹಾಸುಭಾವ ಆ ರೀತಿ ಚಟಿಕೆ ಹಿಡಿದು
ಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ” ಎಂದು ವಿಶದೀಕರಿಸಿದ
ಕೂವಲೇ ಶಿಟ್ಟಿ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಉಬ್ಬಿ
ಹೋಗಿ ರಂಗಣ್ಣನನ್ನು ಅಪ್ಪಿ “ಎಲೈರಂಗಣ್ಣಾ,
ನೀನು ಇಂತಹ ಮೇಧಾವಿ ಎಂದು ಅರಿಯದೆ
ಈ ವಂದಿತರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕರೆಸಿದೆ. ಇದೇ ನನಗೆ
ಸುದಿಸ. ನಾನು ಮಾಡಿದ ಯಾತ್ರೆ ಸಾರ್ಥಕ
ವಾಯಿತು.” ಎಂದು ಪರಿ ಪರಿ ವಿಧದಲ್ಲಿ
ಮೆಚ್ಚಿಕೊಂಡು ರಂಗಣ್ಣ ಬೇಡಿದ ಬಹುಮಾನ
ಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಸನ್ಮಾನಿಸಿ ಕಳುಹಿಸಿದ.

“ಶಿಟ್ಟಿಯ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಹಿಡಿಸುವಂತಹ
ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ನಾಳು ಯಾರೂ ಭಾವಾರ್ಥ ಹೇಳ
ಲಾರದೆ ಹೋದವು. ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬಾರದ
ಪಾಂಡಿತ್ಯ ನಮ್ಮದು” ಎಂದು ತಮ್ಮನ್ನು
ತಾವೇ ಹೇಳಿಕೊಂಡು, ಪೆಚ್ಚು ಮುಖದಿಂದ
ವಂದಿತರೆಲ್ಲರೂ ಮೆಲ್ಲನೆ ಜಾರಿಕೊಂಡರು.

ಚಿತ್ರಕಾಂಕ್ಷೆ

ಪೂರ್ವಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕೊಂಡವಿಡು ಎಂಬ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ರಾಯಣ್ಣ ಅಂತ ಒಬ್ಬ ತನವ. ಆತನಿಗೆ ಭಾಸ್ಕರ ಅಂತ ಒಬ್ಬ ಮಗ. ರಾಯಣ್ಣನ ಮಗನಾದುದರಿಂದ ಆತನನ್ನು ರಾಯನ ಭಾಸ್ಕರ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಆ ರಾಯನಭಾಸ್ಕರನಿಗೆ ಹುಟ್ಟಿದಾಗಲಿಂದಲೂ ದಾನ ಮಾಡುವುದೆಂದರೆ ತುಂಬಾ ಇಷ್ಟ. 'ಇಲ್ಲ' ಎಂಬ ಮಾತು ಆತನ ಬಾಯಿಯಿಂದ ಎಂದೂ ಬರಲಿಲ್ಲವಂತೆ. ಹೆಚ್ಚು ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ, ಸಣ್ಣ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಕಾಗುಣಿತ ಕಲಿಯುವಾಗಲೂ ಸಹ ಈ ಎರಡು ಅಕ್ಷರಗಳನ್ನು ಆತನು ಕೈಯಿಂದ ಬರೆಯಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ಜನರಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿತಿಯತ್ತು.

ಚಿಕ್ಕಂದಿನಲ್ಲೇ ಇಷ್ಟು ಉದಾರನಾಗಿತ್ತು ಭಾಸ್ಕರ, ಬೆಳೆದು ದೊಡ್ಡವನಾದಂತೆ ಎಷ್ಟೋ ದಾನ ಧರ್ಮಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ ಬಂದ. ಕ್ರಮೇಣ ಕೊಂಡವಿಡಿಗೆ ಅಧಿಸತಿ ಆಗುವ ನೇಳೆಗೆ ಆತ ಮಾಡಿದ ದಾನ ಧರ್ಮಗಳಿಗೆ ಲೆಕ್ಕವೇ ಇಲ್ಲವಾಯಿತು. ಪುರಾಣ ಕಾಲದಲ್ಲಿ

ಬರಿ ಚಕ್ರವರ್ತಿ, ಕರ್ಣ ಎಷ್ಟು ಹೆಸರ. ಸದೇವರೋ ಈ ಕಲಿಯುಗದಲ್ಲಿ ರಾಯನ ಭಾಸ್ಕರನನ್ನು ಮಾರಿಸಿದ ಮಹಾದಾತ ಈ ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ ಎಂಬ ಕೀರ್ತಿ ದೇವ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಹರಡಿತು. ಇಂತಹ ರಾಯನ ಭಾಸ್ಕರ ಬಹಳ ಕೀರ್ತಿ ಸಂಪಾದಿಸಿದ ನಂತರ ಕೊಂಚ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಸ್ವರ್ಗಸ್ಥನಾದ. ಮಿತಿ ಯಿಲ್ಲದೆ ಆತನು ಮಾಡಿದ ಮಹಾ ದಾನಗಳಿಂದ ಕೀರ್ತಿಯೇನೋ ಲಭಿಸಿತು, ಆದರೆ ಖಜಾನೆ ಖಾಲಿ ಆಯಿತು. ಅದರಿಂದಾಗಿ ಕ್ರಮೇಣ ಅವರ ಕುಟುಂಬ ಬಡತನದಿಂದ ಬಳಲಿ ಪಾಡು ಪಡಬೇಕಾಯಿತು.

ಈ ರಾಯನಭಾಸ್ಕರನಿಗೆ ಕೊಂಡಯ್ಯ ಅಂತ ಒಬ್ಬ ಮಗನಿದ್ದ. ಕೊಂಡಯ್ಯ ಸೇನಾಧಿಪತಿಯಾಗಿತ್ತು ಎಷ್ಟೇ ಬಡತನವಿದ್ದಾಗ್ಯೂ, ಗೌರವವಾಗಿಯೇ ಜೀವಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ಕೆಲ ದಿನಗಳಾದ ನೇಲೆ ಕೊಂಡಯ್ಯ ಸಹ ಮರಣ ಹೊಂದಿದ. ಕೊಂಡಯ್ಯನಿಗೆ ಒಬ್ಬನೇ ಮಗ.

ಮಗನಿಗೆ ಅದರ ಕೆಸರಿಟ್ಟು, ಚಿಕ್ಕ ಭಾಸ್ಕರ
ಅಂತ ಕೂಗುತ್ತಿದ್ದರು.

ಬಡ ಕುಟುಂಬವಾದುದರಿಂದ ಚಿಕ್ಕ
ಭಾಸ್ಕರನೂ ಆತನ ತಾಯಿಯೂ ಒಂದು ಸ್ವಲ್ಪ
ಮನೆಮಾನ್ರಿ ಅಜ್ಜಾತವಾಸ ಮಾಡಿಕೊಂಡು
ಸ್ವಲ್ಪವರದ್ದೇ ಕಟ್ಟುಬಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಸಾಗಿಸು
ತ್ತಿದ್ದರು. ಹಣಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟೇ ಅದರಜೀವಾ ದ್ದರೂ
ಸಹ, ಚಿಕ್ಕ ಭಾಸ್ಕರನು ರಾತ್ರಿ ಎಷ್ಟು ಕಲಿ
ಯಲು ಯಾವುದೇ ಅಡ್ಡಿ ಆತಂಕವೂ
ಎದುರಿಸಲು ತಾಯಿ ತಕ್ಕ ಸ್ವನನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು.

ಒಂದು ದಿನ ಚಿಕ್ಕ ಭಾಸ್ಕರನು ಶಾಲೆ
ಯ್ನುರುನಾಗ ಭಟ್ಟಂಗಿ ಒದ್ದಾಡುವ ಅಡ್ಡಗ
ಲಿಂದ, ಮೇಷ್ಟರನೊಂದಿಗೆ ಹರಟೆ ಮೊನೆ
ಯುಕ್ತಾ ಆದೂ ಇದೂ ಮಾತಾಡುತ್ತಾ
ಮೇಷ್ಟರೇ, ಕೀರ್ತಿಕಾಂತಿ ರಾಯನಭಾಸ್ಕರ

ರೊಂದಿಗೇ ಹೊರಟು ಹೋದಳು" ಎಂದು
ಅರ್ಧ ಬರುವ ಒಂದು ಸವ್ಯ ಹೇಳಿದ.

ತನ್ನ ತಾತನನ್ನು ಕುರಿತ ಈ ಮಾತುಕಿವಿಗೆ
ಬಿತ್ತೋ ಇಲ್ಲವೋ ಅಷ್ಟೇ ಇದ್ದ ಚಿಕ್ಕ ಭಾಸ್ಕ
ರನಿಗೆ ಅಭಿಮಾನವು ಉಕ್ಕಿಬಂದು ಕೈಯಲ್ಲ
ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಬಂಗಾರದ ಬಳೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದ
ನ್ನು ತೆಗೆದು ಭಟ್ಟಂಗಿಗೆ ಕೊಟ್ಟುಬಿಟ್ಟ.

ಇಷ್ಟು ಉದಾತ್ತನಾದ ಹುಡುಗ ಯಾರು
ಎಂದು ಅಕ್ಷರವಿಲ್ಲದ ಮೇಷ್ಟರನ್ನು ಕೇಳಿದ
ಆ ಭಟ್ಟಂಗಿ. ಆ ಹುಡುಗ ರಾಯನಭಾಸ್ಕರರ
ಮೊಮ್ಮಗನೆಂದು ಹೇಳಿದಕೂಡಲೇ ಭಟ್ಟಂಗಿ
ತನ್ನ ಮೊರಗೆ ಒದ್ದಲಾಯಿಸಿ "ಕೀರ್ತಿಕಾಂತಿ
ಯೆಂಬು ಹೋದವನೆಂದುಕೊಂಡಿದ್ದೆವು. ಆದರೆ
ಹೋಗಿಲ್ಲ. ಆಕೆ ಇಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದಾಳೆ" ಎಂಬ
ಅರ್ಧ ಒರವಂತೆ, ಚಿಕ್ಕ ಭಾಸ್ಕರನನ್ನು ಹೊಗ
ಳುತ್ತಾ ಮೆತ್ತೊಂದು ಸವ್ಯ ಹೇಳಿ, ಆ ಬಳೆ
ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೊರಟು ಹೋದ.

ಚಿಕ್ಕ ಭಾಸ್ಕರ ಪರಿಣಾಮದಿಂದ ಆ ಬಳೆ
ಯನ್ನೇನೋ, ಕೂಡಲೆ, ಸರಿ. ಆದರೆ ಮನೆಗೆ
ಹೋದರೆ ತನ್ನ ಬೋಳು ಕೈಗಳನ್ನು ನೋಡಿ
ಎಲ್ಲಿ ತಾಯಿ ಕೋಪಗೊಳ್ಳುವಳೋ ಎಂದು
ಮನದಲ್ಲ ಭಯಪಡುತ್ತಲೇ ಇದ್ದ. ಈ ಭಯ
ದಿಂದ ಆ ಹುಡುಗ ತನ್ನ ಕೈಗೊಂದು ಬಟ್ಟೆ
ಸುತ್ತಿಕೊಂಡು ಕಾಯಂಕಾಲವಾದ ಮೇಲೆ
ಮನೆಗೆ ಸೇರಿದ. ತಾಯಿ, ಎಷ್ಟು ಕಳೆದರೂ
ಉಟ ಮಾಡಲು ಹೋಗಿಲ್ಲ. ಕೈ ಹೊರಗೆ
ತೆಗೆಯುತ್ತಲೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಏನೂ ತೋರದೆ

ತಾಯಿಯ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬೀಳದಂತೆ ಅವರ ಹಿಂದೆ ಇದರ ಹಿಂದೆ ಓಡಾಡುತ್ತಿದ್ದ.

ಕೊನೆಗೆ ಆಕೆ ಮಗನ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಕೈಹಿಡಿದು ನೋಡಲು ಬಳಿಯಿರಲಿಲ್ಲ. "ಎನಾಯತೋ ಮಗೂ?" ಎಂದು ಕೇಳಲು ಅಂಜುತ್ತಾ ಮೆಲ್ಲನೆ ನಡೆದ ವಿಷಯ ತಿಳಿಸಿದ. ಅದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೇಳಿ ಆಕೆ ಕೋಪದಿಂದ "ಎಲೋ ವೆದ್ವಾ, ಇವೇನೇ ನಿನ್ನ ಬುದ್ಧಿ ವಂತಿಕೆ?" ಎಂದು ಕವಾಲಕ್ಕೆ ಒಂದೇಗು ಹಾಕಿದಳು. ಸುತ್ತು ತಿಂದ ಚಿಕ್ಕ ಭಾಸ್ಕರ "ಅಮ್ಮ, ಅಮ್ಮ, ಹೊಟ್ಟೆಬೇಡಾಮ್ಮ, ಆ ಭಟ್ಟಿಂಗಿ ಎಲ್ಲಿದ್ದಾನೋ ಹುಡುಕಿ ನನ್ನ ಬಳಿ ಮತ್ತೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬರತ್ತೇನೆ" ಎಂದು ಅಳಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ.

ಭಾಸ್ಕರನು ಈಗಲೂ ಅಳುತ್ತಾ ನೋಡಿ ಆ ತಾಯಿ ಮತ್ತಷ್ಟು ನೋಡುವಳೆಂದಳು. "ಅದಲ್ಲೋ ಮೂರ್ಖ, ರಾಯನ ಭಾಸ್ಕರನ ಮೊಮ್ಮಗನಾಗಿ ಒಂದು ಬಳಿ ಮಾತ್ರ ಕೊಟ್ಟು, ಇನ್ನೊಂದು ಬಳಿ ಬಟ್ಟೆಟ್ಟುಕೊಂಡೆಯಲ್ಲಾ, ಇದು ಪಿಸುನಾಡಿತನಲ್ಲವೇ? ನಿಮ್ಮ ತಾತನ ಕೀರ್ತಿಗೆ, ನಮ್ಮ ಪರಕ್ಕೆ ಅವಕೀರ್ತಿ ತಂದೆಯಲ್ಲವೇ? ಎಂದು ಹೊಡೆದನ್ನೇ ಹೊಡೆತು ನೀನು ಬಳಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕೆ ಅಲ್ಲ. ಈಗ ಮಿಂಚಿ ಹೋದುದಾದರೂ ಏನು? ನಗರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಆ ಭಟ್ಟಿಂಗಿ ಎಲ್ಲಿದ್ದಾನೋ ಹುಡುಕಿ, ಈ ಬಳಿ ಯನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟು ಬಾ. ಹಾಂ. ಹೋಗು,

ರಾಯನ ಭಾಸ್ಕರನ ವಂತದ ಹೆಸರು ಉಳಿಸಿಕೊ." ಎಂದು ಹೇಳಿದಳು.

ಕೂಡಲೇ ಚಿಕ್ಕ ಭಾಸ್ಕರ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಹೊರಟು, ಆ ಹೊಗಳು ಭಟ್ಟಿನನ್ನು ಕಂಡು ಹಿಡಿದು ಅತನಿಗೆ ತನ್ನ ಎರಡನ್ನೇ ಬಳಿಯನ್ನೂ ಬಹುಮಾನವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟ. ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ ಆ ತಾತನ ಹೆಸರನ್ನು ಉಳಿಸಿದ ಚಿಕ್ಕ ಭಾಸ್ಕರನನ್ನೂ, ಚಿಕ್ಕ ಭಾಸ್ಕರನಂತಹ ಮಗನನ್ನು ಹೆತ್ತ ಆ ಮಾತೃದೇವಿಯನ್ನೂ ಜನ ಪರಿವರಿಯಾಗಿ ಕೊಂಡಾಡಿದರು. ಭಾಸ್ಕರನ ಚರಿತ್ರೆ ಸೂರ್ಯನ ಕೇಜು ಸಂತೆ ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತಾ ಇಂದಿಗೂ ಶಾಶ್ವತವಾಗಿರುವುದು. ಇಂತಹ ಮಹಾದಾತರು ಇಪ್ಪದೊಂದನೇ ನಮ್ಮ ದೇಶ ಧರ್ಮಕ್ಕೂ, ತ್ಯಾಗಕ್ಕೂ ತೊರೂರಾಯಿತು.

ఓంహానోందు కాలದಲ್ಲಿ వాటిల్లివ్వర
వన్ను టుక్తుంగభుజనోంబ రాజను ఆళు
త్తిదను. ఆతనిగే ఇట్టరు హేడతియరు.
ఓరియ హేడతిగే నందనోంబ ఒట్టు మగ
సిదను. ఇట్టరు మడవియదోందిగే సుబు
నాగి కాలక్లేస మాడవ్తా. టుక్తుంగ
భుజను సకల సంపదగళోడనే ఓలాడు
త్తిదను.

ఓగేగే ఇరువల్లి కారణాంతరదింద
రాజనిగే ఓరియ హేడతియ మేలీ అస
ద్దవ్తా, కిరియ హేడతియమేలీ అనురా
గవ్తా టుంబాయెతు. ఇదర కారణ విసేం
దరీ-కిరియాకే తంబా అందగాతి. మాతి
నల్లి మోహగిడిశువుదరల్లి గట్టిగళు.
విషయ ఈ రీతియిరువల్లి రాజను ఆకేగే
సంపూర్ణ అధిననాగువుదరల్లి అత్తయ్య
నాదరూ విసిద? ఎష్టరమట్టగే దాసరా
గిద్దనేందరీ—కిరియ హేడతి యాకిద
గేరీ దాటు త్తిరల్లి. ఆళ్లే అల్ల. ఆకే

అనుగ్రహిసిదరీ నాకు, అదే తనగే
మోక్ష. ఆకయన్ను మేట్టసువుదే తన్న
జీవనద గురి, ఎందు తిళిదిద్ద ఆత.
కిరియ హేడతియన్ను మేట్టసువుదేనో
సరి. యారూ బేడ అంత హేళువుదిల్ల.
ఆదరీ వట్టద రాణీ మత్తు ఆకయ కువర
జీవసిద్ధారీయే ఇల్లనే ఎందు ఒందు
సారియదరూ తిళియవగోజిగే హోగ
లిల్ల ఆ రాజ. అవర తిండి తిర్థ, బట్టి
బరీ విషయవేను ఎంబ ప్రశ్న ఆతనేందూ
ఆలోచిసిద్దే ఇల్ల. కీనీగే పట్టదర
సియ మగు నందనన్న సక ఆదరదింద
'బారో మగు' ఎందు కుగలూ వుణ్ణ
పడేదుకీండు బందిరల్లివేందాయెతు.
అష్ట దూర హోగిత్తు, రాజనిగే పట్ట
దరసియ మేలిన తాత్పర. తందే తోరి
సుత్తిద పక్షవాత, ఆతన బయ్య నోడి,
ఎళయ నందన మనస్సిగే అతివ వ్యధీ
యాయెతు. ఆదరీను తానే మాడబల్ల?

ಮುಖ ಚಿಕ್ಕಮು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹಾಗೇ
ಕಾಲ ತಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ.

ಒಂದು ದಿನ ನಗರಕ್ಕೆ ಒಬ್ಬ ಭಾರಿ ಒಟ್ಟೆ
ವ್ಯಾಪಾರಿ ಬಂದ. ಆತನು ರಾಜನ ದರ್ಬಾರಿಗೆ
ತಕ್ಕಂತಹ ಬೆಲೆ ಬಾಳುವ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು
ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಂದ. ಆ ವರ್ತಕ ನೆಟ್ಟಗೆ
ಅರಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ರಾಜನ ಸಂದರ್ಶನ
ಮಾಡಿದ್ದೇ ತಡ ಆತನು ಸಾವಿರ ವರಹ ಬೆಲೆ
ಬಾಳುವ ಒಂದು ಸೀರೆಯನ್ನು ತಕ್ಷಣವೇ
ತೆಗೆದು ಕಿರಿಯ ರಾಣಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಅಕೆಯನ್ನು
ಸಂತೋಷಪಡಿಸಿದ.

ಈ ವಿಷಯ ಹೇಗೋ ಪಟ್ಟದ ರಾಣಿಯ
ಕಿವಿಗೆ ಬಿತ್ತು. ರಾಜನಿಗೆ ತನ್ನ ಮೇಲೆ ಮನುಕೆ
ಇಲ್ಲ ಎಂಬ ವಿಷಯ ಆಕೆಗೂ ತಿಳಿದಿತ್ತು.
ಅದರೂ ಸವತಿಗೆ ರಾಜನು ಅಂತಹ ಸುಂದರ
ವಾದ ಸೀರೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ತಾನು
ನೋಡುತ್ತಾ ಸುಮ್ಮನೆ ಕೊಡುವಳೇ? ಆದ್ದರಿಂದ
ಏನಾದರೂ ಆಗಲೇ ಎಂದುಕೊಂಡು
“ಅಂತಹ ಸೀರೆ ನನಗೂ ಒಂದು ಕೊಂಡು
ಕೊಡಬೇಕು” ಎಂದು ರಾಜನಿಗೆ ಸಮಾಚಾರ
ತಲುಪಿಸಿದಳು. ಆದರೆ ರಾಜ ಆ ಸುದ್ದಿ ತಂದ
ಪರಿಚಾರಿಕೆಯನ್ನು ಗದರಿಸಿ “ಓಹೋಹೋ,
ಲಕ್ಷಣವಾಗಿದೆ! ಅವಳ ಜನ್ಮಕ್ಕೆ ಇಂತಹ
ಸೀರೆಬೇಕೋ? ಈಗಿರುವೇ ಸಾಕು ಅಂತ
ಹೋಗಿ ಹೇಳು, ಹೂಂ” ಎಂದು ಅಟ್ಟ
ಗದರಿಸಿ ಕಳುಹಿಸಿದ.

ದಾಸಿ ಬಂದು ಈ ವಿಷಯ ಹೇಳಿದ
ಕೂಡಲೇ “ನನ್ನ ಗತಿ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂತೇ”
ಎಂದುಕೊಂಡು ಪಟ್ಟದರಸಿ ಕೊರಗಿದಳು.
ಆಗ ದಾಸಿಯರಲ್ಲಿ ಗಡಸುಗಾತಿಯೂ, ಬುದ್ಧಿ
ವಂತಳೂ ಆದವಳೊಬ್ಬಳು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು
ರಾಣಿಯೊಂದಿಗೆ “ದೇವಿ, ನೀವೇಕೆ ವಿಚಾರಿ
ಸುವಿರಿ. ನಿಮಗೆ ಅಂತಹ ಸೀರೆ ಉಡಲೇ
ಬೇಕೆಂಬ ಅಪೇಕ್ಷೆಯಾದರೆ ನಾನೊಂದು
ಉಪಾಯ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಕೇಳಿ. ‘ಆರು
ಮಾಸಗಳಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಒಡವೆ ನಿನಗೇ ಕೊಟ್ಟು
ಬಿಡುತ್ತೇನೆ’ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಆ ವರ್ತಕನ
ಹತ್ತಿರದಿಂದ ಎರಸಲು ತರೋಣ....”
ಎಂದು ಇನ್ನೂ ಏನೋ ಸಲಹೆ ಕೊಡುವ
ವಳಿದ್ದಳು.

ಇದಕ್ಕೆ ಆ ದಾಸಿ ಶ್ಲೋಕ ರೂಪದಲ್ಲಿ
ಹೀಗೆಂದು ಉತ್ತರಕೊಟ್ಟಳು ;

ಉತ್ತಂಗಭುಜ ನಾಶೋ ವಾ
ದೇಶಕಾಲ ವಿಸ್ಮಯಃ ||

ವಣಿಗ್ವರ ವಿನಾಶೋ ವಾ
ಸಂಪೋ ರಾಜಾ ಭವಿಷ್ಯತಿ ||

ಅದರಿ: ನಾವು ಅವಧಿ ಪಡೆದ ಆರು ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಭುವಾದ ಉತ್ತಂಗಭುಜ ಮಹಾರಾಜರು ಕಾಲವಾಗಲೂ ಬಹುದು. ದೇಶದಲ್ಲಿಯೂ, ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ಅನಿರೀಕ್ಷಿತವಾಗಿ ಬದಲಾವಣೆ ಬರಬಹುದು. ಈ ವರ್ತಕನೇ ಸಾಯಬಹುದು. ಇಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ನಂದನೇ ರಾಜರಾಗಬಹುದು. ಯಾವ ನಿಮಿಷಕ್ಕೆ ಏನು ನಡೆಯುವುದೋ ಯಾರು ಹೇಳಬಲ್ಲರು?" ಎಂದು ಆ ಶ್ಲೋಕದ ಅರ್ಥ.

ಆಗ ರಾಜ "ಎಲೆ ನಿನ್ನ ಹೇಳಿದ ಮಾತು ಗಳೆಲ್ಲಾ ಸೊಗಸಾಗಿವೆ. ಆದರೆ ಮಹಾರಾಜರನ್ನು ಕುರಿತು ಅಡಿದ ಮಾತು ಮಾತ್ರ ನನಗೆ ತುಂಬಾ ದುಃಖವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡಿದೆ. ಮಹಾರಾಜರೇ ಇಲ್ಲದೇ ಹೋದರೆ ಈ ಸೀರೆ ಗಳೇಕೆ? ಸಸ್ತವಾವನಗಳೇಕೆ?" ಎಂದು ಎರಕ್ಕಳಾಗಿ ನುಡಿದಳು.

ಅದಕ್ಕೆ ಆ ದಾಸಿ "ತಾಯಿ, ಮಹಾರಾಜರು ಇರಲಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ನಿನ್ನ ಆ ಸೀರೆಯನ್ನು ಸುಖವಾಗಿ ಉಡಬಹುದು. ಒಂದು

"ಲೇ, ನಿನ್ನ ಹೇಳಿದ ಉಪಾಯವೇನೋ ಸೊಗಸಾಗಿಯೇ ಇದೆಕಣೆ. ನಾವು ಎರವಲು ಕೇಳಬಹುದು, ನಮ್ಮ ಮಾತು ಸಂಬಂಧವರ್ತಕರನ್ನು ಕೊಡಲೂ ಬಹುದು. ಆದರೆ ಎರವಲು ತೆಗೆದುಕೊಂಡ ತರುವಾಯ ಈ ಋಣ ತೀರಿಸುವ ಬಗೆಯಾದರೂ ಹೇಗೆ? ಎಷ್ಟರ ಋಣದಲ್ಲಿರುವುದು ತುಂಬಾ ಪಾಪವಲ್ಲವೇ? ಕಾಲಮಾಡಿ ಊಟ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲವೆನ್ನುವಂತೆ. ಋಣ ಮಾಡಿ ಸೀರೆ ಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಬಡತನ ಅನುಭವಿಸುವುದೇ ಮೇಲು ಅಲ್ಲವೇ? ಮಹಾರಾಜರ ಅನುಗ್ರಹವೇ ನನಗಿಲ್ಲದಿದ್ದರಾಗ ಸೀರೆ, ಒಡವೆಗಳು ಕಡಿಮೆಯಾದರೇನು?" ಎಂದು ತನ್ನ ದುಃಖವನ್ನು ಸಮಾಧಾನಮಾಡಿಕೊಂಡಳು.

ವೇಳೆ ಅವರು ಗತಿಸಿದ್ದೇ ಅವರೆ ರಾಜ್ಯ ನಿಮ್ಮ
ಕುಮಾರನ ಕೈಗೆ ಬರುವುದರಿಂದ ವರ್ತಕನ
ಹಣ ಕೊಟ್ಟುಬಿಡಬಹುದು. ಆ ತರುವಾಯ
ನಿಮ್ಮ ಸೊಸೆ ಈ ಸೀರೆ ಉಡಬಹುದು.
ಅವರು ಬದುಕಿ ಸುಖವಾಗಿರುವಾಗಲೂ
ಮತ್ತೆ ಯಾವುದಾದರೊಂದು ವಿಧವಾದ ಒವ
ಲಾವಣೆ ಬರಬಹುದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಯಾವ
ರೀತಿ ಆಲೋಚಿಸಿದರೂ ಸೀರನ್ನು ಈ ಸೀರೆ
ತರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದೇ ಉತ್ತಮ ಅಂತ ನನ್ನ
ಅಭಿಪ್ರಾಯ” ಎಂದು ಹೇಳಿದಳು.

ದಾಸಿಯ ಮಾತುಗಳು ರಾಣಿಗೆ ರುಚಿಸಿ
ದವು. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ. ಇಂತಹದೇ ಸೀರೆ ತನ್ನ
ಸವತಿ ಕೊಂಡುಕೊಂಡು ತನಗೆ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ
ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ತಲೆ ತಗ್ಗಿಸುವಂತಾಗುವದೆಂಬ
ಈ ಈರ್ಷ್ಯೆಯಿಂದ ಕಡೆ ಬಾಧಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಅದೂ
ಅಲ್ಲದೆ ಸ್ತ್ರೀಯರಿಗೆ ಸಹಜವಾಗಿರುವ ಹಂಬಲ
ದಿಂದ ತನ್ನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಗೆಲ್ಲಲಾರದೇ ಹೋ
ದಳು. ಅದು ತಿಂಗಳಲ್ಲ ಬೆಲೆ ಕೊಟ್ಟು ಬಿಡುವೆ
ನೆಂದು ಒಪ್ಪಿಸಿ ಮಗನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ತಾಳೆಗರಿಯ
ಮೇಲೆ ಪತ್ರ ಬರೆಸಿ ವರ್ತಕನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು
ಕಳುಹಿಸಿ, ಆ ಸೀರೆ ಉಟ್ಟುಕೊಂಡಳು. ತನ್ನ
ಅಭೀಷ್ಟ ನೆರವೇರಿದ ಪ್ರಯುಕ್ತ ಪಟ್ಟದವರಿಗ
ಹಿಡಿಸಲಾರದ ಸಂತೋಷ. ತಾಯಿಯ
ಸುಕಲ್ಪ ನೆರವೇರಿದುದಕ್ಕೆ ಸಂದರೂ ಆಪಾರ
ಆನಂದಗೊಂಡ. ತನ್ನ ಬುದ್ಧಿ ಜಾತುರ್ಯ
ದಿಂದಲೇ ಅಲ್ಲಿನೇ ಮಹಾರಾಣಿಯವರ ಆಶೆ

ಈಡೇರಿತು ಎಂದು ದಾಸಿ ಹಿಗ್ಗಿ ಹೀರೇಕಾಯಿ
ಆದಳು.

ಹೀಗೇ ಇದು ತಿಂಗಳು ಕಳೆಯಲು ಧೈನ
ವಶಾತ್ ಉತ್ತಂಗಭುಜನಿಗೆ ಕಾಯಿಲೆ
ಬಂತು. ದಿನಸ ದಿನಸಕ್ಕೂ ಆ ವ್ಯಾಧಿ ಕಷ್ಟ
ಯಿತ್ತೇ ಹೋದಳು. ಇಳಿಮುಖವಾಗಲಿಲ್ಲ.
ಅವಳು ಸಕಾಲ ಸಮೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಿರುವುದೆಂದು
ಗ್ರಹಿಸಿ ಮಹಾರಾಜನು ತನ್ನ ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನು
ಬರಮಾಡಿಕೊಂಡ.

ಅವರೊಂದಿಗೆ “ನಲೈ, ಮಂತ್ರಿಮರ್ಯದೇ,
ನನ್ನ ಅನಂತರ ನನ್ನ ಕಿರಿಯ ರಾಣಿಯ
ಕುಮಾರನಿಗೇ ಪಟ್ಟ ಕಟ್ಟಿ. ಇದೇ ನನಗೆ
ಉಳಿದಿರುವ ಕೋರಿಕೆ. ನನ್ನ ಈ ಕೋರಿಕೆ
ಯನ್ನು ನೆರವೇರಿಸುವಿರೆಂಬ ನಂಬಿಕೆಯಿಂದ,

ತ್ಯಸ್ತಿಯಿಂದ ನಾನು ಪರಲೋಕಕ್ಕೆ ಹೋಗು
ತ್ತಿರುವೆನು” ಎಂದು ಹೇಳಿದ. ಕೆಲವು ಕಾಲ
ದನ್ನೇ ಆತನು ಮರಗೊಂಡಿದ್ದನು.

ಮಹಾರಾಜನು ಮದಗವಾದ ತರುವಾಯ
ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನೆರೂ ಒಂದೆಡೆ ಸೇರಿ ಆಲೋಚಿಸಿ
ದರು. ರಾಜನ ಕೋರಿಕೆ ನೆರೆವೇರಿಸುವುದು
ಸಾಧ್ಯವೆಂದು ಕಂಡುಬಂದಿತ್ತು. ಏಕೆಂದರೆ
ನಾನು ಮೃತರಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಜೀವ ವೃತ್ತ.
ಭರ್ಮಾ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಿಲ್ಲಾ ಆತನ ಪಕ್ಷದೇ ಹೇಳು
ವುದು ಅಲ್ಲದೆ, ಮೃತಗಳಿಗಿಲ್ಲದೂ ಆತನ ಮೇಲೆ
ಪ್ರೀತಿಯಿದೆ. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ; ವಿದ್ಯೆ, ವಿನಯ,
ವಿರಾರ್ಯ ಮುಂತಾದ ಸುಗುಣಗಳೆಲ್ಲವೂ
ನಂದನಿಗೆ ಇವೆ. ಇವೆಷ್ಟು ಸುಗುಣಗಳನ್ನು
ತಳ್ಳಿಹಾಕಿ ರಾಜನ ಕೋರಿಕೆ ನೆರೆವೇರಿಸುವ
ವಾದರೂ ಹೇಗೆ? ಅಲ್ಲದ ನಂದನೇ ಶಕ್ತನು
ನೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ ಆತನಿಗೆ ಪಟ್ಟ ಕಟ್ಟಿದರು.
ನಂದನು ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕವಾದ ಕೂಡಲೇ

ಮೊಟ್ಟ ಮೊದಲು ತಾಯಿಗೆ ಸೀರೆ ಕೊಟ್ಟು
ಪರ್ವಕನನ್ನು ಕರೆಸಿ, ಸೀರೆಯ ಬೆಲೆ
ಸಾವಿರ ಮಹಗನ್ನು ಕೊಟ್ಟುಬಿಟ್ಟ. ತನ್ನ
ಮೇಲೆ ಸಂಬಂಧಿಗಳೆಲ್ಲರನ್ನೂ ಮತ್ತೊಂದು
ಸಾವಿರ ಮಹ ಬಹುಮಾನವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟ.

ಈ ವಿಧವಾಗಿ ಬುದ್ಧಿ ಚಾತುರ್ಯವುಳ್ಳ
ಆ ವಾಸಿಯ ಮಾತು ಸಫಲವಾಯಿತು, ನಂದ
ಮಹಾರಾಜನಾದ. ಪಟ್ಟದ ರಾಣಿಗೆ ದಾಸಿ
ಹೇಳಿದ ಶ್ಲೋಕ ಗೂಡಾರ್ಥವುಳ್ಳದಾಗಿದ್ದುದ
ರಿಂದಲೇ ಇಂದಿಗೂ ಅದು ಒಂದು ಗಾಡೆ
ಯಾಗಿ ನಿಂತು ಹೋಯಿತು.

‘ಏನೋ, ಯಾವ ನಿಮಿಷದಲ್ಲಿ ಏನು
ನಡೆಯುವುದೋ’ ಎಂದು ಮುಂದೆ ಬರುವ
ಆಗುಹೋಗುಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ನಮಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟ
ವಾಗಿ ತಿಳಿಯದು’ ಎಂದು ಹೇಳ ಬೇಕಾದಾಗ
‘ನಂದೋರಾಜಾ ಭವಿಷ್ಯತಿ’ ಎಂದು ಹೇಳು
ವುದು ಇಂದಿಗೂ ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿದೆ.

ಮುಳ್ಳು ಹಂದಿಗೆ ಮೈಯೆಲ್ಲಾ ಮುಳ್ಳು

ಎಕೆ ಗೂತ್ತೆ?

ಹಂಚಪಾಂಡವರಲ್ಲಿ ಮೂರನೆಯ ವಸಾದ ಅರ್ಜುನನು ಒಂದು ಸಾರಿ ಪಾಶುಪತಾಸ್ತ್ರ ಕ್ಯಾಗಿ ಪರಮೇಶ್ವರನನ್ನು ಕೂತು ಬಿಗ್ರ ತಪಸ್ಸು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ. ಅತನ ತಪಸ್ಸಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿದ ಈಶ್ವರನು ಅರ್ಜುನನಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ನಾಗಿ ಅಸ್ತ್ರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಒಪ್ಪೋಣವೆಂದು ಭೂಮೋಕಕ್ಕೆ ಹೊರಟ. ಈ ಏಕಮ ಪಾರ್ವತಿಗೆ ತಿಳಿದು “ನಾಥಾ, ನಾಸೂ ನಿಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಬರುತ್ತೇನೆ. ಅರ್ಜುನನು ಪರಾಕ್ರಮಿಯೆಂತಲೂ, ಧನುರ್ವಿದ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರವೀಣನೆಂತಲೂ ಹೇಳುವರು. ಆ ಪರಾ ಕ್ರಮವೇನೋ, ಅತನ ಶೌರವೇನೋ ನೋ ಡೋಣ ವೆಂದಿದ್ದೇನೆ.” ಎಂದು ಹೇಳಿದಳು. ಶಂಕರ ‘ಸರಿ’ ಎಂದ.

ಪಾರ್ವತಿ ಪರಮೇಶ್ವರರು ತಮ್ಮ ಪರಿ ವಾರದೊಂದಿಗೆ ಕಿರಾತ ರೂಪವನ್ನು ಧರಿಸಿ, ಅರ್ಜುನನು ತಪಸ್ಸು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಅರಣ್ಯ ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡಿದರು. ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹಂದಿ ಕಾಣಿಸಲು ಆ ಪರಿವಾರದರು ಅದನ್ನು ಅಟ್ಟಿ ಸಿಕೊಂಡು ಹೋದರು. ಆ ಹಂದಿ ಗರ್ಭಿಣಿ

ಯಾಗಿತ್ತು. ಅದು ಗರ್ಭಿಣಿಯಾಗಿತ್ತು ಅರ್ಜು ನನ ಆಶ್ಚರ್ಯದ ಸಮಾಪಕ್ಕೆ ಬಂತು. ಆ ಹಂದಿಯ ಗುರುಗುರಿಗಳು, ಬೇಟೆಗಾರರು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಗಲಭೆಗೆ ತಪ್ಪೊನಿಸ್ಕೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಅರ್ಜುನ ನ್ನು ಕೋಪದಿಂದ ಗಾಂಧೀವ ಹಿಡಿದು ಆ ಹಂದಿಯ ಮೇಲೆ ಶರಪರ್ಷ ಸುರಿ ಸಿದ. ಅತಿವಸ್ತ್ರ ಚರ್ಮವಾದುದರಿಂದ ಆ ಬಾಣಗಟ್ಟುವಾ ಹೋಗಿ ಅದರ ಶರೀರಕ್ಕೆ ನಾಟಿಕೊಂಡವು.

ಈ ರೀತಿ ನಡೆಯುವ ವೇಳೆಗೆ ಕಿರಾತರ ರೂಪವಿದ್ದ ಪಾರ್ವತಿ ಪರಮೇಶ್ವರರು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದರು. “ನನ್ನ ಪರಿವಾರವು ಬೇಟೆ ಯಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಹಂದಿಯ ಮೇಲೆ ಬಾಣಬಿಡಲು ನಿಗನು ಯಾರು?” ಎಂದ ಶಂಕರ.

ಅದಕ್ಕೆ ಅರ್ಜುನ “ಓ ಹೋ, ಮಹಾ ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಶ್ನೆ ಹಾಕಿದೆ. ತಪ್ಪೋ ಭಂಗ ಮಾಡಲು ಬಂದ ಮೃಗವನ್ನು ಸಾಯಿಸದೆ ಸುಮ್ಮನಿರುವರೆ?” ಎಂದು ಉತ್ತರ ಹೇಳಿದ. ಮಾತಿಗೆ ಮಾತು ಬೆಳೆದು, ಕಲಹ ಪ್ರಾರಂಭ ವಾಯಿತು. ಕ್ರಮೇಣ ಅದು ಯುದ್ಧ ರೂಪ

ವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿತು. ಆ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಸಹ್ಯ ಸಾಚಿಯು ತನ್ನ ಗಾಂಧೀವನನ್ನು ಅನೇಕ ವಿಧಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಯೋಗ ಮಾಡಲು ಆತನ ಭಸ್ಮರೂಪದ ಸಾಸುರ್ಭವವನ್ನು ಪಾರ್ವತಿ ಕಣ್ಣಾರೆ ಕಂಡು ಸಂತೋಷಪಟ್ಟಳು. ಆಗ ಕಿರಾತನ ರೂಪದಲ್ಲಿರುವ ಕಾರ್ತರ, ಯುದ್ಧವನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ, ತನ್ನ ನಿಜ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾಗಿ, ತಮ್ಮ ಸಂಕಲ್ಪವನ್ನು ಒಯಲು ಮಾಡಲು ಅರ್ಜುನನು ಸಂತೋಷಗೊಂಡನು.

ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅವಿತಿಟ್ಟು ಕೊಂಡಿದ್ದ ಹಂದಿ ಪಾಪ ಪ್ರಸವ ವೇದನೆ ಮತ್ತು ಮರಣವೇದನೆ ಅನುಭವಿಸುತ್ತಾ ಕೊರಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ಪಾರ್ವತಿಗೆ ಮರುಕವುಂಟಾಯಿತು. ಆಕೆಯೊಂದಿಗೆ ಆ ಹಂದಿ "ತಾಯಿ, ಬಾಣದ ಏಟು ಬಿದ್ದು ನನ್ನ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿರುವ ಮರಿಗಳೆಲ್ಲಾ ಸಾಯುತ್ತಿವೆ. ಇನ್ನು ನಾಳೆ ಮಾತ್ರ ಬದುಕಿ ಏನು ಮಾಡಬೇಕು. ಆದ್ದರಿಂದ ದಯಮಾಡಿ ಈ ಶರಣಗಳನ್ನು ಶರೀರದಿಂದ ಕಿತ್ತು ಹಾಕಿಬಿಡಿರಿ. ಕೂಡಲೇ ನನ್ನ ಪ್ರಾಣ ಬೋಗುತ್ತದೆ. ತೊಂದರೆ ತಪ್ಪುತ್ತೆ. ಈ ಉಪಕಾರಮಾಡಿ ಪುಣ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಕೊ. ತಾಯಿ" ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿತು.

ಆಗ ಪರಮೇಶ್ವರನು ಅದರೊಂದಿಗೆ "ಎಲೈ ಸೂಕರವೇ, ನಿನ್ನ ಶರೀರಕ್ಕೆ ನಾಟಿ ಕೊಂಡಿರುವ ಶರಣಗಳೇನೂ ಸಾಮಾನ್ಯವಲ್ಲ. ಅವು ಅರ್ಜುನನ ಗಾಂಧೀವದಿಂದ ಬಂದ ಅಮೋಘ ಶರಣಗಳು. ಅವುಗಳನ್ನು ಕಿತ್ತರೆ ನಿನಗೆ ಅಪಾಯ. ಆದುದರಿಂದ ಅವನ್ನು ನಿನ್ನ ಶರೀರಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸು ಕೊಡುವಂತೆ ಸಹಜ ಸಿದ್ಧವಾದ ಮೊನಚಾದ ಮುಳ್ಳುಗಳಾಗಿ ಬದಲಾಯಿಸುವೆನು. ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ನಿನ್ನದು 'ಮುಳ್ಳು ಹಂದಿ' ಎಂಬ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಜಾತಿ ಯಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಮುಳ್ಳುಗಳು ನಿನಗೆ ಅಂದ ವನ್ನು ಕೊಡುವುದು ಮಾತ್ರವೇ ಅಲ್ಲದೆ ಸ್ವರಕ್ಷಣೆಗೆ ಸಹಾಯವಾಗುವಂತೆ ಒಂದು ಕವಚ ವಾಗಿಯೂ ಸಹ ಉಪಯೋಗವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಿನಗೂ ನಿನ್ನ ಮರಿಗಳಿಗೂ ಏನೂ ಭಯವಿಲ್ಲ." ಎಂದು ಸ್ವಲ್ಪ ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಅವರ ಮೇಲೆ ಚಿಮ್ಮಿಕೊಂಡು, ಅದು ಸುಖ ನಾಗಿ ಪ್ರಸವಿಸಿತು. ಪರಮೇಶ್ವರನ ವರದಿಂದ ಆ ಹಂದಿ ಮರಿಗಳೆಲ್ಲಾ ಮುಳ್ಳುಗಳಿಂದಲೇ ಜನಿಸಿದವು. ಮುಳ್ಳು ಹಂದಿಯ ಜಾತಿ ಈ ರೀತಿ ಸೃಷ್ಟಿ ಸ್ಥಲ್ಪಟ್ಟಿತು.

ಅನೆ! ಅನೆ! ಅನೆ!

ಅಂಬಾರಿಯು ಅನೆ!

ಸೊಂಡಿಲಿನ ಅನೆ!

ಸೋಜಿಗದ ಅನೆ!

ಅಡವಿಯಲ್ಲಿ ಬಾವಿಯಾ

ಅಡಿಗೆ ಬಿದ್ದ ಅನೆ!

ಹಿಡಿದ ಮೇಲೆ ಗೂಡಿನಲ್ಲಿ

ಬುದ್ದಿ ಕಲಿತ ಅನೆ!

ಮಾನಟಗನ ಅಂಕುಶಕ್ಕೆ

ಹೆದರುವಂತ ಅನೆ!

ಮಾನಟಗ ಹೇಳಿದಂತೆ

ಕೇಳುವಂತ ಅನೆ!

ಸೊಪ್ಪುಕಬ್ಬು ಅಕ್ಕಿ ಕಾಯಿ

ಸೆಳೆದು ತಿಂಬ ಅನೆ!

ಸೊಂಡಿಲರಿ ನೀರುಹೀರಿ

ಸುರಿದುಕೊಂಬ ಅನೆ!

ಕಿರೀ ಕಣ್ಣು, ಹಿರೀ ಹೊಟ್ಟೆ

ಕಂಬಾ ಕಾಲಿನಾನೆ!

ಮೊರಾ ಕಿವಿ, ಕೋರೆದಾಡೆ

ಗಣಗಣ ಗಂಟೆಯಾನೆ!

ಮರವ ಎಳೆದು ಕೋಟಿಯೊಡೆದು

ಹೊರೆಯ ಹೊರುವ ಅನೆ!

ಬೇಟೆಯಾಡಿ ಗೆದ್ದು ಬರುವ

ರಾಜ ಪಟ್ಟದಾನೆ!

—“ ನವಗರಿನಂದ ”

1. ನೋಡಲು ಬರದು

ಹಿಡಿದರೆ ಸಿಗದು

ಕಿವಿಯೊಳಗಿಳಿಯುವದೇನಣ್ಣಾ!

2. ಬಿಳಿಮುಗಿರಿಸರಿ

ಕಂಠಾರಿಗಳು

ಬಿಲ್ಲವರೆಡೆಸುವರೇನಣ್ಣಾ!

3. ತಲೆಯಲ್ಲಾಡಿಸಿ

ತನುವನೆ ತೂಗಿಸಿ

ಕುಡಿಸುವದೇನದು ಜೇಳಣ್ಣಾ!

4. ವಿಷವಾಗದುಕಹ,

ರಸವನೆ ಕೊಡುವರು,

ಕುಡಿದವರೂ ಯುವರೇನಣ್ಣಾ!

5. ಮರದಿಂದಿಳಿದು

ಧರೆಯೊಳು ಬರಲು

ಕರಿದೂಯ್ಯುವರು ಮನೆಮನೆಗೆ,

ಅಲ್ಲಿಹರಿಬ್ಬರು

ಗೆಳೆಯರುಕೂಡಲು

ಕಳಿತರುವೆಲ್ಲರಧರಗಳಿಗೆ.

—ಹೊ. ವಿ. ಬ್ಯಾಲಿಯವರ.

6. ಕೂಕುಕೊಂಡು ಹಚ್ಚೊಡೆದು.

ಬಗ್ಗು ಕೊಂಡು ಇಕ್ಕೊಡೆದು.

7. ವರ್ಷಕ್ಕೊಂದು ಹಣ್ಣು;

ಹಣ್ಣಿಗೆ ಹಸ್ತೆಡೆದು ಹೋಳು;

ಹೋಳಿಗೆ ಮುನ್ನತ್ತ ಬೀಜ;

ಹದಿನೈದು ಕಷ್ಟ, ಹದಿನೈದು ಬಿಳು.

—ಅರ್. ಶೇಖರ್.

ಚುಟುಕೆ

—ಪೂರವಿರಾವ್.

ದಡದ ಆಚೆ ಕರಿ;

ನೀರ ಬಳಿಯೆ ನರಿ;

ಮುಪ್ಪದಲ್ಲ

ಸದ್ದಿನಲ್ಲಿ

ಹಾಯುತ್ತಿತ್ತು ಮುರಿ.

' ಒಂದು ನಿಮಿಷ—ಇಗೋ ಬಂದೆ '

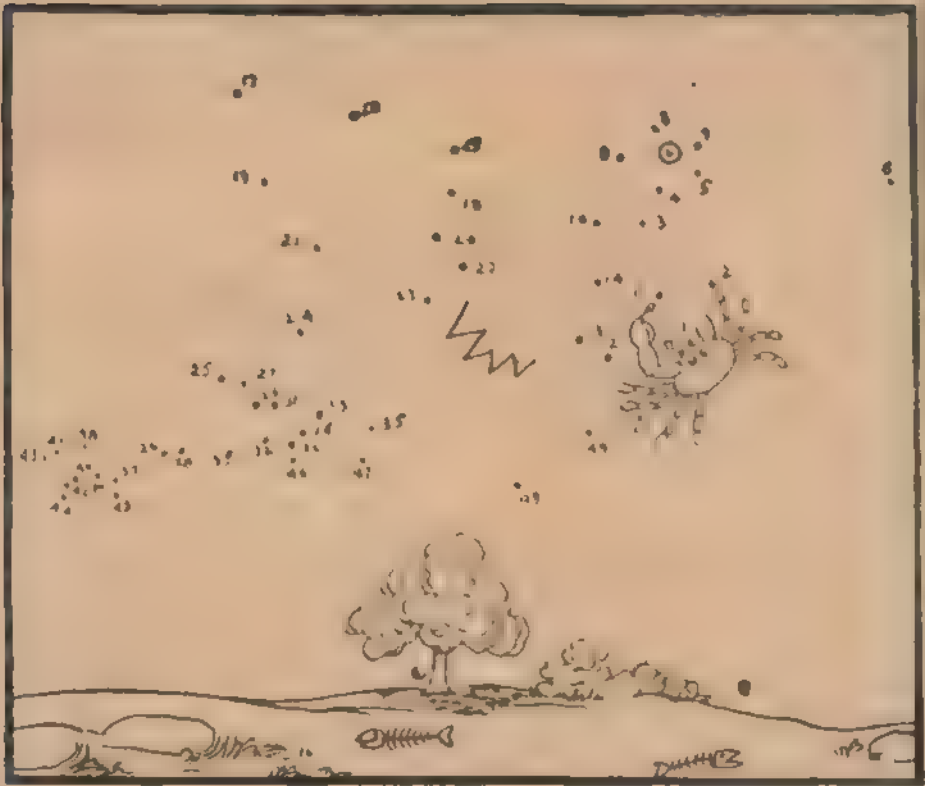
ಸರಳೆಗೆ ಬಿಕ್ಕಿಬಿಕ್ಕಿಬಿಕ್ಕಿ ಬಂದ ಒಂದು ಕೆಲಸ ಅಭ್ಯಾಸ ಬಂದಿತ್ತು. ತಾಯಿ ವಿನಯದಿಂದ ಕೆಲಸ ಹೇಳಿದರೆ, ' ಇಗೋವು, ಒಂದು ನಿಮಿಷ—ಒಂದು ಬಿಟ್ಟು ' ಎನ್ನುವಳು. ' ಮೇಲೆ ಬಿಟ್ಟು ಇದೆ ತೋಗೊಂದು ದಾ ' ಎಂದರೆ ' ಇಗೋವು ಒಂದು ನಿಮಿಷ—ತಂದೆ ' ಎನ್ನುವಳು. ' ಉಟಕ್ಕೆ ಬಾರೇ ' ಎಂದರೆ ' ಒಂದು ನಿಮಿಷ ಬಂದೆ. ' ಸ್ವಲ್ಪದಿಗೇ ಹೊತ್ತಾಯಿತು—ಜನನಿಗೆ ಬಾರೇ ' ಎಂದರೆ ' ಇಗೋ ಒಂದು ನಿಮಿಷ '—ಇದೇ ಅವಳಿಗೆ ರೂಢಿಯಾಗಿ ಹೋಗಿತ್ತು.

ಅವಳ ಹುಟ್ಟಿದ ಹುಟ್ಟಿದ ದಿನದ ಅವಳ ತಂದೆ ಅವಳಿಗೆ ಒಂದು ಪುಟ್ಟ ಗಿಣಿ ಮರಿಯನ್ನು ತಂದುಕೊಟ್ಟರು. ಅದು ಬಲುಮುದ್ದಾಗಿ ಮೂತಾಡುತ್ತಿತ್ತು. ಅದನ್ನು ಕಂಡರೆ ಅವಳಿಗೆ ಒಂದು ಪ್ರೀತಿ. ಅದನ್ನು ಎಲ್ಲೆಡೆಗೂ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ರಾತ್ರಿ ಪಕ್ಕದಲ್ಲೇ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ನಿದ್ರೆ ಮಾಡುವಳು.

ಒಂದು ದಿನ ಕೂಡಾ ಹಾಕುತ್ತಾ ಇದ್ದಳು ಸರಳೆ. ಅವಳ ತಾಯಿ, 'ಲೇ ಸರಳೆ, ಗಿಣಿ ಈಚೆಗೆ ಬಂದಿದೆ. ಯಾವುದೂ ಇಲ್ಲ ಬಂದು ತೋಗೊಂದು ಹೋಗು ' ಎಂದು ಕೂಗಿ ಹೇಳಿದರು. ಸರಳೆ 'ಇಗೋವು ಒಂದು ನಿಮಿಷ, ಎರಡೇ ಎರಡು ಗಂಟು ಹಾಕಿಬಂದೆ ' ಎಂದು ಇನ್ನೆರಡು ವಸಳು ಹಾಕಲು ಕೂತಳು. ಅದನ್ನು ಮುಗಿಸುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಗಿಣಿ ಕಿರಿಚಿ ಕೊಂಡಿತು. ಸರಳೆ ಹೋಗಿ ನೋಡುವಲ್ಲಿ ಬಿಕ್ಕು ಅದರ ಕತ್ತು ಕಚ್ಚಿತ್ತು. ಸರಳೆಯನ್ನು ನೋಡಿ ಬಿಕ್ಕು ಗಿಣಿಯನ್ನು ಬಿಡುಬಿಡಿ ಓಡಿ ಹೋಯಿತು. ಸರಳೆ ಗಿಣಿಯನ್ನು ಕೈಗೆ ತೆಗೆದು ನೋಡುತ್ತಾಳೆ, ಪಾಪ ! ಗಿಣಿ ಸತ್ತು ಹೋಗಿದೆ. ಸರಳೆಗೆ ಬಿಕ್ಕು ಬಿಕ್ಕು ಅಳು ವಷ್ಟು ದುಃಖವಾಯಿತು. ಅವಳ ತಾಯಿ, ಅಳುತ್ತಿದ್ದ ಸರಳೆಗೆ, ' ಸರಳೆ, ನಾನು ಹೇಳಿದ ತಕ್ಷಣ ಗಿಣಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿದ್ದವರೆ ಅದು ಸಾಯುತ್ತಿತ್ತೆ ? ' ಒಂದು ನಿಮಿಷ ' ಅಂದೆ ನೋಡು. ಒಂದುನಿಮಿಷದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಕೆಲಸ ಆಗಿಹೋಗಿದೆ ' ಎಂದರು. ಸರಳೆ ಬಿಕ್ಕು ಬಿಕ್ಕು ಅಳುವುದನ್ನು ಮಾತ್ರ ನಿಲ್ಲಿಸಲಿಲ್ಲ.

ಯಾವಾಗಲೂ ದೊಡ್ಡವರು ಹೇಳಿದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಜಾಗ್ರತೆ ಮಾಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯ ಪದ್ಧತಿ.

—ತೊ. ಸು. ಲಾಟಕೂರ್.

ಕಲ್ಪನ ಪತ್ರ:-ಮೇಲೆ 1ರಿಂದ ಹಿಡಿದು ಕ್ರಮವಾಗಿ 51ರವರೆಗೆ ನಂಬರಿನ ಪ್ರಕಾರ ಚುಕ್ಕೆಗಳನ್ನು ಗೆರೆ ಎಳೆದು ಸೇರಿಸಿದರೆ ನಿಮಗೆ ಮನಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಕಲ್ಪ ಸಿಕ್ಕಿಬಿಡುವನು.

ನಗೆ-ಹನಿ

ಗಂಡ-ಲೇ, ಈ ಕೊಟ್ಟಿಗೆ ವಾಸನೆ ಬರುತ್ತಲ್ಲೇ ಇದೇನೇ?

ಹೆಂಡತಿ-ಇರುವೆ ಮುತ್ತುತ್ತ ಎಂಕ ಡಿ. ಡಿ. ಟಿ. ಸ್ವೇಮಾಡಿ ಇಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ.

ಅಧಿಕಾರಿ-ಇದೇನಯ್ಯಾ, ನಿಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಇಷ್ಟೊಂದು ಭಕ್ತ ಕೂಡುತ್ತಿವೆಯೇ? ಎಷ್ಟೆಂದ ಬಂತು? ಛಾಕ್ ಮಾಡ್ಕೊಳ್ಳೋ?

ಯಜಮಾನ-ಅವ್ವೇಲ್ಲಾ ರೇಷ್ ಅಕ್ಕಿಯಿಂದ ಅರಿಸಿ ಸೇರಿಸಿಟ್ಟಿದ್ದು ಸ್ವಾಮಿ!

—ಕೆ. ಚಂದ್ರಶೇಖರಾವ್.

ನಿಮಗಿದು ಗೊತ್ತಿ ?

1. ಚಿತ್ರಿಸಲು ಬಾರದ ಚಿತ್ರವಾವುದು ?

2. ನೋಡಲು ಸಿಗದ ದ್ರವವಾವುದು ?

—ವೆಂಕಟೇಶ, ಮುಧೋಳ.

3. ತಿಮ್ಮನಲ್ಲದ ಗುರು ಯಾರು ?

4. ಪಕ್ಷಿ ಇಲ್ಲದ ಪತಿ ಯಾರು ?

5. ಜನರಿಲ್ಲದ ಪುರ ಯಾವುದು ?

—ಎಸ್. ಆರ್. ಕಾಸರಗೋಡ.

ಗಾದೆಗಳು—ನೀತಿ

74. ನಯವಿದ್ದಲ್ಲಿ ಭಯವಿಲ್ಲ
75. ಮನಸ್ಸು ಗೆದ್ದರೆ ಮೂರು ಲೋಕ ಗೆದ್ದಂತೆ.
76. ಹಿತವಾಗಿ ಮಾತಾಡು, ಮಿತವಾಗಿ ಊಟ ಮಾಡು.
77. ದಿಶಮತ್ಯನೇ ಲೋಕಹಿತವು.
78. ಎಲ್ಲವೂ ಒಳ್ಳೆಯದಕ್ಕೆ.
79. ಅತಿ ಹೆಚ್ಚಾದರೆ ಅವ್ಯಕ್ತವೂ ವಿಷವೆ.
80. ಮನವೇ ಗಂಗೆ ಮನೆಯೇ ಕಾಶಿ.
81. ಲಂಘನಂ ಪರಮಾಪಧಂ.
82. ಒಪ್ಪಿತ್ತುಂಡವ ಯೋಗಿ, ಎರಡೊತ್ತುಂಡವ ಭೋಗಿ, ಮೂರೊತ್ತುಂಡವ ರೋಗಿ, ನಾಲ್ಕೊತ್ತುಂಡವನ ಹೊತ್ತೊಂದು ಹೋಗಿ.
83. ಅಪತ್ತಿಗಾದವನೇ ಅರ್ದ.
84. ನಕ್ಕು ಮಾಡಿದ ತಪ್ಪನ್ನು ಅತ್ತು ಅನುಭವಿಸುವಿ.
85. ಗುಣವಂತನೇ ಹಣವಂತ.
86. ಪೂರ್ಣ ಪ್ರೇಮವೇ ಸ್ವಬಲ ಅತ್ಮಬಲ.
87. ಕಣ್ಣಿಂದಲೇ ಪಾಪ; ಕಣ್ಣಿಂದಲೇ ಪುಣ್ಯ.
88. ಸಿರಿಯ ವೆಚ್ಚ ಮೆರೆಯದಿರು; ಒರಿಯ ಹೊತ್ತು ಕಳೆಯದಿರು.
89. ಸಂಕಲ್ಪವಿಲ್ಲದ ಜೀವನ ವೃಥಾ.
90. ನಿಯಮಗಳಿಗೆ ಅಪವಾದಗಳುಂಟು.
91. ಪಾಪಿಯ ಕಣ್ಣಿಗೆ ದೂಪುಳ್ಳ ವಸ್ತು ತೋರಬಾರದು.
92. ಬಣ್ಣದ ತಟ್ಟಿಗೆ ಮರುಳಾಗಿ ಸುಣ್ಣದ ಗೋಡೆ ಕೆಡವಬಾರದು.
93. ಬಾಲವಿದ್ಯೆ ಬೆಳಗಿನ ಪಯಣ ಒಳ್ಳೆಯದು.

94. ಕಾಗಿ ಬಾಗುವುದಕ್ಕಿಂತ ಬಾಗಿ ನಡೆವುದೇ ಲೇಸು
95. ಕಿಡಿ ಸಣ್ಣದಾದರೂ ಕಾಡನ್ನು ಸುಟ್ಟೀತು.
96. ಹಾರಿದ್ದಾಗಲೇ ಹಬ್ಬ.
97. ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಮೆಚ್ಚಿ ಸುಪ್ತರು ಮೂಢತನ.

ಕೆಲಸ : ಕಾಯಕ

45. ದುಡಿತವು ದುಡ್ಡಿನ ಕಾಯಿ.
46. ತಾನೂ ಮಾಡ, ಮಾಡುವವರಿಗೂ ಬಿಡ.
47. ಉದ್ಯೋಗದಂತಹ ಬಂಧುವಿಲ್ಲ; ಅಲಸ್ಯ ದಂತಹ ಶತ್ರುವಿಲ್ಲ.
48. ಧೈರ್ಯವಿಲ್ಲವರಿಗೆ ದೈವಬಲವುಂಟು.
49. ದುಡಿದವರಿಗೆ ದುಃಖವಿಲ್ಲ. ಸೋಮಾರಿಗೆ ಸುಖವಿಲ್ಲ.
50. ನಾಳೆ ಎಂದವನ ಬಾಳು ಹಾಳು.
51. ಬುದ್ಧಿವಂತನೇ ಬಲವಂತ.
52. ಮನಸ್ಸಿದ್ದಲ್ಲಿ ಮಾರ್ಗವುಂಟು
53. ನಿರುದ್ಯೋಗ ಕೆಟ್ಟನಡತೆಗೆ ತಂದೆ.
54. ಅರೆಲಸದಲ್ಲಿ ಅರಸನಿಗೂ ತೋರಿಸಬೇಡ.
55. ಕುಂಬಾರನಿಗೆ ವರುಷ ಮೊಣ್ಣೆಗೆ ನಿಮಿಷ.
56. ಹೆತ್ತು ಸಾಕಬೇಕು; ಉತ್ತು ಬೆಳೆಸಬೇಕು.
57. ಎಲ್ಲ ಮಾತುಳುವು ಜೊರು ಬಟ್ಟೆಗಾಗಿ, ಗೇಣು ಹೊಟ್ಟೆಗಾಗಿ.
58. ಆಳಾಗಬಿಟ್ಟವ ಅರಸಾಗಬಲ್ಲ.
59. ಕೆಲಸ ಮಾಡುವವರಿಗೆ ಆಳು ಬೇಡ ಅಡಿಗೆ ಮಾತುವವರಿಗೆ ಹೆಂಡತಿ ಬೇಡ.
60. ಕೈಲಾಗವನ ವೈಪರೀತಿಕೊಂಡ.
61. ಜೀವ ಗಳಿಸಿದುದನ್ನು ಜಾಣ ಉಂಡ.
62. ಆತುರಗಾರನಿಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಮುಟ್ಟು.

ಚಿನ್ನದಕೊಡ

ಹಿಂದಾನೊಂದು ಕಾಲಕ್ಕೆ ಒಬ್ಬ ಸ್ವಲ್ಪನಾದ ಪಂಡಿತನಿದ್ದನು. ಅವನಿಗೆ ಮೂರು ಜನ ಮಕ್ಕಳು. ಆ ಮೂರು ಜನ ಮಕ್ಕಳೂ ಕೇವಲ ಭೋಜನ ಪ್ರಿಯರು, ಹಾಗೂ ಅಲಸಿಗಳಲ್ಲೇ ಆಗಿದ್ದರು. ಸಂತ ಹೊಲವಿದ್ದರೂ ವೈಯ್ಯ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ ಬೆಳೆತ್ತದೆ, ಉಡು ತಿಂದು ಅಲೆದಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಇಂಥ ಅಲಸಿಗಳನ್ನು ಹೇಗೆ ಸುಮಾರ್ಗಕ್ಕೆ ಹಚ್ಚಿಕೊಂಡು ತಂದೆಯ ನಿರೀಕ್ಷೆಗೆ ಬಿತ್ತೆ.

ಹೀಗಿರುವಾಗ್ಗೆ ಒಂದೊಂದು ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೆ ಅವಸಾನಕಾಲ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಆಗ ಆತನು ತನ್ನ ಪುತ್ರರನ್ನು ಕರೆದು "ನನಗಂತೂ ಅವಸಾನಕಾಲವು ತೀರ ಸಮೀಪಿಸಿತು. ನಿವೃತ್ತಿ ಬೆನ್ನಾಗಿ ಬಾಯಕಾಂಡರೆ ನಾನು ಹೇಳುವ ಮಾತು ಸುವರ್ಧಾನದಿಂದ ಲಕ್ಷ್ಯಗೊಟ್ಟು ಕೇಳಿ. ನಮ್ಮ ಹೊಲದಲ್ಲಿ ಚಿನ್ನದಿಂದ ತುಂಬಿದ ಒಂದು ಚಿನ್ನದಕೊಡವನ್ನು ಒಹದಿನಿಗಲಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ಮುಪ್ಪದ ಕಾರಣ ನಿಶ್ಚಿತ ಸ್ಥಾನವು ನನಗೆ ಮರೆಯೋಗಿದೆ. ಅದರ ದ್ರವ್ಯವು ಮಾತ್ರ ಹೊಲದಲ್ಲಿ ಸು ಕ್ಷಿಪ್ತವಾಗಿದೆ ಅದನ್ನು ಅಗೆದು ಪತ್ತೆಹಚ್ಚಿ ಮೂರು ಜನರೂ ಸಮವಾಗಿ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳಿ" ಎಂದು ಈ ಪ್ರಕಾರ ಆತಿ ಕಷ್ಟದಿಂದ ಹೇಳಿ ಪಂಡಿತನು ಪರಲೋಕಕ್ಕೆ ತೆರಳಿದನು.

ಆ ಮೂರು ಜನ ಅಣ್ಣತನ್ನಂದಿರು ಬೆಳೆಬತ್ತದೆ ಪಾಲು ಬದಿವು ತನ್ನ ಹೊಲವನ್ನು ಒಂದೊಂದು ಗುಲ ಸ್ಥಳವೂ ಬಿಡದೆ ಗುಲಲಿಗಳಿಂದ ಆಗದು ಅಗೆದು ನೋಡಿದರು. ಒಹದಿನಿಗಲ ಸ್ಥಳದ ಹೊಲವನ್ನು ಹದಮಾಡಿ ಹುಡುಕಿದಾಗ್ಗೆ ಹುಟ್ಟಿ "ಚಿನ್ನದಕೊಡವು" ಅವನಿಗೆ ಬೆಳೆಯಲಿಲ್ಲ. ನಿರಾಕರಣೆ ಸುಪ್ಪನಿದ್ದರು. ಅದೇ ವರದಿ ಬಿಟ್ಟ ಮೇಲೆ ಮೇಯು ಬೆನ್ನಾಗಿ ಹಾಗೂ ಸಾಕ ಗುಲವನ್ನು ಆದ ಕಾರಣ ಆ ವರದಿವರು ಹುಲುವಾಗಿ ಬೆಳೆದು ಕನ್ನಡಿ ಅವಸಾನಕಾಲದ ಬೆಟ್ಟ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಕೆಟ್ಟರು. ಅದು ಅನರಲುವರ ಪ್ರಾಪ್ತನಾಗ. ಸಾಕಾಗಿ ಇತರರಿಗೂ ಮೂರುನವು ಹೆಚ್ಚಿನವು ಮೂರುನಂದಿದ ಹೆಚ್ಚು ಹಣ ಬಂದಿತು. ಇವರಿಂದ ಅವನಿಗೆ ಸೌಖ್ಯವೂ ಸಂತೋಷವೂ ತೃಪ್ತಿಯು ಉಂಟು ಯಿತು.

ಈ ಪಾಠವಂತ ಅವರು ಪ್ರತಿವರದಿ ಹಾಗೂ ರಮಪಟ್ಟು ಬೆಳೆಸಿ ಧನವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿ ಧನಿಕರಾದರು. ಧನಿಕರಾದ ಮೇಲೆ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ತಮ್ಮ ತಂದೆಯ ಮಾತಿನ ನಿಜವಾದ ಅರ್ಥವು ತಿಳಿದು ತಮ್ಮ ಹಿಂದಿನ ಅಜ್ಞಾನಕ್ಕಾಗಿ ನಾಚಿಕೊಂಡರು. ಈ ಪ್ರಕಾರ ಆತಿ ಜಗ್ಜಿಯಿಂದ ಸುಮಾರ್ಗಕ್ಕೆ ತನ್ನ ಪುತ್ರರನ್ನು ಹಚ್ಚಿ ಸುವಿಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದ ಅವರ ತಂದೆ

ಹನ್ನೆರಡು ಬಾರಿಯು ಬಿಡು ೩

ಕೆಲಸ

—ಯು. ನಾಗೇಶ ಶಿವರು

ಅಡಿಗೆಯ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಕೆಲಸ
ದುಡ್ಡು ಗಳಿಸುವುದನ್ನು ಕೆಲಸ
ಬಳಕೆಯಿಸುವುದನ್ನು ಕೆಲಸ
ಬುದ್ಧಿಯ ಹೇಳುವುದನ್ನು ಕೆಲಸ
ದೇಶವನ್ನಾಗದು ರಾಜನೆ ಕೆಲಸ
ಮನೆಯನು ಕಾಯ್ದುದು ನಾಯಿಯ ಕೆಲಸ
ಆಟವಾಡುವುದು ನನ್ನಯ ಕೆಲಸ
ಕಥೆಯನು ಬರೆವುದು ಮಾಮನ ಕೆಲಸ

ಒಗಟಿಗೆ ಉತ್ತರ.

1. ಫಣಿ.	5. ಅಡಿಕೆ.
2. ಪುಟ್ಟಕ.	6. ಉಂಬಿವ ಎಲೆ.
3. ಕಾಡು.	7. ನವಣ, ತಿನ್ನಲು,
4. ದೀಪ.	ದಿನ, ತಿಥಿ.

ನಿಮ್ಮಗಿದು ಗೊತ್ತೆ—ಉತ್ತರ

1. ವಿಚಿತ್ರ	4. ಗಣಪತಿ
2. ಸಂಜೆಹ	5. ಗೋಪುರ
3. ಉಗುರು	

ಬೆಂಕಿ ಕಡ್ಡಿಯನ್ನು ಮುರಿದು ಯಥಾಪ್ರಕಾರ ಸೇರಿಸುವುದು

ಅಟಗಾರನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಬಂದ ಕೈ
ಚೌಕದ ಮಡಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹೊಸಾಳೊರ
ಬೆಂಕಿ ಕಡ್ಡಿಯನ್ನು ಇಟ್ಟನರೆ, ಪ್ರೇಕ್ಷಕರಲ್ಲಿ
ಒಬ್ಬನು ಆ ಕಡ್ಡಿಯನ್ನು ಮುರಿಯುತ್ತಾನೆ.
ಮಂತ್ರಗಾರ ಆ ಚೌಕವನ್ನು ಕೂಡಹಿಡಿದರೆ
ಬೆಂಕಿ ಕಡ್ಡಿಯ ಫಾ
ರಿತಿಯಾಗಿಯೇ ಇರು
ತ್ತದೆ. ಇದು ಹೇಗೆ
ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದೆಂದು
ನಿಮ್ಮ ಊಹೆ?

ಈಟ್ರಿಕ್ ಮಾಡುವ
ಮೊದಲು ಒಂದು
ಕೈ ಚೌಕವನ್ನು ಸಿದ್ಧ
ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಚೌಕದ ಅಂಚುಗಳನ್ನು
ಮುಡಿಚಿ ಹೊಲಿದಿರಬೇಕು. ಆ ಮಡಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ
ನೀನು ಈವೊಂದರೇ ಒಂದು ಬೆಂಕಿಕಡ್ಡಿಯ
ನ್ನು ಸೇರಿಸುವೆ. ಈ ರೀತಿ ತಯಾರಾದ ಕೈ
ಚೌಕದಿಂದ ನೀನು ಸಭೆಗೆ ಬರಬೇಕೆಂದಾ
ಯಿತು.

ಪ್ರೇಕ್ಷಕರ ಎದುರು ನಿಂತು ಕೈ ರುಮಾ
ಲನ್ನು ಬೆಂಚಿನ ಮೇಲೆ ಹಾಕು. ಇಲ್ಲಿ ಅಂಗೈ
ಯಲ್ಲೆಟ್ಟುಕೊ. ತರುವಾಯ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರಲ್ಲಿ
ಯಾರನ್ನಾದರೂ ತಮ್ಮ ಹತ್ತಿರವಿರುವ ಬೆಂಕಿ
ಕಡ್ಡಿಯನ್ನೊಂದು ಚೌಕದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿಡು
ವಂತೆ ಹೇಳು. ಹಾಗೆ
ಛೇದನವಾಯ್ತು ನೀನು
ಕೈ ಚೌಕವನ್ನು ಮಡಿ
ಚು ನೀನು ಮಡಿಚಿಸು
ವಾಗ, ಅದಕ್ಕೆ ಮೊದ
ಲೇ ಬಿಟ್ಟ ಛೇದನ
/ ಬೆಂಕಿಕಡ್ಡಿಯ ಅಂಚು
ಮೇಲೆ ಬರುವಂತೆ

ಮಾಡಿ, ಪ್ರೇಕ್ಷಕನು ಇಟ್ಟ ಬೆಂಕಿಕಡ್ಡಿಯ ಕೈ
ಚೌಕದ ಮಡಿಕೆಯ ಕೆಳಗಡೆಯಿರು. ವಂತೆ
ಮಾಡಬೇಕು ಆಗ ಪ್ರೇಕ್ಷಕನನ್ನು ಕೂಗಿ,
ಮೇಲಿರುವ ಬೆಂಕಿಕಡ್ಡಿಯನ್ನು ಮುರಿಯು
ವಂತೆ ಹೇಳು ಅವನು ಅದೇ ರೀತಿ ಮಾಡು
ವನು ಬೆಂಕಿಕಡ್ಡಿಯ ಮುರಿದ ಶಬ್ದ ಸಭಿಕರಿಗೆ

ಕೇಳಿಸುವುದು. ತರುವಾಯ ನೀನು ಯಾವುದೋ ಮಂತ್ರ ಪಠಿಸಿದಂತೆ ನಟಿಸಿ, ನಿನ್ನ ಕೈಯನ್ನು ಚೌಕದ ಸುತ್ತಲೂ ತಿರುಗಿಸಿ, ಅದರ ಮಡಿಕೆಗಳನ್ನು ಬಿಡು. ಪ್ರೇಕ್ಷಕನು ತನ್ನ ಕೈಯಿಂದ ಸ್ವತಃ ಮುರಿದಕಡ್ಡಿ ಯಥಾರೀತಿಯಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡು ಆಶ್ಚರ್ಯ ಪಡುತ್ತಾನೆ.

ಪ್ರೇಕ್ಷಕರಿಗೆ ಅನುಮಾನ ಬರದಂತಿರಲು ಅವರು ಕೈ ಚೌಕದಲ್ಲಿರುವ ಬೆಂಕಿಕಡ್ಡಿಯ ಗುರುತು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ನೀನು ಕೈ ಚೌಕವನ್ನು ಕೂಡವೆ ತೋರಿಸಿದಾಗ ಅವರು ಗುರುತಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವ ಬೆಂಕಿಕಡ್ಡಿ ಕಾಣಿಸಲು ನಿನ್ನ ಟ್ರಿಕ್ಸ್‌ನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಮತ್ತಷ್ಟು ನಂಬಿಕೆ ಉಂಟಾಗುವುದು.

ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ನೋಡು. ಅಂಚನ್ನು ಮಡಿಸಿಟ್ಟು ಹೊಲೆದ ಕೈ ಚೌಕ ಹೇಗಿರಬೇಕೋ, ನೀನು ಬೆಂಕಿಕಡ್ಡಿಯನ್ನು ಎಲ್ಲಿ ಬಚ್ಚಿದ ಬೇಕೋ ಮೊದಲನೇ ಚಿತ್ರದಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿದೆ. ಆ ರೀತಿ ಸಿದ್ಧವಾದ ಕೈ ಚೌಕದೊಂದಿಗೆ ಪ್ರೇಕ್ಷಕನು ಬೆಂಕಿಕಡ್ಡಿಯನ್ನು ಇಟ್ಟು ತರುವಾಯ ಬೆಂಕಿಕಡ್ಡಿ ಮಾಮೂಲಾಗಿ ಕಾಣಿಸುವುದು ಅದರ ಪಕ್ಕದ ಚಿತ್ರದಲ್ಲಿದೆ.

[ಪಾಠಕರು ಈ ಗಾರುಡಿಯನ್ನು ಕುಂತು ಸಲಹೆ ಪಡೆಯಬೇಕೆಂದರೆ ಅವರು 'ಚಂದಮಾಮ' ನ ಹೆಸರು ಸೂಚಿಸಿ ಪ್ರೊಫೆಸರಿಗೆ ಇಂಗ್ಲೀಷಿನಲ್ಲಿ ಪತ್ರ ಬರೆಯಬೇಕು. ಅವರ ವಿಳಾಸ: ಪ್ರೊಫೆಸರ್. ಪಿ. ಸಿ. ಸರ್ಕಾರ್ ಮೆಜಿಸಿಯರ್, ಪೋಸ್ಟ್‌ಬಾಕ್ಸ್ 7878. ಕಲಕತ್ತಾ 12]

ನಗೆ—ಹನಿ

ಸೆನ್ಸಸ್ ಅಧಿಕಾರಿ—(ಹೆಂಗಸಿಗೆ) ನಿಮ್ಮ ಯಜಮಾನರ ಹೆಸರೇನಮ್ಮ?

ಹೆಂಗಸು—(ನಾಚುತ್ತಾ) ಇಲ್ಲವಾ.

ಅಧಿಕಾರಿ—ಯಾರಿಗಮ್ಮಾ ಕೇಳಿರೋದು?

ಹೇಳು ಜಾಗ್ರತೆ.

ಹೆಂಗಸು—ಇಲ್ಲವಾ ಅಂದ್ರೆ!

ಅಧಿಕಾರಿ—ಅಯ್ಯೋ, ಯಜಮಾನ್ರೇ ಇಲ್ಲೆನಿಗೆ?

ಹೆಂಗಸು—ಅಯ್ಯಯ್ಯೋ ಅಲ್ಲವಾ! ಅವರ ಹೆಸರೇ 'ಇಲ್ಲವಾ' ಅಂತ.

ಮೇಷ್ಟ್ರು—ರೋ ಸಿದ್ಧ. ಲಿಂಗಗಳೆಷ್ಟೋ?

ಸಿದ್ಧ—ಮೂರು ಸಾರ್.

ಮೇಷ್ಟ್ರು—ವೆರಿ ಗುಡ್!, ಯಾವ್ಯಾವುದೋ?

ಸಿದ್ಧ—ಕಾಶಿಯಲ್ಲಿ ಶಿವಲಿಂಗ, ರಾಮೇಶ್ವರದಲ್ಲಿ ರಾಮಲಿಂಗ, ಇಲ್ಲಿರುವ ನಾನು ಸಿದ್ಧಲಿಂಗ ಸಾರ್.

—ಡಿ. ಪಿ. ತ್ರಿನಿವಾಸ.

ಗೋವಿಂದರಾಯರು—ಎನಯ್ಯಾ, ಪೋಸ್ಟು ಮನ್, ಕಾಗದವನ್ನು ನನ್ನ ಕೈಗೆ ಕೊಡೋದು ಬಿಟ್ಟು ಕಾಲುಗಳಮೇಲೆ ಏಕೆ ಹಾಕಿದೆ?

ಪೋಸ್ಟುಮನ್—“ಹಾಸನ ಗೋವಿಂದರಾಯರ ವಾದಪದ್ಧತಿಗಳಿಗೆ” ಎಂದು ಅದರಲ್ಲಿ ಬರೆದಿದೆಯಲ್ಲಾ ಸಾರ್! ಅದರಲ್ಲಿ ಬರೆದಂತೆ ಮಾಡಿದೆ.

ಜಡ್ಡಿ—ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟು ಸಲ ನೀನು ಕೋರ್ಟಿಗೆ ಬರುತ್ತೀಯಲ್ಲ, ಇಷ್ಟಾದೂ ನಿನಗೆ ನಾಚಿಕೆಯಾಗಲಿ, ಬುದ್ಧಿಯಾಗಲಿ ಇಲ್ಲವೇ?

ಅಪರಾಧಿ—ನನಗೆ ಹೋಗಲಿ; ತಾವು ದಿನಾಲು ಬರ್ರೀರಲ್ಲಾ ಸಾರ್.

—ಹಳದೀಪುರ ಕಾಂತುಪ್ರಭು.

CHITRA

ಈ ಚಿತ್ರದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಯಾವ ಬಣ್ಣಗಳನ್ನು ಹಾಕಬೇಕೋ ನೋಡಿ ಹಾಕಿರಿ. ಮುಂದಿನ ತಿಂಗಳ
ಜಿಂದಮಾನದಲ್ಲಿ ನಾವು ಹಾಕುವ ಅವೇ ಬಣ್ಣದ ಚಿತ್ರದೊಂದಿಗೆ ಹೋಲಿಸಿ ನೋಡಿ.

Controlling Editor : SRI CHAKRAPANI

